

קיצור סחיח אל-בוח'ארי

על פי אבן אבו ג'מרה

1 ינואר, 2018

דאר אלסלאם – המרכז להכרת האסלאם
כפר קרע

תוכן העניינים

1.	הקדמה.....	3
2.	ההתגלות.....	8
3.	האמונה.....	9
4.	הידע.....	12
5.	הטהרה.....	14
6.	המחזור החודשי.....	15
7.	התפילה.....	16
8.	זמני התפילה.....	18
9.	האד'אן.....	19
10.	תפילת יום השישי.....	24
11.	תפילת הפחד.....	26
12.	תפילת החג.....	26
13.	תפילת הוויטר.....	27
14.	הבקשה לגשם.....	27
15.	תפילות הלילה.....	27
16.	התפילה במכה ובאלמדינה.....	28
17.	הפעולות בתפילה.....	28
18.	השכחה בתפילה.....	28
19.	הלוויות.....	29
20.	הזכאה.....	32
21.	החג'.....	34
22.	המעלות של אלמדינה.....	36
23.	הצום.....	37
24.	המסחר.....	38
25.	התפלגות המים.....	40
26.	ההלוואות.....	40
27.	הקיפוח.....	41
28.	השותפות.....	41
29.	המשכון.....	42
30.	שחרור העבדים.....	43
31.	המתנות.....	43
32.	ההוכחות.....	44
33.	השכנת השלום.....	50

50.....	34. הצוואות.....
52.....	35. המאמץ.....
57.....	36. החמישית מהשלל.....
58.....	37. הג'יזה והמואדעה.....
59.....	38. תחילת הבריאה.....
65.....	39. הנביאים.....
69.....	40. המידות הטובות.....
69.....	41. המערכות.....
71.....	42. פרשנות הקוראן.....
71.....	43. הסגולות של הקוראן.....
72.....	44. החתונה.....
73.....	45. החתונה.....
73.....	46. התמיכה במשפחה.....
74.....	47. האוכל.....
74.....	48. השחיטה והציד.....
76.....	49. חג הקורבן.....
77.....	50. המשקאות.....
77.....	51. המחלות.....
78.....	52. הרפואה.....
78.....	53. הלבוש.....
79.....	54. המוסר הטוב.....
83.....	55. בקשת הרשות.....
84.....	56. התפילות.....
85.....	57. ריכוך הלב.....
87.....	58. הגורל.....
87.....	59. השבועות.....
88.....	60. חוקי הירושה.....
88.....	61. פשר החלומות.....
90.....	62. המבחנים.....
92.....	63. קבלת מידע מאדם אמין.....
92.....	64. ההיצמדות לקוראן ולסונה.....
92.....	65. ייחוד האל.....

הקדמה

בשם אללה, הרחמן, הרחום

השבח לאללה, ריבון העולמים. אשר לימד את הקוראן, ואשר ברא את האדם, ולמד אותו את צחות הלשון, ויחד אותו מברואיו האחרים בשכלו ובמחשבתו. התפילה והשלום על נביאנו מוחמד, אשר נתן לו אללה את החוכמה והוריד אליו את הקוראן, ונתן לו את צחות הלשון והטובות שבאמירות. והתפילה על בני משפחתו הטובים, וחבריו המובחרים, וממשיכי דרכם בטוב.

קיימים שני יסודות מכובדים ואציליים לדת האסלאם: הקוראן המבורך, והדרך הנבואית (אלסנה אלנבויה) המוכחת. הרי הקוראן הוא בסיס האסלאם המוצדק, ודרכו הישרה. הוא הנס האסלאמי הנמשך עד ליום הדין, אשר שמר אותו אללה, שיתעלה ויתקדש, ושומרים אותו המוסלמים יום – יום.

והלכות הנביא עליו השלום, הינם הסבר שוטף לפסוקי הקוראן, והבהרה והדגמה לטקסי ומנהגי האסלאם. דבריו ומעשיו של הנביא עליו השלום היו בהשראה אלוהית מוכחת, ועל המוסלמים לבצע כל מה שבקוראן וכל מה שבסונה, ואין להתכחש או להתנגד לדבר משניהם. אללה, שיתקדש ויתעלה, אמר בסורה מס' 53, סורת הכוכב (אלנג'ם) "(שבועה) בכוכב הנופל, ידידכם (מוחמד) לא תעה ולא שגה, ואין הוא מדבר מתוך תאוות לבו. אין זו אלא הראה שהושרתה" (הקוראן פרק 53 פסוקים 1-4). המוסלמים השקיעו רבות בפרסום שני יסודות אלה (הקוראן והסונה), והבאתם לכל חפץ בהבנת האסלאם, דבר אשר לא נעשה ע"י דתות אחרות.

אחרי הנביא (אלצחאבה), שיתרצה מהם אללה, דקלמו את הקוראן בעל פה, הבינוהו, ושמרו עליו מכל משמר, וישמוהו הלכה למעשה בחיי היום יום שלהם, והעבירוהו לאה אל הדורות שבאו אחריהם בדיוק כפי שהוא הורד אל הנביא, וכפי שנכתב מיד עם ירידתו אל הנביא, בלי הוספה וללא גריעה ממה שהורד, לפני כ-1440 שנים, וכל זה כבצוע ויישום של פסוק מספר 9 מסורה מספר 15, סורת אלחג'ה, שנאמר שם "אכן, אנחנו אלה אשר הורדנו את הזכר (הקוראן), ואנחנו ודאי נשמור עליו".

כמו כן, חברי הנביא עליו השלום, נהגו לשמר את הסונה האסלאמית ע"י דקלום אמירות הנביא עליו הלום, הנבתם, הבנת המשמעות הדתית שלהם, ביצוע ויישום המצוות, והעברת הכול מדור לדור עד לעצם היום הזה.

הקוראן המבורך הועלה על הנייר ותועד בכתב ע"י ידי חברי הנביא מיום שהורד אל הנביא עליו השלום, אך לא כך היה עם ההלכות. הנביא עליו השלום, שחי בין עמו לבין חבריו, אסר עליהם לכתוב ופרסם את אמירותיו, מחשש לערבוב בין פסוקי הקוראן המבורך (שהם דברי אללה), ובין אמירות הנביא עליו השלום

(שהם מילות של אדם בר ודם), וכדי לא להעסיק יותר מדי את חבריו באמירותיו, וכדי לא לתת נשק בידי אויבי האסלאם אשר היו שמחים לערבב את הדברים ובכך לנטוע ספקות בקוראן או באמירות של הנביא עליו השלום. אך זה לא מנע מחברים אחדים מבין חבריו של הנביא עליו השלום (ביניהם עבדאללה בן עמר בן אלעאס, עלי אבן אבי טאלב, ג'אבר בן עבדאללה, שהיו מקורביו מאוד לנביא עליו השלום) לכתוב ולרשום את אמירותיו (אחדית') של הנביא עליו השלום, ולשמור את זה במגירותיהם. כמו כן, הוכח שהנביא ע"ש, כתב לחלק ממושלי המחוזות במדינה האסלאמית את אחוזי וכמויות הזכאה (מס שנתי).

מדעני האסלאם אולי נחלקו לגבי סיבות האיסור על פרסום אמירות מוחמד עליו השלום, וסיבות ההיתר לחלק מחבריו לרשום את ההלכות ולא לפרסמן, אבל כולם מסכימים שהפרסום שהיה בזמן הנביא עליו השלום היה רק לפסוקי ופרקי הקוראן.

עם תחילת המאה השנייה לאסלאם, התחילו להופיע ניצני רישום מירות מוחמד עליו השלום. מדעני האסלאם עשו מאמצים אדירים להגיע לחקר האמת, ולאמת ולהוכיח את השרשרת האנושית של מסירת כל אמירה ואמירה. הם התעניינו בכל ביקורת, מציאת פגמים או תיקון לאמירות שמצאו. מאמצים כבירים נעשו על מנת להגיע לאמת אשר קיימת ללא כל ספק או שמץ של ספק. לכן החוקרים והמדענים נהגו לפי חוקים נוקשים לקבלת אמירה כאמת, שהרי אמירותיו ומעשיו של הנביא עליו השלום הם בסיס, או היסוד, השני לאסלאם, אחרי הקוראן.

כך נוצר באסלאם מדע שהתרכז סביב "הסונה" ונקרא עד עצם היום הזה "מדע האמירה" (עלם אחדית'), שתכליתו שמירת אמירותיו ומעשיו של הנביא עליו השלום, ומניעת כל זיוף, הוספה, הסטה או תוספת לאמירות. הרי היה ברור לכל מאן דבעי שאויבי האסלאם אינם נרדמים על משמרתם, והם כל הזמן עסוקים ברקימת מזימות ובצוען, על מנת להרוס ולמחוק את האסלאם. חלק מאויבים אלה אף הצהירו בריש גלי על איבתם העמוקה לאסלאם, וחלקם אף פנו לדרך החתחתים והתחבולות והמזימות וההכשלות. למשל על ידי הצגת עמדות "תומכות ואוהבות" לאסלאם ולנביא עליו השלום, ולאחר מכן ניסיון זיוף יסודות האסלאם וערכיו.

הם גם ניסו להעלים חלק מחובות האסלאם וטקסין, או להטיל דופי בפסוקי ופרקי הקוראן או בסונה. הם נקטו בטקטיקות ובאמצעים שונים להטיל ספק בנכונות של האמירות, או ניסו להסיט את באורי פסוקי הקוראן ואמירות הנביא ממסלולם אשר היה מקובל על הנביא עליו השלום על חבריו, שיתרצה מהם אללה. אך הם ימשיכו לחיות בעולמם המתועתע, ואללה ימשיך לשמור את האסלאם ממזימותיהם.

כאשר הגיעה המאה השלישית לאסלאם, כבר הועברו האמירות של הנביא עליו השלום לכלל הציבור המוסלמי, וחוברו מספר ספרים שהיוו את הבסיס לאמירות הנביא עליו השלום, עם הזכרת האמירה ואת שרשרת הסימוכין, תוך כדי הישענות על חוקים נוקשים. בין הספרים הללו ניתן למצוא את: ספר "אלמוטא" של האימאם מאלך בן אנס, וספר "האימאם אלשאפעי", ו"מוסנד" האימאם אחמד בן חנבל, "מוצנ" עבד אלרזאק, "מוצנף" בן אבי שיבה, "צחיח אלבוכרי" של האימאם אלבוכרי, ו"צחיח מוסלים" של האימאם מוסלים. כמו כן, גם "סונן אבו דאוד", "סונן אלתרמדי", "סונן בן מאג'ה", "סונן אלנסאאי", ו"סונן אלדארמי".

במאות הרביעית והחמישית של האסלאם, הופיעו ספרים נוספים, כגון "צחיח בן ח'וזימה", "צחיח בן חבאן", "מוסתדרכ אלחכם עלא אלצחיחין", "סונן אלדארקטני", "סונן אלביהקי", ואחרים.

ספרים אלה נהיו כמקורות אליהם חוזרים המדענים כאשר דנים באמירה מאמירות הנביא עליו השלום, או מעשה ממעשיו. מאמירות הנביא עליו השלום נודעו הסוגים הבאים: האמירה הנכונה (חדית' סחיח), האמירה הטובה (חדית' חסן), האמירה החלה (חדית' דעיף). ישם אמירות שמתקבלות ואמירת שלא מתקבלות, ומה שחוזרים אליו ומסתמכים עליו ויש לבצעו, ומה שלא מסתמכים עליו ואין לבצעו, והכל כמובן לפי החוקים והכללים הקפדניים שהציבו המדענים והמומחים. כך, הלכה למעשה, נחסמה דרכם של אלו המנסים להטיל ספקות בסונה.

המדענים החשיבו את הספר "סחיח אלבוכארי" כספר הראשון במעלה בתחום אמירות הנביא עליו השלום. שמו המלא של הספר הוא "אלג'אמע אלמוסנד אלסחיח אלמוכתסר מן אמור רסול אללה סלא אללה עליה וסלם, ואיאמה ומן תסניף אלימאם מחמד בן אסמאעיל אלבוכארי".

אימאם אלבוכארי נולד בשנת 194 ההג'רית בעיר בוכארא, ונפטר בנת 256 להיג'רה. דעת כל מדעני הזרמים השונים באסלאם היא שהספר "סחיח אלבוכארי" הוא המובחר, וכולל את האמירות שהוכחו אמתיות. לדעה הזאת הגיעו המדענים לאחר בדיקות מעמיקות לכל אמירה ואמירה בספר. המחבר חילק את ספרו לפי נושאים. הספר כולל יותר מתשעת אלפים אמירות.

קיצר את הספר הזה, האימאם אבו מוחמד עבדאללה בן סעד בן סעיד בן אבו ג'מרה אלאזדי אלאנדלוסי, שנפטר בשנת 699 להיג'רה (או בשנת 695 להיג'רה).

בחרנו לתרגם את הקיצור הזה של הספר "סחיח אלבוכארי", כי זה הוא הסיכום המובחר והחשוב ביותר, ואין ביכולתנו בשלב זה לתרגם את כל הספר "סחיח אלבוכארי" בשלמותו, בגלל כרסו העבה, ונושאי הרחבים, וריבוי האמירות שבו. מקווים אנו שנתרגם בעתיד את כל "סחיח אלבוכארי" במלואו, אך לעת עתה נסתפק בקיצור של אלאזדי, כדי שתוכלו לקרוא ולהבין, ואם תרצו גם לבצעה הלכה למעשה, מספר לא מועט של אמירותיו של הנביא מוחמד עליו השלום, מפני שכאן ממש נמצאים חוקי האסלאם, ויסודותיו, כל זה כמובן לאחר הקוראן הקדוש והמבורך.

מקום הסונה באסלאם

הקוראן הקדוש והמבורך הוא יסוד האסלאם הראשון והראשוני. היסוד השני הוא הסונה. הסונה מסבירה את הקוראן, מפרטת את מובני פסוקיו, ומגדירה את הפרטים ומסבירה את החוקים וקובעת את השבילים ואת אופן הביצוע של המצוות. לפעמים אנו מוצאים חוקים או תקנות בסונה שלא הובאו בקוראן, ואף על פי אי הימצאותם בקוראן, על המוסלמי לבצע אותם, מפני שהסונה, גם היא, השראה מאללה. אללה, שיתעלה ויתקדש, אמר בסור מספר 16, פסוק 44: "ואליך (מוחמד) הורדנו את ההזרה, אשר תבהיר לאנשים א אשר הורד להם, כדי שהם ירהרו בזה".

הנביא עליו השלום היה מסביר, לפעמים באמירה, לפעמים במעשה, ולפעמים גם באמירה וגם במעשה, מפני שפסוקים רבים בקוראן הורדו ללא כל הסבר. הנביא עליו השלום הסביר אותם כדי שהמוסלמים יבינו. למשל, אללה אמר בקוראן "ותקימו את התפילה, ותנו את הזכאה", אבל אך בקוראן לא נאמר מתי מתפללים, כמה תפילות צריך להתפלל, ואפילו לא איך להתפלל. הסונה פרטה את זה והבהירה את הדברים מהסוג. כמו כן, כך נעשה בסונה גם בענייני הזכאה, הצום, החג', ושאר הנושאים שלא הובהרו מספיק פרטים לגביהם בקוראן הקדוש והמבורך. כך אנו רואים שאי אפשר באמת לחיות את החיים האסלאמיים ללא הסונה של הנביא מוחמד עליו השלום.

כמו שאמרנו, ישנם חוקים והלכות שלא נזכרו בקוראן ונזכרו אך ורק בסונה, והמוסלמי מקיים גם את החוקים הללו, מפני שהוא מחשיב גם את הסונה של הנביא מוחמד עליו השלום כדבר שמקורו הוא השראה אלוהית. בין ההלכות הללו ניתן למצוא: איסור על אדם להתחתן עם דודה של אשתו או עם קרובות המשפחה של מי שהניקה אותו (לא אמו), איסור אכילת חיות בעלות ניבים או עופות בעלות טפרים, ולעומת זאת התרת אכילת דג מת, וחוקים נוספים שאינם נמצאים בקוראן.

חשיבות הסונה

המדענים הנחשבים הגיעו למסקנה שהסונה היא דין שחייבים ללכת לפיו ולבצעו, וזה כולל את הפירוט וההרחבה של חוקים שקיימים בקוראן הקדוש, והלכות שקיימות רק בסונה. הקוראן המבורך והסונה הסבירו ביחד את חשיבותה של הסונה. אלל אמר בפרק 3 פסוק 3 "אמור! אם אוהבים אתם את אללה, אז היצמדו לדרכי, ואז יאהבכם אללה". אללה אמר גם בפרק 4 פסוק 59 "הוי אלה אשר האמינו, הישמעו לאללה והישמעו לשליח!". גם באמירות הנביא עליו השלום, אשר אמתותן מוכת, ניתן למצוא את אמירתו של הנביא עליו השלום, אשר אמר "הורד אלי הקוראן, וכמותו האמירות". עוד אמר הנביא עליו השלום "הרי השארתי לכם דברים שאם תחזיקו בהם, לא תטעו בכלל: ספר אללה והסונה של נביאו". וישנם עוד אמירות אשר מחזקות את העמדה שצריך להכיר את אמירותיו של הנביא עליו השלום ולבצען.

אימאם שוכאני זצ"ל אמר "כבר הוכח שחשיבותה של הסונה ועצמאותה בנתינת דינים היא נדבך דתי חשוב, ומי שמתנגד לכך, אין לו מקום באסלאם".

הגדרת הסונה

1. הסונה בשפה: קורות חיים טובות או רעות.
2. הסונה בדת: מדעני הדת הגדירו את הסונה ככל מה שנודע מאמירותיו המוכחות והאותנטיות שנאמרו על ידי הנביא עליו השלום, או מעשה, תיאור התנהגותי, תיאור חזותי, או קורות חיים לפני השליחות ואחריה.
3. האמירה (אלחדית) בשפה הערבית: החדש, ומובנה גם החדשה או הידיעה, וכמו כן גם הדיבור.
4. האמירה (אלחדית) בדת: מה שנאמר שהנביא אמר או עשה, ומה שנאמר על תאור החזותי או ההתנהגותי של הנביא, ומה שנאמר על דברים שאחד מחבריו של הנביא

- עליו השלום עשה והנביא שמר על שתיקה ולא התנגד להם. לכן, חלקו המדענים את החדית' ל-4 סוגים:
- 4.1. אמירה קולית: דברים שהנביא אמר.
 - 4.2. אמירה מעשית: דברים שהנביא עשה.
 - 4.3. אמירה של הסכמה בשתיקה: מה שנאמר או נעשה בפני הנביא עליו השלום, והנביא עליו השלום לא התנגד לו ולמעשה הסכים לו בשתיקה.
 - 4.4. אמירות התארים: תיאור התנהגויות הנביא עליו השלום או חזונו.
 5. מדעני החדית' הוסיפו עוד שמות לחדית', וביניהם:
 - 5.1. חדית' אל-את'ר: שהוא חדית' עם ראיות.
 - 5.2. חדית' אל-ח'בר: החדית' המדווח .
 - 5.3. חדית' מרפוע: שהוא חדית' שמסר סחאבי, חבר של הנביא עליו השלום, ולא נאמר על ידי הנביא עליו השלום.
 - 5.4. חדית' מוקוף: חדית' שמסר אדם שבדור אחרי הדור של הסחאבה.
 - 5.5. חדית' מקטוע: חדית' שחלק בשרשרת המוסרים שלו קטוע.
 6. ישנו סוג נוסף של חדית' , אשר נקרא חדית' קודסי, אמירה מקודשת. האמירה המקודשת היא אמירה שהנביא עליו השלום מייחס אותה לאללה. אללה אמר לו את מהות ומשמעות האמירה, והנביא עליו הלום אמר את זה לאנשים במילים שלו. כמובן, אמירות אלה אינן חלק מהקוראן, למרות שמהותן ומשמעותן מיוחסות לאללה.

לאחר ההקדמה הזאת, אנו גאים להציג לכם את קיצורו של הספר החשוב ביותר שנכתב בתחום הסונה האסלאמית. כלומר, הספר החשוב ביותר אחרי הקוראן. אנו מציגים לכם את "קיצור סחיח אל-בוכארי", מאת האימאם אבן אבו ג'מרה אל-אזדי, והוא קיצור מתומצת של הספר "סחיח אל-בוכארי", של האימאם אל-בוכארי.

מאת מר רוחי יוסף
 בוגר האנבורסיטה הירדנית בלימודי האסלאם
 מרצה מומחה למדעי החדית' (מסורת של הנביא)
 במכללה האסלאמית כפא ברא
 מרצה מומחה למדעי החדית' וההלכה האסלאמית
 במכללה האקדמית אלקאסמי

ההתגלות

(חדית'1 מספר 3)

מאת עאִיִּשָּׁה², אם המאמינים, שִׁתְּרָצָה מִמֶּנָּה אֱלֹלָה.

תחילת ההתגלות האלוהית לשליח אֱלֹלָה³ (עליו השלום) הייתה כמו חלומות טובים אשר היו מתגשמים ומתממשים באופן ברור כמו אור היום הבהיר, ולאחר מכן מילאה אותו אהבת ההתבודדות. הוא היה הולך להתבודד במערת "חירא", שם הוא היה עובד את אֱלֹלָה באופן רצוף ומתמשך לאורך הרבה ימים לפני שהוא היה רוצה שוב לראות את משפחתו. הוא נהג לקחת צידה לדרך, שתספיק למשך שהותו במערה, ואז היה חוזר לאשתו ח'דיג'ה⁴ כדי לקחת שוב פעם צידה לדרך, וכך שוב ושוב, עד שפתאום נחשפה אליו האמת בעודו במערת "חירא". המלאך (גבריאֵל) בא אליו והורה לו לקרוא. הנביא⁵ עליו השלום אמר "אני לא יודע לקרוא!". הנביא הוסיף "אז המלאך אחז אותי בחוזקה ולחץ עלי כל כך חזק עד שכמעט לא יכולתי לשאת את זה יותר. אז הוא שחרר אותי ושוב הורה לי לקרוא, אז השבתי לו 'אני לא יודע לקרוא!', אז הוא אחז בי שנית ולחץ עלי שוב פעם עד שכמעט לא יכולתי לשאת את זה יותר. אז הוא שחרר אותי ושוב הורה לי לקרוא, אך השבתי לו 'אני לא יודע לקרוא!!!', אז הוא אחז אותי בפעם השלישית ולחץ עלי, ואז הוא שחרר אותי ואמר: קרא בשם ריבונך אשר ברא! ברא את האדם מקריש דם נצמד! קרא! וריבונך הנותן בשפע!"⁶

לאחר מכן חזר שליח אֱלֹלָה עם ההשראה ועם ליבו ההולם בחוזקה. הוא הגיע במנוסה אל ח'דיג'ה ואמר 'תכסי אותי! תכסי אותי!'. אז היא כיסתה אותו עד שהחרדה הזאת נגמרה, ולאחר מכן הוא סיפר לה את כל אשר קרה, ואמר "אני מפחד שמשהו רע עשוי לקרות לי". ח'דיג'ה השיבה: "לעולם לא! אני נשבעת באֱלֹלָה, אֱלֹלָה לעולם לא ישפיל אותך. יש לך יחסים טובים עם השכנים שלך

¹חדית' הוא מסורה בעל פה שמתארת אמירה או מעשה של הנביא מוחמד עליו השלום

²עאִיִּשָּׁה (בערבית: عائشة, תעתיק מדויק: עאִיִּשָּׁה; 613–678) הייתה אשתו השלישית של הנביא מוחמד.

³שליח אֱלֹלָה הוא אחד מהתארים של הנביא מוחמד עליו השלום.

⁴ח'דיג'ה בנת ח'וֹלִיד (בערבית: خديجة بنت خويلد) היא אשתו הראשונה של הנביא מוחמד עליו השלום.

⁵הנביא מוחמד עליו השלום

⁶הקוראן 3-96:

ועם המשפחה שלך, אתה עוזר לעניים ולנזקקים, משרת את האורחים שלך
בנדיבות, ומסייע לאלה שבצרה". אז ח'דיג'ה לקחה אותו אל בן הדוד שלה,
ורקה בן נופל בן אסד בן עבד אלעזא, אשר בתקופה שקדמה לאסלאם הוא
התנצר ונהג לכתוב בכתב עברי. הוא היה כותב מהבשורה בעברית, כמה
שאללה רצה שהוא יכתוב. הוא היה אדם זקן אשר איבד את מאור עיניו.
ח'דיג'ה אמרה לורקה 'הוי בן דודי, תקשיב לסיפור של האחייך שלך!'. ורקה
שאל 'אחייני! מה זה הדבר אשר בו חזית?'. שליח אללה תאר את כל מה שהוא
ראה. ורקה אמר 'זה אותו אחד אשר שומר את הרזים שאללה שלח למשה
(המלאך גבריאל). הלוואי והייתי צעיר ויכולתי לחיות עד לזמן שבו העם שלך
היה דוחה אותך'. שליח אללה שאלה 'האם הם ידחו אותי?'. ורקה ענה בחיוב
ואמר 'כל אחד אשר מגיע עם דבר הדומה למה שאתה הבאת, מקבל יחס עוין.
אם אני אזכה להישאר לחיות עד ליום שבו ידחו אותך, אז אתמוך בך
בנחישות'. אך לאחר כמה ימים ורקה נפטר, וגם ההתגלות האלוהית פסקה
לזמן מה.

(חדית' מספר 4)

מאת ג'אבר בן עבד אללה אלאנצארי, שיתרצה ממנו אללה.
הנביא עליו השלום אמר "בעודי מתהלך, פתאום שמעתי קול מהשמיים.
הבטתי למעלה וראיתי את אותו המלאך אשר ביקר אותי במערת 'חירא', יושב
על כיסא בין השמיים והארץ. פחדתי ממנו וחזרתי לבית ואמרתי 'תעטפו
אותי!'. ואז אללה גילה את הפסוקים הללו מהקוראן: 'הוי, אתה המתכסה!
קום והזהר! ואת שם ריבונך האדר! ואת בגדיך טהר! ומן התועבה
התרחק!' ⁷, לאחר מכן ההתגלויות החלו להגיע באופן אינטנסיבי, לעתים
קרובות ובאופן סדיר".

האמונה

(חדית' מספר 16)

מאת אנס בן מאליק, שיתרצה ממנו אללה.

⁷ הקוראן 5-1:74

הנביא עליו השלום אמר: "מי שמחזיק בשלושת התכונות הבאות, יטעם את מתיקותה של האמונה:

1. זה אשר אֵלֶּלֶה ושליחו יקרים לו יותר מכל דבר אחר.
2. זה אשר אוהב את אחיו למען אֵלֶּלֶה.
3. זה אשר סולד מהכפירה כפי שהוא נרתע מטבילת אש".

(חדית' מספר 18)

מאת עבאדה בן א-סאמת, שִׁיתְרַצָּה ממנו אֵלֶּלֶה, אשר השתתף בקרב בדר, והיה "נקיב"⁸ בליל שבועת עקבה.

שליח אֵלֶּלֶה עליו השלום אמר, בעוד אנשיו סביבו: "תשבעו לי אמונים בכך:

1. שלא תשתפו דבר בעבודתכם את אֵלֶּלֶה,⁹
2. שלא תגנבו,
3. שלא תנאפו,
4. שלא תהרגו את הילדים שלכם,
5. שלא תאשימו לשווא את החף מפשע,
6. שלא תסלדו מעשיית הטוב".

הנביא עליו השלום הוסיף "כל מי שביניכם אשר ימלא את שבועתו, יתוגמל מאֵלֶּלֶה. ומי שחוטא באחד מהם, ונענש בעולם הזה, העונש הזה ינקה אותו מאותו חטא. ואם אחד מכם חוטא באחד מהם ואֵלֶּלֶה מסתיר את החטא שלו, אז זה תלוי בו (באֵלֶּלֶה) אם לסלוח לו או להעניש אותו".

(חדית' מספר 31)

מאת אבו בכרה, שִׁיתְרַצָּה ממנו אֵלֶּלֶה.

שמעתי את שליח אֵלֶּלֶה עליו השלום אומר "כאשר שני מוסלמים נלחמים אחד בשני בחרבותיהם, גם הרוצח וגם הנרצח הולכים לגיהנום". אז אמרתי: "שליח אֵלֶּלֶה, אני מבין בנוגע לרוצח, אך מה בנוגע לנרצח?". שליח אֵלֶּלֶה עליו השלום השיב "הוא התכוון לרוצח את חברו".

⁸ נקיב - אחד אשר מפקד על חוליה של 6 לוחמים.

⁹ הכוונה שלא יעבדו עבודה זרה.

(חדית' מספר 35)

מאת אבו הרירה¹⁰, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר: "זה אשר מתפלל בליל הגורל¹¹, מתוך אמונה אמתית ותקווה כנה לזכות בשכר ובגמול מאללה, כל חטאיו הקודמים יסלחו".

(חדית' מספר 39)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר: "הדת קלה מאוד, ומי שמכביד על עצמו בדת שלו, לא יוכל להמשיך בדרכו. אז אל תהיו קיצוניים, אלא תנסו להיות קרובים לשלמות, ותקבלו את הבשורות הטובות על כך שאתם תתוגמלו, והתחזקו על ידי עבודת אללה בבקרים ובלילות.

(חדית' מספר 53)

מאת אבו ג'מרה, שיתרצה ממנו אללה.

נהגתי לשבת עם אבן עבאס, והוא נתן לי לשבת במקום שלו. הוא ביקש ממני להישאר איתו כדי שהוא ייתן לי חלק מהנכסים שלו, אז נשארתי חודשיים. פעם אחת הוא אמר לי שכאשר הגיעה המשלחת משבטו של עבד אלקיס אל הנביא עליו השלום, הנביא עליו השלום שאל אותם: "מי אתם? מי המשלחת?". הם השיבו: "אנחנו משבט רביע". הנביא עליו השלום אמר להם "ברוכים הבאים, הוי משלחתו של עבד אלקיס! לא תושפלו ולא תתחרטו!". הם אמרו "שליח אללה, אנו לא יכולים לבוא אליך אלא בחודש הקדוש, וישנו השבט הנפשע של מדר אשר מפריעים בינינו לבינך. בבקשה למד אותנו מעשה טוב, כזה שנודיע עליו לאנשינו אשר השארנו מאחור, וכזה שבו נכנס לגן העדן". אז הם שאלו מה מותר ומה אסור. הנביא עליו השלום הורה להם לעשות ארבע דברים ואסר עליהם לעשות ארבע דברים. הוא הורה להם להאמין אך ורק באללה, ושאל אותם "אתם יודע מה זאת אומרת להאמין אך ורק באללה?". הם השיבו "אללה ושליחו יודעים טוב יותר".

¹⁰ אבן הרירה, היה אחד מחבריו הקרובים ביותר של הנביא מוחמד עליו השלום

¹¹ אחד הלילות שבעשרת הימים האחרונים של חודש הרמדאן, ובעל חשיבות רוחנית עילאית.

אמר הנביא עליו השלום "זה אומר:

1. להעיד שלאף אחד אין את הזכות שיעבדו אותו מלבד אֱלֹהֵה, וּשְׁמוּחַמַּד
הוא שליחו.

2. ולקיים את התפילות בשלמות.

3. ולשלם את הזכאה¹².

4. ולצום בחודש הרמדאן.

5. ולשלם את החמישית.

אז הוא אסר עליהם ארבעה דברים, אשר הם "החֲנָתָם", "הַדְּבָא", "הַנְּקִיר",
וגם "הַמְּזִפָּה"¹³

אז הוסיף הנביא עליו השלום "תזכרו אותם (את ההנחיות הללו) ותמסרו אותם
לאנשים אשר נשארו מאחוריכם".

הידע

(חדית' מספר 71)

מאת מועאוניה, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהֵה.

שליח אֱלֹהֵה עליו השלום אמר: "אם אֱלֹהֵה רוצה את הטוב עבור אדם כלשהו,
הוא נותן לו הבנה עמוקה בדת. אני רק המחלק, אך אֱלֹהֵה הוא הנותן. האומה
הזאת תמשיך ללכת בדבקות בעקבות הוראותיו של אֱלֹהֵה, והם לא יפגעו מאף
אדם אשר הולך בדרך אחרת, עד אשר פקודתו של אֱלֹהֵה תקום".

(חדית' מספר 86)

מאת אַסְמַא', שִׁיתְרָצָה מִמֶּנָּה אֱלֹהֵה.

באתי אל עַאִישָה בעודה מתפללת, ואמרתי לה: "מה קרה לאנשים?" היא
הצביעה אל השמיים. הבטתי לעבר המסגד וראיתי אנשים מתפללים. עַאִישָה
אמרה "השבח לאֱלֹהֵה". אמרתי לה "האם ישנו סימן?", אז היא הנידה בראשה,
זאת אומרת "כן". אני גם נעמדתי לתפילה עד שכמעט איבדתי את ההכרה

¹²א-זכאה או א-זכאת (בתעתיק מדויק: אלזכאה בערבית: الزكاة) היא אחד מחמשת עמודי האסלאם

¹³"החֲנָתָם", "הַדְּבָא", "הַנְּקִיר", "הַמְּזִפָּה", ארבעתם שמות של משקאות משכרים שנהגו להכין באותה התקופה.

שלי, ולאחר מכן שפכתי מים על ראשי. לאחר התפילה, הנביא עליו השלום אמר: "ממש עכשיו ראיתי את אשר לא ראיתי מעולם, כולל גן העדן והגיהנום. הושרה לי, מעבר לכל צל של ספק, שאתם תעברו מבחנים בקברים שלכם, והמבחנים הללו יהיו כמו מבחניו של משיח השקר, או כמעט כמוהם. ישאלו אתכם 'מה אתם יודעים על האיש הזה (הנביא מוחמד עליו השלום)? ואז המאמין הצדיק ישיב 'הוא מוחמד, שליח אֱלֹהָ. אשר הגיע אלינו עם אותות ברורים והדרכה, ולכן קיבלנו את הוראותיו והלכנו אחריו. והוא מוחמד...' והוא ישוב על זה שלוש פעמים. ואז המלאכים יגידו לו 'נוח על משכבך בשלום, מפני שכעת אנו יודעים שאתה אכן מאמין אמיתי. מהצד השני, הצבוע או הספקן ישיב 'אני לא יודע, אך שמעתי אנשים אומרים דבר כלשהו אז אמרתי את אותו הדבר'.

(חדית' מספר 99)

מאת אבו הרִירָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָ.

אמרתי "שליח אֱלֹהָ! מי יהיה האדם הכי בר מזל אשר יזכה לשתדלנות שלך ביום תחיית המתים?". שליח אֱלֹהָ עליו השלום אמר "אבו הרִירָה! חשבתי שאף אחד לא ישאל אותי את זה לפניך, מפני שאני מכיר את כמיהתך ללמידת המסורות. האדם הכי בר מזל אשר יזכה לשתדלנות שלי ביום תחיית המתים יהיה אז אשר אמר בכנות, מעומק ליבו, שאין אלוהים מלבד אֱלֹהָ".

(חדית' מספר 100)

מאת עבד אֱלֹהָ בן עמר אֶבְן אל-עאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָ.

שמעתי את שליח אֱלֹהָ עליו השלום אומר "אֱלֹהָ לא לוקח ידע על ידי נטילתו מלבבות האנשים, אלא הוא לוקח אותו על ידי לכתם מהעולם של אנשי הדת המלומדים. כך זה ימשיך עד שאף אחד מהם לא יישאר, ולבסוף אנשים ייקחו כמנהיגים את הבורים אשר יתנו את העצות שלהם ללא ידע. כך הם ילכו שולל, ויוליכו את האנשים שולל".

(חדית' מספר 103)

מאת אֶבְן אבו מליכה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָ.

בכל פעם שעַאִיִּשָּׁה שמעה דבר אשר היא לא הבינה, היא הייתה שואלת שוב עד שהיא הייתה מבינה את זה לחלוטין. עַאִיִּשָּׁה אמרה : פעם אחת הנביא עליו השלום אמר "מי שיקרא לתת דין וחשבון, בטוח ייענש". אז אמרתי "האם אללה לא אמר שהדין וחשבון עמו יהיה קל?" אז הנביא עליו השלום אמר "מדובר אך ורק על הצגת החשבונות. אך מי שיתווכח בנוגע לחשבוננו, בוודאות ייהרס".

(חדית' מספר 123)

מאת אבו מוסא, שִׁיתְרַצָּה ממנו אללה.

אדם הגיע אל הנביא עליו השלום ואמר "שליח אללה! איזה סוג של מאבק הוא המאבק בדרכו של אללה? אני שואל את זה מפני שיש כאלה שנאבקים בגלל שהם כועסים חועמים או בגלל הגאווה או התנשאות". הנביא עליו השלום הרים את ראשו ואמר "זה אשר מתאמץ כדי שדבריו של אללה יהיו על העליונה, הוא זה שנאבק בדרכו של אללה".

הטהרה

(חדית' מספר 137)

מאת עבאס בן תמים, שִׁיתְרַצָּה ממנו אללה.

דוד שלי שאל את שליח אללה על אדם אשר דמיין כי הוא נפח נפיחה בעת התפילה. שליח אללה עליו השלום אמר "הוא לא צריך לעזוב את התפילות שלו אלא אם הוא שמע קול או הריח ריח".

(חדית' מספר 154)

מאת עבד אללה אבן אבו קטאדה, שִׁיתְרַצָּה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר: "כאשר אחד מכם שותה מים, שלא ינשוף לתוך מיכל השתייה. וכאשר אחד מכם הולך לשירותים, אל לו באיבריו המוצנעים או לנקות אותם באמצעות ידו הימנית".

(חדית' מספר 173)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרַצָּה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר: "אדם ראה כלב אוכל בוך מרוב שהוא היה צמא. אז האדם הזה לקח נעל ומילא אותה במים, והחל לתת לכלב ללגום מהמים עד שהוא הרווה את צימאונו. אֵלֶּלָה קיבל את מעשיו והכניס אותו לגן העדן".

(חדית' מספר 212)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֵלֶּלָה.

שליח אֵלֶּלָה עליו השלום אמר: "אם אחד מכם מרגיש שהוא מנומנם בעת שהוא מתפלל, עליו ללכת לישון עד שהעייפות שלו תעבור, מפני שכאשר פְּלוֹנִי מתפלל במצב כזה, הוא אינו יודע אם הוא מבקש סליחה או שהוא מבקש משהו רע לעצמו".

(חדית' 232)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֵלֶּלָה.

"נהגתי לשטוף את הזרע¹⁴ מבגדיו של הנביא עליו השלום, וגם לאחר מכן הייתי עדיין רואה עליהם כתם או שניים".

המחזור החודשי

(חדית' 308).

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֵלֶּלָה.

לאחר שאחת מאתנו הייתה מקבלת מחזור, בזמן שהיא הייתה מתנקה, היא הייתה אוחות באזור של הדם (על הבגד) ומשפשפת אותו מהבגד שלה, ושופכת מים עליו, ושוטפת את האזור הזה לחלוטין, ואז משפריצה מים על שאר הבגד. לאחר מכן היא הייתה מתפללת בזה.

(חדית' מספר 315)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֵלֶּלָה, אשר אמרה שאישה מהאנצאר שאלה את הנביא עליו השלום, כיצד היא צריכה להתקלח לאחר שהיא מסיימת את

¹⁴לאחר שהתייבש

המחזור החודשי שלה. הוא השיב: "קחי פיסת בד המבושם במאסק, ותנקי בעזרתו את האיברים המוצנעים שלך שלוש פעמים".

הנביא התבייש והפנה את ראשו, אז משכתי אותה אלי והסברתי לה למה הנביא עליו השלום התכוון.

(חדית' מספר 318)

מאת אַנס בן מאליק, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה, שסיפר שהנביא עליו השלום אמר: "לכל רחם, אֵלֵלָה מִמָּנָה מלאך אשר אומר: 'הוי אדוני! טיפת זרע! הוי אדוני! פיסת דם נצמד! הוי אדוני! פיסת בשר קטנה!'. לאחר מכן, אם אֵלֵלָה רוצה לסיים את בריאתו, המלאך שואל את אֵלֵלָה אם זה יהיה זכר או נקבה, אומלל או שמח, וכמה פרנסה תהיה לו, ולאיה גיל הוא יגיע. אז כל הדברים הללו נכתבים כבר כאשר אנו בבטן אימנו.

התפילה

(חדית' מספר 385)

מאת אַנס בן מאליק, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה. היינו מתפללים עם הנביא עליו השלום, וחלק מאתנו היו מניחים את קצה הבגד שלהם על מקום הסגידה בגלל החום.

(חדית' 417)

מאת אַנס בן מאליק, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה. הנביא עליו השלום ראה יריקה על קיר המסגד בכיוון הקיבֵּלָה¹⁵, וגירד את זה עם היד שלו. זה היה נראה שהוא סולד מזה וסימן התיעוב היה ברור על פניו. הוא אמר, "כאשר אחד מכם עומד בתפילה, הוא מדבר בפרטיות עם ריבונו, וריבונו בינו לבין הקיבֵּלָה שלו. לכן, אל לא לירוק לכיוון הקיבֵּלָה, אך הוא יכול לירוק או לצדו השמאלי או תחת רגלו". אז הוא לקח את קצה הבגד שלו, ירק בו, קיפל אותו ואמר: "או שתעשו כך".

¹⁵הקיבֵּלָה הוא השם לכיוון שאליו עומדים המוסלמים בעת התפילה.

(חדית' מספר 426)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹהָ, שאמרה שהנביא עליו השלום, אהב להתחיל כל דבר בימין, כל עת שזה היה אפשרי עבורו, בכל תחום. כמו למשל, בשטיפה, בהסתרקות, ובנעילת נעליים.

(חדית' מספר 445)

מאת אָבוּ הֶרִירָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹהָ, שסיפר ששליח אֱלֹהָ עליו השלום אמר "המלאכים ממשיכים לבקש מאֱלֹהָ סליחה עבור כל אחד מכם, כל עוד שהוא בחדר התפילה שלו ולא איבד את הטהרה שלו. הם אומרים: הוי אֱלֹהָ, סלח לו! הוי אֱלֹהָ, תרחם עליו!".

(חדית' מספר 482)

מאת אָבִן סִירִין, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹהָ, שסיפר שאָבוּ הֶרִירָה אמר: "שליח אֱלֹהָ עליו השלום הוביל אותנו בתפילת הלילה". אָבוּ הֶרִירָה הוסיף: "הוא התפלל שתי רקעות ואז סיים את התפילה בתסלים¹⁶. הוא נעמד ליד פיסת עץ אשר נחה לאורך המסגד ונשען עליה בדרך כזאת שנראתה כאילו הוא היה כועס מאד. הוא הניח את ידו הימנית על ידו השמאלית ולחץ את ידיו, והניח את הלחי הימנית שלו על גב ידו השמאלית. האנשים החלו לעזוב במהרה את המסגד דרך שערי, תוך כדי שהם תוהים האם התפילה הצטמצמה¹⁷. ביניהם היו גם אָבוּ בִכְר¹⁸ ועומר¹⁹, אך הם היססו לשאול את הנביא. איש בעל ידיים ארוכות הנקרא ד'ו אל-ידיין שאל את הנביא 'שליח אֱלֹהָ! האם שכחת? או שמא התפילה הצטמצמה?', הנביא עליו השלום השיב 'לא שכחתי והתפילה לא צומצמה'. הנביא הוסיף 'האם מה שד'ו אלידיין אמר נכון?', האנשים אמרו 'כן, זה נכון'. הנביא עליו השלום נעמד שוב והוביל את התפילה, והשלים את התפילה שלכאורה הוא שכח, ואז עשה תסלים ואז אמר 'אֱלֹהָ אֶכְבֵּר'. אז הוא עשה סגידה כפי שהוא היה רגיל לעשות, או קצת יותר ארוך מזה. ואז הוא הרים את ראשו ושוב אמר 'אֱלֹהָ אֶכְבֵּר'. אז הוא שוב אמר 'אֱלֹהָ אֶכְבֵּר'."

¹⁶"תסלים" הוא מושג בערבית אשר משמעותו היא "ברכת שלום", והוא האופן שבו המוסלמי מסיים את תפילתו.

¹⁷במקום 4 רקעות רק 2 רקעות

¹⁸אָבוּ בִכְר א-סַדִּיק: היה הח'ליפה הראשון אחרי מות מוחמד, כיהן שנתיים (632-634) עד מותו

¹⁹עמר בן אלח'טאב, היה הח'ליפה השני, שלט בשנים 634-644.

ושוב סגד כפי שהוא רגיל או קצת יותר ארוך מזה. אז הוא שוב הרים את ראשו ואמר "אללהו אַכְּבֶּר"²⁰.

מישהו הוסיף בעניין "אני חושב שהם שאלו אם הנביא השלים את התפילה עם תסלים. ואז השיבו לו: שמעתי שעמרן בן חוסיין אמר שאז הנביא עליו השלום עשה תסלים".

(חדית' מספר 509)

מאת אבו סעיד, שִׁתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה, אשר אמר שהוא שמע את הנביא עליו השלום אומר "אם אחד מכם מתפלל מאחורי דבר כלשהו כסתרה²¹, ופלוני מנסה לעבור מולו, אז הוא צריך למנוע ממנו, ואם הוא מתעקש, אז הוא צריך למנוע ממנו בכוח מפני שהוא השטן".

זמני התפילה

(חדית' מספר 525)

מאת חֲדִ'יפָה²², שִׁתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה אשר אמר ששליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר: "הניסיונות העוברים על האדם במשפחתו, בממונו, בילדים שלו ובשכנים שלו, ניתנים לכיפור בתפילות, בצום, בצדקה, בציווי הטוב ואיסור על הרע".

(חדית' מספר 555)

מאת אבו הרירה, שִׁתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה, אשר אמר ששליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר: "המלאכים באים אליכם ברצף ביום ובלילה, ומתאספים כולם ביחד בתפילת השחר²³ ובתפילת אחר הצהריים²⁴. אלה אשר העבירו אתכם את הלילה, עולים ואֵלֵלָה שואל אותם על מצבכם, למרות שהוא יודע הכל. "באיזה מצב השארתם את עבדיי?". המלאכים משיבים "כאשר עזבנו אותם, הם היו מתפללים, וכאשר באנו אליהם הם היו מתפללים".

²⁰אללה הכי גדול

²¹ סְתֵרָה: מילה בערבית שמשמעותה חוצץ, מסך, כיסוי.

²² חֲדִ'יפָה בן אלימאן, היה אחד מחבריו הקרובים של הנביא מוחמד עליו השלום.

²³ התפילה היומית הראשונה.

²⁴ התפילה היומית השלישית.

מאת אַנְס אַבן מאליק, שְׁתַּרְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ, שִׁמְסַר שֶׁהִנְבִּיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם
אמר "אם אחד מכם שוכח להתפלל תפילה אחת, הוא צריך להתפלל אותה
ברגע שהוא נזכר. אין דרך אחרת לכפר על זה²⁵ אלא על ידי תפילה דומה".

הַאֲדָ'אן²⁶

מאת עבד אל-רחמן, שְׁתַּרְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ, אשר אמר: אבו סעיד אל-ח'ודרי
אמר לאבא שלי: "ראיתי שאתה אוהב את הצאן ואת המדבר. אז כאשר אתה
עם הצאן שלך או במדבר, ואתה רוצה להשמיע את הקריאה לתפילה, הגבר
את קולך, כך שמי שישמע את הקריאה לתפילה, בין אם זה בן אדם, שד, או כל
יצור אחר, יעיד עליך ביום תחיית המתים".

אבו סעיד הוסיף: "שמעתי את זה משליח אֱלֹהָ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם".

מאת אבו הרירה, שְׁתַּרְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ, שִׁסִּיפַר שֶׁשְּׁלִיחַ אֱלֹהָ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם
אמר: "אם האנשים ידעו איזה גמול יש על השמעת הקריאה לתפילה ועל
העמידה בשורה הראשונה בתפילה, ולא הייתה להם דרך אחרת להגיע לשם
מלבד הטלת גורל, הם היו מטילים גורל. ואם הם ידעו את התגמול על תפילת
הצהריים הם היו מתחרים כדי להגיע אליה, ואם הם ידעו את הגמול על תפילת
השחר ותפילת הלילה ביחד עם הקהילה, הם היו מגיעים אפילו אם היו צריכים
לבוא בזחילה.

מאת עבד אֱלֹהָ בן אבו קטאדה, שְׁתַּרְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ, שִׁסִּיפַר שֶׁאֲבָא שְׁלוֹ
אמר: בזמן שהיינו מתפללים ביחד עם הנביא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, הוא שמע רחש
מכמה אנשים. לאחר התפילה הוא אמר "מה העניין?" אז הם השיבו "היינו

²⁵תפילה שלא בוצעה.

²⁶הַאֲדָ'אן היא הקריאה המוסלמית לתפילה, היא נאמרת לפני כל אחת מחמש התפילות היומיות הקבועות.

ממהרים לתפילה". אז הוא אמר "אל תמהרו לתפילה. מתי שאתם מגיעים, אתם צריכים להגיע ברוגע ושלווה, ותתפללו מה שהצלחתם לתפוס עם האנשים ואז תשלימו את השאר שפספסתם".

(חדית' מספר 638)

מאת עבד אללה אבן אבו קטאדה, שיתרצה ממנו אללה, שאמר שאבא שלו סיפר ששליח אללה עליו השלום אמר "אם הקמת התפילה²⁷ מושמעת, אז אל תעמדו לתפילה עד שתראו אותי מולכם, ותעשו זאת ברוגע ושלווה".

(חדית' מספר 640)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה, אשר אמר שברגע שהושמעה הקמת התפילה והאנשים הסתדרו בשורות, שליח אללה עליו השלום התקדם כדי להוביל את התפילה, אך הוא היה במצב של אי-טהרה. אז הוא אמר "הישארו במקומות שלכם". אז הוא יצא החוצה, התקלח, וחזר בעוד המים נוטפים מהראש שלו, והוביל את התפילה.

(חדית' מספר 660)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה, אשר סיפר שהנביא עליו השלום אמר "אללה יצל על שבעה ביום שבו לא יהיה צל מלבד הצל שלו: שליט הוגן, מי שגדל על עבודת אללה, אדם אשר הלב שלו קשור למסגדים, שני אנשים אשר אוהבים אחד את השני למען אללה והם נפגשים רק למענו, אדם אשר סרב לקסם האישי של אישה ממעמד גבוהה ואשר ניסתה לפתות אותו ליחסים אסורים באומרו 'אני ירא מאללה', אדם אשר נותן מתן בסתר עד כי ידו השמאלית לא יודעת את אשר נתנה ידו הימנית, ואדם אשר זוכר את אללה בסתר ועיניו מתמלאות בדמעות".

(חדית' מספר 671)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה, ששמעה ש\הנביא עליו השלום אמר "אם הארוחה הוגשה, והתפילה החלה, עדיף להתחיל בארוחה".

²⁷הכרזה שאומרים ממש לפני תחילת התפילה.

(חדית' מספר 708)

מאת אַנס בן מאליק, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים, שאמר: מעולם לא התפללתי מאחורי אימאם, תפילה אשר הייתה קלה ומושלמת כמו שהייתה כאשר התפללתי מאחורי הנביא עליו השלום. הוא אפילו נהג לקצר את התפילה כאשר הוא שמע בכי של ילד, כדי לא להביא לכדי ניסיון את האימא של הילד.

(חדית' מספר 731)

מאת זיד אבן ת'אבת, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים, שאמר כי שליח אֱלֹהִים עליו השלום עשה חדר קטן בחודש הרמדאן, ושם הוא התפלל במשך כמה לילות, וחלק מהחברים שלו הגיעו והתפללו מאחוריו. כאשר הוא הבין את זה, הוא פשוט נשאר לשבת. בבוקר, הוא יצא אליהם ואמר "אני ראיתי והבנתי מה עשיתם. אתם צריכים להתפלל בבתים שלכם, מפני שהתפילה הכי טובה של האדם היא תפילה בביתו, מלבד תפילות החובה".

(חדית' 783)

מאת אבו בכרה, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים, שאמר: הגעתי אל הנביא עליו השלום בעת שהוא היה במסגד והשתחוה בזמן התפילה, וגם אני השתחויתי לפני שהצטרפתי אל השורה. הזכרתי את זה בפניו של הנביא עליו השלום, והוא אמר לי "הלוואי ואֱלֹהִים יגביר את אהבתך אל הטוב, אך לעולם אל תחזור על זה שוב".

(חדית' 793)

מאת אבו הרירה, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים, שסיפר שפעם אחת נכנס הנביא עליו השלום אל המסגד. אדם אחד נכנס גם הוא, התפלל, וברך לשלום את הנביא. הנביא השיב לו אמירת שלום ואמר "תתפלל עוד פעם, מפני שלא התפללת". האדם הזה התפלל שוב, חזר לברך את הנביא, והנביא עליו השלום אמר לו שלוש פעמים "תתפלל שוב, מפני שלא התפללת". האיש הזה אמר "אני נשבע בזה אשר שלח אותך עם האמת! אני לא מכיר דרך טובה יותר להתפלל! בבקשה תלמד אותי איך להתפלל!".

הנביא עליו השלום אמר: "כאשר אתה עומד לתפילה, תגיד את ה'תקביר'²⁸, ואז תקריא מהקוראן את אשר אתה יודע, ולאחר מכן תשתחוה ברוגע עד שתרגיש בנוח, ואז תקום מהשתחוות שלך עד שתעמוד זקוף. לאחר מכן תסגוד ברוגע עד שתרגיש בשלווה, ואז תקום ותשב ברוגע עד שתהיה רגוע, ואז תסגוד שוב בשלווה עד שתרגיש בנוח בסגידה, וכך תעשה במשך כל התפילה".

(חדית' מספר 796)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה שסיפר ששליח אללה עליו השלום אמר: "כאשר האימאם אומר "סמע אללהו למן חמדה (אללה מקשיב לזה אשר מודה לו)", אתם צריכים להגיד "אללהומה רבנא לק אלחמד (הוי אללה, ריבוננו, לך התודה)". ואם האמירה שלכם תתרחש בזמן אמירתם של המלאכים, כל החטאים הקודמים שלכם יסלחו".

(חדית' מספר 806)

מאת אבו הרירה.

האנשים שאלו "שליח אללה! האם נראה את אדוננו (אללה) ביום תחיית המתים?", אז הוא השיב, "האם יש לכם ספק לגבי ראיית הירח המלא בלילה ללא עננים?". הם השיבו "לא, שליח אללה!". הוא אמר, "האם יש לכם ספק לגבי ראיית השמש ביום ללא עננים?". הם השיבו לשלילה. הוא אמר "אתם תראו את אללה אדונכם, באותה הדרך. ביום תחיית המתים, האנשים יתאספו והוא יורה לאנשים ללכת בעקבות מה שהם נהגו לעבוד. אז חלק ילכו אחרי השמש, חלק אחרי הירח, וחלק אחרי האלילים שלהם, ורק האומה הזאת (המתמסרים לאללה) תישאר שם, ביחד עם הצבועים שביניהם. אללה יגיע אליהם ויגיד: 'אני אדונכם!'. הם יגידו 'אנחנו נשאר במקום הזה עד שאדוננו יגיע. וכאשר אדוננו יגיע, אנחנו נזהה אותו'. אז אללה יבוא אליהם שוב ויגיד 'אני אדונכם!'. והם יגידו 'אתה אדוננו!'. אז אללה יקרא להם, והגשר יונח מעל הגיהנום, ואני (הנביא מוחמד עליו השלום) אהיה הראשון בין השליחים לחצות את הגשר עם החסידים שלי. אף אחד מלבד השליחים לא יוכל לדבר בזמן ההוא, והם יגידו 'אללה! הצל אותנו! אללה הצל אותנו!'. בגיהנום יהיו

²⁸אמירת אללהו אקבר.

קוצים כמו קוציו של הסעדאן²⁹, האם ראיתם את קוציו של הסעדאן?" והאנשים אמרו "כן". הוא המשיך "הקוצים הללו יהיו כמו קוציו של הסעדאן, אך אף אחד מלבד אֵלֵלָה אינו יודע את מלוא גודלם ועצמתם. והקוצים הללו ינהגו באנשים לפי מעשיהם. חלק יפלו ויישארו בגיהינום לנצח. אחרים יקבלו עונש ואז יצאו מהגיהינום. כשֵׁאֵלֵלָה ירצה לרחם על אחד מאנשי הגיהינום, הוא יורה למלאכים להוציא מהגיהינום את אלו שעבדו אותו בלבד. המלאכים יוציאו אותם תוך זיהוי שלהם על ידי סימני הסגידה שעל גופם, כי אֵלֵלָה אסר על אש הגיהינום לשרוף את הסימנים הללו, ואז הם יצאו מהאש. אש הגיהינום תכלה את כל גוף האדם מלבד סימני הסגידה. כאשר הם יצאו מהגיהינום הם יהיו כמו שלדים. המים של החיים ישפכו עליהם, וכתוצאה מכך הם יתפתחו כפי שמתפתח הצמח על גדה שבה מים זורמים. אז כאשר אֵלֵלָה יסיים את המשפט בין ברואיו, יהיה אדם שיישאר בין הגיהינום לבין גן העדן, והוא יהיה האחרון מבין אנשי הגיהינום שיכנסו לגן עדן. הוא יפנה אל הגיהינום ויגיד 'אֵלֵלָה! הפנה את הפנים שלי מהאש מפני שהרוח שנושבת ממנו יבשו אותי והאדים שעולים מִמֶּנָּה שרפו אותי!'. אז אֵלֵלָה ישאל אותו 'אתה תבקש עוד דבר כלשהו במידה והחסד הזה יענק לך?', אז הוא אמר אני נשבע בכבודך וכוחך שלא!". והוא ייתן לריבונו את אשר ירצה מהשבועות וההבטחות, ואֵלֵלָה יפנה את פניו מהאש. כאשר הוא יפנה אל גן העדן, הוא יראה את הקסם שבו, והוא יישאר שקט ככל שֵׁאֵלֵלָה ירצה. אז הוא יגיד 'אדוני! תן לי להגיע אל שערי גן העדן', אֵלֵלָה ישאל אותו 'לא הבטחת שלא תבקש דבר ממה שביקשת בהתחלה?'. הוא יגיד 'אדוני! אל תהפוך אותי לעלוב מבין כל הברואים שלך!'. אֵלֵלָה יגיד 'אם המשאלה הזאת תתגשם, אתה תבקש עוד דבר מה אחר?'. והאדם יגיד 'אני נשבע בעצמתך שלא! אני לעולם לא אבקש דבר נוסף!'. אז הוא ישבע ויבטיח לאדונו. אז אֵלֵלָה ייתן לו להגיע אל שערי גן העדן. ברגע שהוא יראה את החיים שם, את הקסם והתענוגות ששם, הוא יישאר בשקט כל עוד שֵׁאֵלֵלָה ירצה בכך. ואז הוא יגיד "אדוני! תן לי להיכנס לגן העדן". אֵלֵלָה יגיד "שֵׁאֵלֵלָה ירחם עליך, בן אדם, כמה שאתה בוגדני! האם לא הבטחת ונשבעת שלא תבקש שום דבר לאחר שתקבל את מה שביקשת?". הוא יגיד 'אדוני! אל תהפוך אותי לעלוב ביותר שבברואים שלך!'. אז אֵלֵלָה יצחק וירשה לו להיכנס לגן העדן ויבקש ממנו לבקש כמה שהוא רוצה מכל מה שהוא רוצה.

²⁹ סוג של שיח קוצני.

הוא יעשה כך, עד שכל משאלותיו יתמלאו. אז אֵלֵלָה יגיד 'תבקש עוד מהדברים הללו וההם'. אֵלֵלָה יזכיר לך, וכאשר כל תשוקותיו יתמלאו, אֵלֵלָה יגיד: כל זה ניתן לך, ועוד כפול מזה".

(חדית' מספר 834)

מאת אֲבוּ בֶכֶר הַצַּדִּיק, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֵלֵלָה, שאמר: בקשתי משליח אֵלֵלָה עליו השלום שילמד אותי תפילה שבאמצעותה אקרא לאֵלֵלָה כאשר אני מתפלל. הוא אמר לי להגיד "הוי אֵלֵלָה, עשיתי עוול לעצמי, ואין עוד מלבדך אשר סולח על חטאים. אז בבקשה תסלח לי, ותרחם עלי, שהרי אתה הסלחן הרחמן".

(חדית' מספר 841)

מאת אֲבִן עֲבָאס, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֵלֵלָה, שאמר: "בזמנו של הנביא עליו השלום, זה היה נהוג לחגוג את שבחו של אֵלֵלָה בקול רם לאחר תפילות החובה שנעשו בקהילה.

כאשר הייתי שומע את אזכרת אֵלֵלָה, הייתי יודע שהתפילה הסתיימה".

תפילת יום השישי

(חדית' מספר 893)

מאת עֲבָד אֵלֵלָה אֲבִן עֶמֶר, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֵלֵלָה, שאמר: שמעתי את שליח אֵלֵלָה עליו השלום אומר "כולכם שומרים ואחראים על החניכים שלכם ועל מה שתחת השגחתכם. האימאם הוא השומר של החסידים שלו והוא אחראי עליהם. והגבר הוא השומר של המשפחה שלו והאחראי עליהם. האישה היא שומרת הבית של בעלה והאחראית עליו. המשרת הוא השומר על רכושו של אדונו והאחראי עליו. הבן הוא השומר של נכסיו של אביו והאחראי עליהם. כולכם שומרים ואחראים על מה שנמצא תחת חסותכם".

(חדית' מספר 906)

מאת אֲנִס בֶּן מַאֲלִיק, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֵלֵלָה, שאמר: "אם היה קר מדי, הנביא עליו השלום היה מקדים את תפילת יום השישי. ואם היה חם מדי הוא היה מעכב אותה".

(חדית' מספר 930)

מאת ג'בר בן עבד אללה, שיתרצה ממנו אללה, שאמר:

אדם נכנס למסגד כאשר הנביא עליו השלום נשא את דרשת יום השישי שלו. הנביא עליו השלום פנה אל האיש ואמר לו "האם התפללת?". השיב לו האיש לשלילה. הנביא עליו השלום פנה אליו ואמר "קום והתפלל".

(חדית' מספר 933)

מאת אנס בן מאליק, שיתרצה ממנו אללה, שאמר:

פעם אחת בזמנו של הנביא עליו השלום, הייתה בצורת. בזמן שהנביא עליו השלום העביר את דרשת יום השישי, בדואי נעמד ואמר "שליח אללה! הנכסים שלנו נהרסים והילדים שלנו רעבים! בבקשה ממך, תקרא לאללה!". אז הנביא עליו השלום הרים את ידיו לשמיים. באותו הזמן לא היה זכר לענן בשמיים. אני נשבע בזה אשר בידיו נשמתי, שברגע שהוא הוריד את ידיו, העננים החלו להתאסף כמו הרים, ולפני שהוא ירד מהבמה, ראיתי גשם יורד על זקנו של הנביא. ירד גשם באותו היום, ביום שלאחריו, ביום השלישי, ביום הרביעי ועד היום השישי. אותו בדואי, או אדם אחר, נעמד ואמר "שליח אללה! הבתים שלנו נהרסים, הרכוש והמקנה שלנו טובעים! בבקשה תקרא לאללה!". אז הנביא עליו השלום הרים את שתי ידיו ואמר "אללה! אסוף אותם סביבנו אך לא עלינו!". ואז, לכל עבר שאליו הוא כיוון את ידיו, העננים התפזרו, והשמיים של אלמדינה התבהרו כמו חור בין העננים. העמק נשאר מוצף למשך חודש אחד, ואף אחד לא יצא החוצה אלא כדי לדבר על הגשם השופע.

(חדית' מספר 937)

מאת עבד אללה בן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום נהג להתפלל שתי רקעות³⁰ לפני תפילת הצהריים ושתי רקעות לאחר מכן. הוא גם נהג להתפלל שתי רקעות לאחר תפילת הערב, בבית שלו, ושתי רקעות לאחר תפילת הלילה. הוא מעולם לא התפלל לאחר תפילת יום השישי, עד שהוא עזב את המסגד, ואז הוא התפלל שתי רקעות בבית שלו.

³⁰ רקעה (בערבית: ركعة, ברבים: ركعات) היא יחידת הבסיס של התפילה באסלאם.

תפילת הפחד

(חדית' מספר 946)

מאת אבן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

כאשר הנביא עליו השלום חזר מקרב אלאחזאב³¹ הוא אמר לנו "אף אחד לא צריך להתפלל את תפילת אחר הצהריים מלבד אצל בני קוריט'ה". הגיע הזמן של התפילה בעודם היו בדרך, חלק מהם החליטו לא להתפלל אלא אצל בני קוריט'ה, בעוד שאחרים החליטו להתפלל במקום ואמרו שהכוונה של הנביא לא הייתה מה שהאחרים חשבו. כאשר זה נאמר לנביא עליו השלום, הוא לא האשים אף אחד מהם.

תפילת החג

(חדית' מספר 953)

מאת אנס אבן מאליק, שיתרצה ממנו אללה.

"שליח אללה עליו השלום מעולם לא המשיך אל תפילת החג בעיד אלפיטר³² מבלי שהוא אכל כמה תמרים".

אנס הוסיף ואמר "הנביא עליו השלום נהג לאכול מספר אי זוגי של תמרים".

(חדית' מספר 969)

מאת אבן עבאס, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר, "אין מעשה טוב הנעשה בימים אחרים אשר מתעלה על המעשים הטובים הנעשים בימים הללו³³". אז חלק מהסחאבה אמרו "אפילו לא המאמץ³⁴?!". הנביא עליו השלום השיב "אפילו לא המאמץ, מלבד זה של האדם אשר מתאמץ בנפשו ומאודו למען אללה, ולא שב איתם".

³¹קרב מפורסם עם מחנות עובדי האילים.

³²חג שבירת הצום.

³³עשרת הימים הראשונים בחודש ד'ו אל-חיג'ה.

³⁴הכוונה למאמץ בשעת המלחמה

תפילת הוויטר³⁵

(חדית' מספר 1000)

מאת אבן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום נהג להתפלל על הגמל שלו בעת שהוא היה במסע, אך לא את תפילות החובה. הוא גם נהג להתפלל את תפילת הוויטר על הגמל שלו.

הבקשה לגשם

(חדית' מספר 1036)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "השעה³⁶ לא תקום עד שהידע הדתי יעלם, רעידות אדמה יקרו לעתים קרובות מאוד, הזמן יעבור מהר מאוד, צרות יופיעו בצורות, מקרי הרצח יגברו, והכסף יזרום ביניכם בשפע".

תפילות הלילה

(חדית' מספר 1153)

מאת עבד אללה בן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

פעם אחת שליח אללה עליו השלום אמר לי "נאמר לי שאתה מתפלל כל הלילה וצם כל היום". אז אמרתי לו "אכן כן, כך אני עושה". אז הוא אמר "אם תמשיך כך, הראייה שלך תיחלש וגם אתה בעצמך תיחלש. אין צל של ספק, לגוף שלך יש זכות עליך, ולמשפחה שלך יש זכות עליך. אז תצום בחלק מהימים, ואל תצום בחלק מהימים. תתפלל קצת, ואז תלך לישון".

(חדית' מספר 1162)

מאת ג'אבר בן עבד אללה, שיתרצה ממנו אללה.

³⁵ תפילת הוויטר היא אחת מתפילות הרשות באסלאם.

³⁶ באסלאם, "השעה" היא אחד משמותיו של יום הדין.

הנביא עליו השלום נהג ללמד אותנו את הדרך לבקש מאללה הדרכה בקבלת החלטות בכל הדברים כפי שהוא לימד אותנו את הפרקים של הקוראן.

הוא אמר "אם פלוני חושב לבצע משימה כלשהי, הוא צריך להתפלל שתי רקעות, ולהגיד לאחר מכן: אֱלֹהֵהּ! אני מבקש הדרכה מהידע שלך, וכוח מהעוצמה שלך, ואני מבקש את הברכות שלך. אתה מסוגל ואני לא. אתה יודע ואני לא, ואתה יודע את הנסתר. אֱלֹהֵהּ! אם אתה יודע שזה טוב בשביל הדת שלי, בשביל ההווה והעתיד שלי, אז עשה שזה יהיה קל עבורי לבצע את זה, ואז תברך אותי בזה. ואם אתה יודע שהמשימה הזאת מזיקה לי בדת שלי, ובהווה שלי ובעתיד שלי, אז תרחיק את זה ממני והרחק אותי מזה. ותן לי את אשר טוב עבורי, ועשה שאהיה מרוצה מזה".

הנביא עליו השלום הוסיף שהאדם צריך לנקוב בשם המעשה או המשימה.

התפילה במכה ובאלמדינה

(חדית' מספר 1196)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אֱלֹהֵהּ.

הנביא עליו השלום אמר "בין הבית שלי ובמת הנאומים שלי, יש גן מגני העדן, ובמת הנאומים שלי ניצבת על האגם שלי".

הפעולות בתפילה

(חדית' מספר 1221)

מאת עוקבא בן אלחרית', שיתרצה ממנו אֱלֹהֵהּ.

התפללתי את תפילת אחר הצהריים עם הנביא עליו השלום, ולאחר שסיימנו את התפילה עם "תסלים" הוא קם במהירות והלך לאחת מהנשים שלו, ולאחר מכן יצא החוצה. הוא הבחין במבטים המופתעים על פרצופם של אנשים בגלל המהירות שלו. אז הוא אמר "בזמן שהייתי בתפילה נזכרתי שהייתה פיסת זהב בבית שלי, לא רציתי שהיא תישאר אתנו במהלך הלילה, אז הוריתי לחלק אותה".

השכחה בתפילה

(חדית' מספר 1233)

מאת קוריב, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ.

נשלחתי לעֲאִישָׁה על די אֶבֶן עֵבֶס, אֶל־מִיסוֹר בֶּן מַחְרָמָה וְעַבְד אֶל־רַחֲמָן בֶּן אֶזְהָר. הֵם אָמְרוּ לִי לִפְגוֹשׁ אוֹתָהּ בְּשֵׁמֶם וּלְשֹׂאֹל אוֹתָהּ בְּנוֹגַע לְתַפִּילָה שֶׁל שְׁתֵּי רִכְעוֹת לֵאחֲרֵי תַפִּילַת אַחֵר הַצְהָרִיִּים וּלְהַגִּיד לָהּ "נֹאמַר לָנוּ שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֶּלֶת כַּךְ, וְשֶׁנֹּאמַר לָנוּ גַם שֶׁהִנְבִּיא אֶסֶר לְהִתְפַּלֵּל כַּךְ".

אֶבֶן עֲבָאס הוֹסִיף "אֲנִי וְעוֹמֵר אֶבֶן אֶל־חֲטָאֵב נִהְגָנוּ לִהְיוֹת קְשׁוּחִים עִם הָאֲנָשִׁים שֶׁהִתְפַּלְלוּ כַּךְ".

הִלַּכְתִּי לְעֲאִישָׁה וְהִעֲבַרְתִּי לָהּ אֶת הַמִּסֵּר. עֲאִישָׁה אָמְרָה "לֹכּוֹ תִשְׁאַל אֶת אִם סִלְמָה בְּנוֹגַע לָזֶה".

אֲזִי שְׁבַתִּי וְהוֹדַעְתִּי לָהֶם אֶת אֲשֶׁר הִיא אָמְרָה. אֲזִי הֵם אָמְרוּ לִי לִלְכֹּת לֹאִם סִלְמָה עִם אוֹתָהּ הַשְׂאֵלָה שֶׁאִתָּה נִשְׁלַחְתִּי לְעֲאִישָׁה. אִם סִלְמָה אָמְרָה : "שִׁמְעֵתִי אֶת הַנְּבִיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אוֹסֵר אֶת זֶה. לֵאחֲרֵי מִכָּן רִאִיתִי אוֹתוֹ עוֹשֶׂה זֹאת (מִתְפַּלֵּל 2 רִכְעוֹת) מִיד לֵאחֲרֵי שֶׁהוּא הִתְפַּלֵּל אֶת תַּפִּילַת אַחֵר הַצְהָרִיִּים. אֲזִי הוּא נִכְנָס לְבֵית שְׁלִי בְּזִמָּן שֶׁמִּישָׁהי מִהַאֲנָצָר יֹשֶׁבֶת אִיתִי, אֲזִי שִׁלַּחְתִּי אֶת הַמִּשְׁרֶתֶת שְׁלִי אֵלָיו וְאָמַרְתִּי לָהּ "תַּעֲמִדִי לִידוֹ וְתִגִּידִי לוֹ שֶׁאִם סִלְמָה אוֹמַרְתִּי לָךְ 'שְׁלִיחַ אֱלֹהָ, שִׁמְעֵתִי אוֹתָךְ אוֹסֵר לְהִתְפַּלֵּל אֶת שְׁתֵּי הַרְכָּעוֹת הַלָּלוּ, אֲךָ רִאִיתִי אוֹתָךְ מִתְפַּלֵּל אוֹתָן', אִם הוּא מִנוֹפֵף בִּידוֹ, אֲזִי תַחֲכִי לוֹ". הַמִּשְׁרֶתֶת עָשְׂתָה אֶת זֶה, וְהַנְּבִיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם סִימָן לָהּ בִּידוֹ, אֲזִי הִיא חִכְתָּה לוֹ. כֹּאשֶׁר הוּא סִיִּים אֶת הַתַּפִּילָה הוּא אָמַר "בְּתֵם שֶׁל בְּנֵי אוֹמִיָּה! שְׂאֵלַת אוֹתִי עַל שְׁתֵּי הַרְכָּעוֹת לֵאחֲרֵי תַפִּילַת אַחֵר הַצְהָרִיִּים. הָאֲנָשִׁים מִשְׁבֹּטוֹ שֶׁל עַבְד אֶלְקָאִיס בָּאוּ אֵלַי וְהִיִּיתִי עֹסוֹק אִיתָם עַד כַּדִּי כַךְ שֶׁלֹּא הָיָה לִי זִמָּן לְהִתְפַּלֵּל שְׁתֵּי רִכְעוֹת לֵאחֲרֵי תַפִּילַת הַצְהָרִיִּים. שְׁתֵּי הַרְכָּעוֹת הַלָּלוּ שֶׁעֲכָשׁוּ הַתְּפִלָּתִי הָיוּ לְכַפֵּר עַל אֱלוֹ שִׁפְסַפְסֵתִי.

הלוויות

(חדית' מספר 1239)

מאת אלבראא, שִׁיתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום ציווה עלינו שבעה דברים ואסר עלינו שבעה דברים. הוא ציווה עלינו להשתתף בלוויות, לבקר את החולים, לקבל הזמנות, לעזור לנדכא, לקיים הבטחות, להשיב ברכת שלום, ולברך את המתעטש.

הוא אסר עלינו את השימוש בכלי אוכל מכסף, וענידת תכשיטי זהב, ואת לבוש המשי, ואת הלבוש הנוצץ, הלבוש שמתפארים בו ליד אחרים ואת הקטיפה.

(אחדית'³⁷ מספר 1241, 1242)

מאת עֲאִישָׁה, שְׁתִּירְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָהּ.

אָבוּ בִכְרִי הִגִּיעַ בְּדִהִירָה עַל הַסּוֹס שְׁלוֹ. הוּא יִרְדַּם מִמֶּנּוּ, נִכְנַס אֶל הַמִּסְגָּד³⁸, וְלֹא דִיבַר עִם אֶף אֶחָד עַד שֶׁהוּא בָּא אֵלַי, וְאִזְּ הֵלַךְ יִשִּׁירוֹת אֶל הַנְּבִיא, אֲשֶׁר הָיָה מִכּוֹסָה בְּכִיסוֹי מִסּוּמָן. אָבוּ בִכְרִי חָשַׁף אֶת פָּנָיו, הוּא כָרַע עַל בְּרִכּוֹ, נִשָּׁק אֹתוֹ, פָּרַץ בְּבִכִּי וְאָמַר "שֶׁאֲבִי וְאֲמִי יִלְכוּ כִפְרָה עֲלֶיךָ, שְׁלִיחַ אֱלֹהָהּ! אֱלֹהָהּ לֹא יִיתֵן לְךָ שְׁתֵּי מִיתוֹת, אֵתָהּ מֵתָה אֶת הַמּוֹת אֲשֶׁר הָיָה כְּתוּב לְךָ".

מאת אָבוּ סַלְמָה, מֵאֲבָן עֲבָאס, שְׁתִּירְצָה מֵהֶם אֱלֹהָהּ.

אָבוּ בִכְרִי יָצָא הַחוּצָה, וְעוֹמֵר הָיָה מְדַבֵּר אֶל הָאֲנָשִׁים. אָבוּ בִכְרִי אָמַר לוֹ לִשְׁבֹּת, אֲךָ עוֹמֵר סָרְבָּ. אִזְּ אָבוּ בִכְרִי אָמַר "אֵין אֱלֹהִים מִלְּבַד אֱלֹהָהּ, וּמוֹחַמַּד הוּא שְׁלִיחוֹ שֶׁל אֱלֹהָהּ". אִזְּ הָאֲנָשִׁים הִבִּיטוּ אֶל אָבוּ בִכְרִי וְעִזְּבוּ אֶת עוֹמְרָם. אִזְּ אָבוּ בִכְרִי אָמַר "וּבִכְן, מִי מִכֶּם אֲשֶׁר עֲבַד אֶת מוֹחַמַּד עַלִּיו הַשְּׁלוֹם, אִזְּ מוֹחַמַּד מָתָה. אֲךָ מִי שֶׁעֲבַד אֶת אֱלֹהָהּ, אֱלֹהָהּ חַיִּי וְלַעֲוֹלָם לֹא יָמוּת. אֱלֹהָהּ אָמַר: מוֹחַמַּד אֵינוֹ אֱלֹהָהּ שְׁלִיחַ אֲשֶׁר הָיוּ שְׁלִיחִים לִפְנֵינוּ. הָאֵם תִּפְנֶה עוֹרְף אִם יָמוּת אוֹ יִהְרָג? כָּל הַמִּפְנָה עוֹרְף, לֹא זִיק לְאֱלֹהָהּ בְּכָלֹם וְאֱלֹהָהּ יִגְמוֹל לְאֱלֹהֵי הַמּוֹדִים לוֹ".

(חדית' מספר 1284)

מאת אוֹסַאמָה בֶּן זֵייד, שְׁתִּירְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָהּ.

הַבֵּת שֶׁל הַנְּבִיא עַלִּיו הַשְּׁלוֹם, שְׁלַחָה שְׁלִיחַ אֶל הַנְּבִיא עַלִּיו הַשְּׁלוֹם, וּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ לְהִגִּיעַ מִפְּנֵי שֶׁהִילֵד שָׁלָה הָיָה גּוֹסֵס, אֲךָ הַנְּבִיא עַלִּיו הַשְּׁלוֹם הִשִּׁיב אֶת הַשְּׁלִיחַ וְאָמַר לוֹ לְמַסּוֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם וְלַהֲגִיד "לְאֱלֹהָהּ מָה שֶׁהוּא לּוֹקָה, וְלוֹ מָה

³⁷אחדית' – צורת הרבים של חדית'.

³⁸בעת הלוויה של הנביא מוחמד עליו השלום

שהוא נותן, ולכל דבר יש את הגבול הקבוע מבעוד מועד, ולכן צריך להיות סבלני ולקוות לגמול מאללה".

היא שוב שלחה שליח ונשבעה שהוא צריך לבוא. הנביא עליו השלום קם, וכך גם סעד בן עובאדה, מועד בן ג'בל, אובאי בן כעב, זייד בן ת'אבית, ועוד כמה אנשים אחרים. הילד הובא אל שליח אללה עליו השלום בעוד שנשימתו הייתה מקוטעת בחזהו. למראהו, הנביא עליו השלום פרץ בבכי. סעד אמר "שליח אללה! מה זה?". הנביא עליו השלום השיב "אלו הם הרחמים אשר אללה השכין בתוך לבבותיהם של עבדיו, ואללה רחמן אך ורק לרחמנים שבין עבדיו".

(חדית' מספר 1386)

מאת סמורה בן ג'ונדב, שיתרצה ממנו אללה.

כאשר הנביא עליו השלום היה מסיים את תפילת הבוקר שלו, הוא היה מביט בנו ושואל "מי מבינכם חלם חלום הלילה?". אז אם מישהו היה חולם חלום, הוא היה מספר עליו. הנביא עליו השלום היה אומר "כך רצה אללה". יום אחד, הוא שאל אם מישהו חלם חלום. כולנו השבנו לשלילה. אז הנביא אמר: אך אני חלמתי חלום בלילה הקודם. חלמתי ששני אנשים באים אלי, אחזו בידיים שלי, ולקחו אותי אל ארץ הקודש (ירושלים). שם ראיתי אדם יושב ועוד אחד עומד עם קרס מברזל ביד שלו, דוחף את זה לתוך הפה של האחר עד שזה הגיע לעצם הלסת, ואז קרע צד אחד של הלחי שלו, ואז עשה כך בצד השני. בינתיים, הצד הראשון של הלחי חזר להיות כשורה, ואז הוא חזר על זה שוב. שאלתי מה זה, אך הם אמרו לי להמשיך והלכנו עד שהגענו לאדם אשר שוכב על גבו ולאחר אשר עומד ועל ראשו הוא נושא סלע, והוא מנפץ את ראשו של האדם ששכב עם הסלע הזה. כאשר זה פגע בו, האבן התגלגלה. האדם הלך להרים את זה, ועד שהוא חזר, הראש המנופץ חזר להיות נורמלי והאדם חזר וניפץ אותו, וכך שוב ושוב. שאלתי מה זה, אך הם אמרו לי להמשיך, אז המשכנו עד שהגענו לבור שנראה כמו כבשן, עם חלק עליון צר ותחתית רחבה, ואש הייתה בוערת מתחת לבור. כאשר האש עלתה, האנשים הורמו עד למצב שהם כמעט יצאו ממנה. וכאשר האש דעכה, האנשים חזרו למטה, והיו בתוכה גברים ערומים ובחורות ערומות. שאלתי מי אלה, אך הם אמרו לי להמשיך. אז המשכנו עד שהגענו לנהר של דם, והיה בתוכו מישהו, ועוד אדם אחר עמד על

גדת הנהר עם אבנים מולו, והוא פנה לזה אשר היה בנהר. בכל פעם שהאדם אשר בנהר רצה לצאת החוצה, השני זרק אבן על הפנים שלו וגרם לו לסגת לעמדתו הקודמת. שאלתי מה זה, אך הם אמרו להמשיך. אז המשכתי עד שהגענו לגן ירוק ושופע עם עץ ענק, וליד השורשים שלו ישב אדם זקן עם ילדים. ראיתי איש אחר ליד העץ, עם אש מולו, והוא הבעיר אותה. אז הם (אלה שליוו אותי) גרמו לי לטפס במעלה העץ וגרמו לי להיכנס לבית הטוב יותר מכל מה שאי פעם ראיתי. בתוכו היו איש זקן ובחור צעיר, איש וילדים. אז הם לקחו אותי מחוץ לבית, ואז לטפס שוב על העץ, ולהיכנס לבית אחר, שהיה אפילו טוב יותר מהקודם, ובו היו אנשים זקנים וצעירים. פניתי אל שני האנשים שליוו אותי "גרמתם לי להסתובב כל הלילה, תגידו לי מה העניין לגבי מה שראיתי". הם אמרו "ובכן, בנוגע לזה אשר הלחי שלו נקרע, הוא היה שקרן ונהג לספר שקרים, והאנשים היו מפיצים את השקרים הללו בשמו עד שהם התפשטו בכל העולם. אז הוא ייענש ביום הדין. זה אשר הראש שלו התנפץ הוא זה אשר אללה נתן לו את ידיעת הקוראן, אך הוא נהג לישון בלילה, ולא פעל לפי זה ביום. ולכן זה העונש שיהיה לו ביום הדין. ואלה שראית בבור שנראה כמו תנור, הם הנואפים והזונים. ואלה שראית בנהר הדם היו אלה אשר התעסקו בריבית. והזקן אשר ישב ליד גזע העץ היה אברהם, והילדים הקטנים היו הצאצאים שלו. זה אשר הדליק את האש היה מאליק, שומר השאול. הבית הראשון אשר נכנסת אליו היה הבית של המאמינים הרגילים, והבית השני היה הבית של העדים. אני גבריאֵל, וזה מיכאל...הרם את ראשך!". הרמתי את הראש שלי וראיתי מה שנראה כמו ענן מעלי. הם אמרו "זה המקום שלך". אמרתי "הרשו לי להיכנס למקום שלי". הם אמרו "יש לך עדיין חיים שעוד לא השלמת, וכאשר תשלים אותם, תכנס למקום שלך".

הזכאה

(חדית' מספר 1409)

מאת אבן מסעוד, שיתרצה ממנו אללה.

שמעתי את הנביא עליו השלום אומר: "אין לקנא אלא בשניים: אדם אשר אללה נתן לו שפע של ממון, והוא משקיע אותו בצורה הנכונה, ואדם אשר אללה נתן לו חכמה, והוא מקבל את ההחלטות שלו בהתאם, וכך גם מלמד את האחרים".

(חדית' מספר 1421)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "אדם החליט לתת דבר מה לצדקה. אז הוא הלך עם הדבר אשר הוא רצה לתת לצדקה, ובלי כוונה הוא נתן את זה לגנב. כאשר הוא שמע שהוא נתן את זה לגנב הוא אמר 'אללה, כל השבח לך! אני שוב אתן דבר כלשהו לצדקה'.

אז הוא הלך שוב, ובלי להתכוון הוא נתן את זה לנואפת. בבוקר למחרת, אנשים סיפרו לו שהוא נתן את הצדקה לנואפת בלילה הקודם. האיש אמר 'אללה, כל השבח לך! נתתי את הצדקה לנואפת! אני שוב אתן צדקה'. אז הוא הלך, ובלי כוונה הוא נתן את הצדקה לאדם עשיר. בבוקר למחרת, האנשים אמרו לו שהוא נתן את הצדקה לאדם עשיר. הוא אמר 'אללה! לך כל השבח! נתתי צדקה לגנב, לנואפת, ולאדם עשיר!'. אז בא אליו אדם אחד ואמר לו: הצדקה שנתת לגנב, אולי תגרום לו להימנע מגנבה, וזאת אשר נתת לנואפת אולי תמנע ממנה לנאוף, זה אשר נתת לעשיר אולי ילמד אותו לקח והוא יתחיל להשקיע את הכסף שלו בדרכו של אללה".

(חדית' מספר 1425)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "כאשר אישה נותנת לצדקה דבר מה מהאוכל שיש לה בבית, היא תקבל את התגמול על מה שהיא הוציאה, ובעלה יקבל את התגמול על המשכורת (שממנה נקנה האוכל), והמוכר (שמכר להם את האוכל) יקבל גם שכר זהה. התגמול של האחד לא יפחית את גמולו של האחר".

(חדית' מספר 1445)

מאת סעיד בן אבו בורדה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "כל מוסלמי צריך לתת צדקה". האנשים שאלו "הנביא של אללה! ואם למישהו אין מה לתת אז מה הוא יעשה?", הנביא עליו השלום אמר "הוא צריך לעבוד במו ידיו, וכך הוא יועיל לעצמו, וגם ייתן לצדקה". האנשים גם שאלו "ואם הוא לא יכול אפילו לעשות את זה?". אז הנביא עליו השלום השיב "הוא צריך לעזור לזה אשר מבקש עזרה". והאנשים

שאלו "ואם גם את זה הוא לא יכול לעשות?". אז הנביא עליו השלום אמר "אז הוא צריך לעשות מעשים טובים, ולהימנע מעשיית מעשים רעים, וזה יחשב עבורו למעשים של צדקה".

(חדית' מספר 1472)

מאת חכים אבן חזאם, שיתרצה ממנו אללה.
פעם בקשתי דבר מה משליח אללה עליו השלום, והוא נתן לי את זה. ואז שוב ביקשתי והוא שוב נתן לי. ואז שוב ביקשתי ואז הוא שוב נתן לי. ואז הוא אמר "חכים! הרכוש הזה הוא כמו פרי טרי ומתוק. זה אשר לוקח אותו בלי חמדנות, מבורך בו. זה שלוקח את זה בחמדנות, לא מבורך בו, והוא כמו אדם אשר אוכל תמיד ולעולם לא שבע, והיד הנותנת טובה מהיד המקבלת". אז אני אמרתי "שליח אללה! בזה אשר שלח אותך עם האמת, אני לעולם לא אקח מאף אחד אחריו, עד שאעזוב את העולם הזה".
כאשר אבו בכר (בזמן שהוא היה ח'ליף), קרא לחכים כדי לתת לו את החלק שלו בשלל מהקרב, אך הוא סרב. ואז עומר (כאשר היה ח'ליף) קרא לו כדי לתת לו את החלק שלו אך הוא סרב. על זה עומר אמר "מוסלמים! אני רוצה שאתם תהיו עדים לכך שהצעתי לחכים את החלק שלו בשלל, אך הוא סרב לקחת את זה". חכים מעולם לא לקח דבר לאחר הנביא עליו השלום, עד שהוא מת.

(חדית' מספר 1474)

מאת עבד אללה בן עמר, שיתרצה ממנו אללה.
הנביא עליו השלום אמר "פלוני ממשיך לבקש מאחרים עד שהוא קם ביום הדין ללא כל פיסת בשר על פניו".

החג³⁹

(חדית' מספר 1513)

³⁹ החג (ערבית: حج) הוא מונח באסלאם המתאר עלייה לרגל למכה. החג הוא העלייה לרגל השנתית הגדולה ביותר בעולם כיום. הוא החמישי מבין "חמשת עמודי האסלאם".

מאת עבד אללה אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

אישה משבט חנת'ם אמרה "שליח אללה, המצווה של החג' אשר צוותה על החסידים נהפכה לחובה על אבי, והוא זקן וחלש, והוא לא יכול לשבת יציב על גמל, האם אני יכולה לעשות חג' בשמו?". הנביא עליו השלום אמר "כן, את יכולה".

(חדית' מספר 1534)

מאת עומר, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

שמעתי את שליח אללה עליו השלום אומר "הלילה הגיע אלי שליח מאדוני, ובקש ממני להתפלל בעמק המבורך הזה וללבוש אַחְרָאם⁴⁰ לחאג' ולעומרה ביחד".

(חדית' מספר 1542)

מאת עבד אללה בן עמר, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

פלוני שאל "שליח אללה, איזה בגדים המותרים⁴¹ צריך ללבוש?", שליח אללה עליו השלום השיב "הוא לא צריך ללבוש חולצה, טורבן, מכנסיים, קובע או גרביים מעור, אלא אם הוא לא יכול למצוא נעלי בית, אז הוא יכול ללבוש נעליים מעור לאחר שהוא חתך את מה שכיסה את הקרסול. והוא לא צריך ללבוש בגדים שמבושמים בזעפרן ווארס (סוגים של בושם)".

(חדית' מספר 1635)

מאת אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום, הגיע למקום השתייה וביקש מים. אלעבאס אמר "הוי פאדל! לך לאמא שלך ותביא מִמֶּנָּה קצת מים לשליח אללה עליו השלום". שליח אללה עליו השלום אמר "תנו לי מים לשתות". אלעבאס אמר "שליח אללה, האנשים שמו בזה את הידיים שלהם!". שליח אללה אמר שוב "תנו לי לשתות". אז הוא שתה מהמים הללו ואז הלך לבאר הזאמזם, ושם האנשים הציעו מים לאחרים ועבדו על שאיבת המים מהבאר. הנביא עליו השלום אמר להם "תמשיכו כך, אתם עושים מעשה טוב!". ואז הוא אמר, "אם לא הייתי

⁴⁰ לבוש המיוחד לעליה לרגל למכה.

⁴¹ זה אשר נכנס למצב הטהור של אחראם.

פּוֹחַד שְׂאֲחָרִים יִתְחַרּוּ בָכֶם, בְּטוֹחַ הַיִּיטִי לִוְקַח אֶת הַחֶבֶל וּשְׂם אוֹתוֹ עַל זֶה" וְהַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם הַצָּבִיעַ עַל הַכְּתָף שְׁלוֹ.

(חֲדִית' מִסְפָּר 1682)

מֵאֵת עֶבֶד אֱלֹהִים, שְׂיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים, שְׂאֲמַר "מֵעוֹלָם לֹא רָאִיתִי אֶת הַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם מִתְּפַלֵּל תְּפִילָּה שְׁלֹא בְּזִמָּן שְׁלֹה, מִלְּבַד שְׁתֵּי תְּפִלוֹת. הוּא הַתְּפִלָּל מִגִּ'רֵּב⁴² עִם עִישָׁא⁴³, וְהוּא הַתְּפִלָּל אֶת תְּפִילַת הַבּוֹקֵר קוֹדֵם זְמַנָּה.

(חֲדִית' מִסְפָּר 1707)

מֵאֵת עָלִי, שְׂיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים. שְׁלִיחַ אֱלֹהִים עָלִיו הַשְּׁלוֹם הוֹרָה לִי לִתֵּת כְּצַדִּיקָה אֶת הָעוֹר וְהַכִּיסוּי שֶׁל הַחִיָּה אֲשֶׁר שְׁחַטְתִּי.

הַמַּעֲלוֹת שֶׁל אֱלֹהִים

(חֲדִית' מִסְפָּר 1868)

מֵאֵת אֲנָס בֶּן מֵאֵלֶק, שְׂיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים. הַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם הִגִּיעַ לְאֱלֹהִים וְצִוּוּהָ עַל בְּנֵי נֶגֶר! תֵּנוּ לִי הַצֵּעֶת מִחִיר!". הֵם אָמְרוּ "אֲנִי לֹא רוֹצִים אֶת הַתְּשׁוּלָה אֲלֹהִים". אֲזַי הַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם הוֹרָה לְחַפּוֹר אֶת הַקְּבָרִים שֶׁל עוֹבְדֵי הָאֱלִילִים, לִישֹׁר אֶת הָאֲדָמָה, וְלִכְרוֹת אֶת עֵצֵי הַדָּקֶל. עֵצֵי הַדָּקֶל הַחֲתוּכִים קוֹבְעוּ בְּכִיוּן הַתְּפִילָּה שֶׁל הַמִּסְגָּד.

(חֲדִית' מִסְפָּר 1881)

מֵאֵת אֲנָס אֲבִן מֵאֵלֶק, שְׂיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהִים. הַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם אָמַר "לֹא תִהְיֶה עִיר אֲשֶׁר מִשִּׁיחַ הַשֶּׁקֶר לֹא יִכְנַס אֵלֶיהָ מִלְּבַד מִכָּה וְאֱלֹהִים, וְלֹא תִהְיֶה כְּנִיסָה (אֶל מִכָּה וְאֱלֹהִים) אֲלֹא שֶׁהַמִּלָּאכִים יַעֲמִדוּ בְּשׁוֹרֹת וַיִּשְׁמְרוּ עֲלֵיהֶם מִמֶּנּוּ, וְאִם אֶל מִדִּינָה תִרְעַד עִם הַתּוֹשְׁבִים שְׁלֹה שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים (שְׁלוֹשׁ רַעֲיָדוֹת אֲדָמָה) וְאֱלֹהִים יִגְרֹשׁ מִמֶּנָּה אֶת הַכּוֹפְרִים וְאֶת הַצָּבוּעִים".

⁴² הַתְּפִילָּה הַיּוֹמִית הַרְבִּיעִית.

⁴³ הַתְּפִילָּה הַיּוֹמִית הַחֲמִישִׁית

(חדית' מספר 1882)

מאת אבו סעיד אלח'ודרי.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום סיפר לנו הרבה בנוגע למשיח השקר, ובין שאר הדברים שהוא הזכיר הוא אמר "משיח השקר יבוא וזה יהיה אסור עליו לעבור בכניסה לאלמדינה. הוא יגיע אל השטחים שמחוץ לאלמדינה. ביום ההוא, האיש הכי טוב או אחד האנשים הכי טובים, יבוא ויגיד לו 'אני עד שאתה הוא אותו משיח השקר אשר תיאורו ניתן לנו על ידי שליחו של אֵלֵלָה'. משיח השקר יגיד לאנשים 'אם אני יהרוג את האיש הזה, וישיב אותו לתחייה, האם יהיה לכם ספק בטענות שלי?'. הם יגיד 'לא' אז משיח השקר יהרוג את האיש הזה וישיב אותו לחיים. אז האיש הזה יגיד 'עכשיו אני בטוח אפילו יותר'. משיח השקר יגיד: אני רוצה להרוג אותו אך אני לא יכול".

הצום

(חדית' מספר 1905)

מאת עבד אֵלֵלָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

היינו בחברתו של הנביא עליו השלום, והוא אמר "זה אשר יכול להרשות לעצמו להינשא, שיינשא, בגלל שזה יעזור לו להימנע מלהסתכל בתאוואה על נשים אחרות, ולשמור על איבריו המוצנעים מביצוע זנות. זה אשר לא יכול להרשות לעצמו להינשא, עדיף שיצום, מפני שהצום יחליש את תאוותו וכוחו המיני".

(חדית' מספר 1921)

מאת זיד בן ת'אבת, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

אכלנו את הארוחה המפסקת עם הנביא עליו השלום. אז הוא נעמד לתפילה. שאלתי "מה המרחק בין הארוחה המפסקת לבין הקריאה אל התפילה?". הוא השיב "מרחק שמספיק כדי לקרוא חמישים פסוקים מהקוראן".

(חדית' מספר 1981)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

הנביא עליו השלום יעץ לי לשמור על שלושה דברים: לצום שלושה ימים בכל חודש. להתפלל שתי רכעות של התפילה שלפני הצהריים, ולהתפלל תפילת "וויטר" לפני השינה.

המסחר

(חדית' מספר 2054)

מאת עבדי בן חתים, שיתרצה ממנו אללה.
שאלתי את שליח אללה עליו השלום בנוגע לאלמירד⁴⁴. הוא השיב "אם הבהמה שאתה צד נפגעת מהצד החד של זה, תאכל אותה. אך אם היא נפגעת מהצד הלא חד של זה, אל תאכל אותה, מפני שהיא הוכתה למוות".
שאלתי "שליח אללה, שחררתי את כלבי בשם אללה, ומצאתי אותו ליד הצייד ביחד עם עוד כלב שלא הזכרתי עליו את שם אללה, ואני לא יודע מי מהם תפס את הצייד". שליח אללה עליו השלום אמר "אל תאכל את זה, מפני שהזכרת את שם אללה על הכלב שלך, לא על הכלב השני".

(אחדית' מספר 2060, 2061)

מאת בארא בן עזיב וזייד בן ארקאם, שיתרצה מהם אללה.
היינו סוחרים בזמנו של שליח אללה עליו השלום, ושאלתי את שליח אללה עליו השלום בנוגע לחלפנות כספים. הוא השיב "אם זה מיד ליד, אין בזה נזק. בכל דרך אחרת זה אסור".

(חדית' מספר 2072)

מאת אלמיקדאם, שיתרצה ממנו אללה.
הנביא עליו השלום אמר "אף אחד מעולם לא אכל ארוחה טובה יותר מזאת אשר הוא הרוויח בעבודה במו ידיו. הנביא של אללה, דוד עליו השלום, נהג לאכול את מה שהוא הרוויח במו ידיו".

⁴⁴ סוג של כלי ציד.

(חדית' מספר 2079)

מאת חכים בן חזאם, שִׁיתְרָצָה מִמְנו אֱלֹהָ.

שליח אֱלֹהָ עליו השלום אמר "למוכר ולקונה יש את הזכות לשמור או להחזיר את הסחורה כל עוד שהם לא נפרדו לדרכם. אם שניהם אומרים את האמת ומתארים את הפגמים והאיכויות של הסחורה, אז הם יהיו מבורכים בעסקה שלהם. ואם הם משקרים או מחביאים דבר מה, אז הברכה שבעסקה שלהם תאבד".

(חדית' מספר 2211)

מאת עֲאִישָׁה, שִׁיתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹהָ.

הינד, האימא של מועאוּיָה, אמרה לשליח אֱלֹהָ עליו השלום "אבו סופִיָאן⁴⁵ קמצן, אני יכולה לקחת ממנו כסף בחשאי?". הנביא עליו השלום אמר לה "את והילדים שלך רשאים לקחת רק את מה שאתם צריכים, אך ורק בצורה הוגנת והגיונית".

(חדית' מספר 2225)

מאת אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה מִמְנו אֱלֹהָ.

שמעתי את שליח אֱלֹהָ עליו השלום אומר "מי שעושה ציור, ייענש על ידי אֱלֹהָ עד שהוא יפיח בזה חיים, והוא לעולם לא יוכל להפיח בזה חיים".

(חדית' מספר 2276)

מאת אבו סעיד אלח'ודרי, שִׁיתְרָצָה מִמְנו אֱלֹהָ.

חלק מחבריו של הנביא עליו השלום יצאו למסע עד שהם הגיעו לכמה מהשבטים הערביים. הם ביקשו מהם שיתנו להם יחס של אורחים, אך הם סרבו. המנהיג של השבט הזה הוכש על ידי נחש, והם עשו כמיטב יכולתם

⁴⁵ בעלה של הינד.

לרפא אותו, אך לשווא. חלק מהם אמרו לאחרים "שום דבר לא עזר לו, לכו לאנשים הללו שחונים פה בלילה, אולי יש להם תרופה כלשהי".

הם הלכו אל קבוצת חברי של הנביא עליו השלום ואמר "המנהיג שלנו הוכש על ידי נחש, וניסינו הכל אך זה לא עזר לו. האם יש לכם דבר מה מועיל?".

אחד מהם אמר "כן, אני נשבע באללה! אני יכול לתת לו תרופה, אך אתם סירבתם לקבל אותנו כאורחים, ולכן אני לא אתן לכם את תרופה עד שתסכימו לתת לנו דבר מה בתמורה". הם הסכימו לשלם להם בעדר של כבשים. אחד מהם הלך, וקרא את סורת אלפאתיחה⁴⁶ ונשף על ראש השבט, אשר התרפא מיד, כאילו שהוא שוחרר משלשלאות אשר כבלו אותו, וקם והחל ללכת, ולא הראה שום סימן של מחלה. הם שילמו להם את מה שהם הסכימו לשלם. חלק מהסחאבה הציעו לחלק את השלל ביניהם, אך זה אשר קרא את התפילה אמר: "אל תחלקו את זה עד שתגיעו אל הנביא עליו השלום, ותספרו לו את כל הסיפור, ותחכו לפקודה שלו". אז הם הלכו לשליחו של אללה עליו השלום, וסיפרו לו את הסיפור. שליח אללה עליו השלום שאל: "איך ידעת שסורת אלפאתיחה נקרא כריפוי?". ואז הוא הוסיף גם "עשית את הדבר הנכון, חלקו את השלל, ותשמרו לי גם חלק". אז חייך הנביא עליו השלום.

התפלגות המים

(חדית' מספר 2370)

מאת אלסעב בן ג'ת'מה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "אין מרעה פרטי אלא לאללה ולשליחו".

ההלוואות

(חדית' מספר 2388)

מאת אבו ד'ר, שיתרצה ממנו אללה.

⁴⁶ הפרק הראשון בקוראן.

פעם אחת, כאשר הייתי בחברתו של הנביא עליו השלום, הוא ראה את הר
אוחוד ואמר: "לא הייתי רוצה שכל ההר הזה יהפוך לזהב עבורי, אלא אם שום
דבר מזה, אפילו דינר אחד, לא היה נשאר איתי ליותר משלושה ימים, חוץ
מהדינר אשר הייתי שומר כדי לכסות חובות".

אז הוא אמר "לעשירים בעולם הזה יש גמול קטן בעולם הבא, מלבד אלה אשר
משקיעים את כספם פה ושם (למען אֱלֹהִים), והם מעטים במספרם". אז הוא
הורה לי להישאר במקומי, ולא התרחק יותר מדי. שמעתי קול ורציתי ללכת
אחריו, אך נזכרתי בהוראה שלו, "תחכה במקום שלך עד שאני חוזר". כאשר
הוא חזר, שאלתי אותו "שליח אֱלֹהִים, מה היה הרעש הזה אשר שמעתי?". הוא
אמר "שמעת משהו?". אז אמרתי "כן". אז הוא אמר "גבריאֵל בא ואמר לי: כל
אחד מהחסידיים שלך אשר נפטר כאשר הוא עובד אך ורק את אֱלֹהִים, יכנס לגן
העדן". אז שאלתי "אפילו אם הוא עשה דברים כאלה ואחרים (כמו למשל זנות
או ניאוף וכדומה) ? " אז הוא אמר "כן".

הקיפוח

(חדית' מספר 2465)

מאת אבו סעיד אלח'ודרי, שִׁיתְרַצָּה ממנו אֱלֹהִים.

הנביא עליו השלום אמר "תזהרו! תימנעו מלשבת בדרכים!". האנשים אמרו
"אין דרך מוצא מזה, מכוון שאלו הם מקומות הישיבה שלנו, בהם אנו יושבים
ומדברים". הנביא עליו השלום אמר "אם אתם חייבים לשבת שם, אז תשמרו
על זכויות הדרך". הם שאלו "מה הם זכויות הדרך?". הוא אמר "הם השפלת
מבטכם, הימנעות מגרימת נזק לאחרים, השבת ברכות לשלום, להמליץ על
הטוב ולמנוע את הרע".

השותפות

(חדית' מספר 2488)

מאת עבאיה בן ריפאעה בן ראפיע בן ח'דיג', שִׁיתְרַצָּה ממנו אֱלֹהִים.

סבא שלי אמר "היינו בחברתו של הנביא עליו השלום בד'ו אלחולייפה.
האנשים הרגישו רעב, והם לכדו כמה גמלים וכבשים. הנביא עליו השלום היה
מאחורי האנשים. הם מיהרו ושחטו את החיות, שמו את הבשר שלהם בסירים

והחלו לבשל אותם. כאשר הנביא עליו השלום הגיע, הוא הורה להפוך את הסירים, ואז הוא חילק את החיות, והחשיב כל עשר כבשים כשוות לגמל אחד. אחד הגמלים ברח והאנשים רצו אחריו עד שהם היו מותשים. בזמנו היו מעט סוסים. אדם זרק חץ על הגמל, ואללה עצר את הגמל באמצעות זה. הנביא עליו השלום אמר "חלק מהחיות הללו הם כמו חיות בר, אז אם אתם מאבדים את השליט על אחת מהחיות הללו, תתנהגו אליה בדרך הזאת".

לפני שחילקו אותם בין החיילים, סבא שלי אמר "יתכן שנפגוש את האויב בעתיד, ולא יהיו לנו סכינים, אפשר לשחוט את החיות עם קנה סוף?". הנביא עליו השלום אמר "תשתמשו במה שגורם לדם לזרום, ותאכלו את החיות כאשר שם אללה מוזכר בעת שחיטתם. אל תשחטו באמצעות השיניים או הציפורניים, ואני אגיד לכם מדוע: בגלל שהשיניים הם העצמות, וציפורניים הם כלי בשימוש הכופרים".

(חדית' מספר 2493)

מאת נועמאן בן בשיר, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "משלו של האדם אשר חוסה בסדר ובגבולות של אללה, בהשוואה לאלה אשר מפרים אותם, זה כמו המשל של אלו אשר הטילו גורל על מושבם בסירה. חלק מהם קיבלו מושבים בחלק העליון, ואחרים בחלק התחתון. כשאלו מהחלק התחתון רצו מים, הם היו צריכים לעלות למעלה כדי להביא מים, אז הם אמרו 'הבא נעשה חור בחלקנו בסירה, וכך לא נפריע לאלו שלמעלה'. אז, אם האנשים מהחלק העליון התירו לאחרים לעשות מה שהם רצו, כל האנשים בסירה יטבעו. אך אם הם מנעו את זה מהם, כולם ינצלו".

המשכון

(חדית' מספר 2512)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "ניתן לרכוב על הבהמה הממושכנת כל עוד שניתן לה לאכול, וניתן לשתות את החלב של הבהמה נותנת החלב בהתאם

למה שמושקע בה. זה אשר רוכב על הבהמה או שותה את החלב שלה צריך לשאת בהוצאה שלה".

שחרור העבדים

(חדית' מספר 2520)

מאת אסמא' בת אבו בכר, שיתרצה ממנה אללה.

קיבלו הוראה לשחרר עבדים בזמן ליקוי הירח.

(חדית' מספר 2557)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "כאשר המשרת שלכם מביא לכם את הארוחה שלכם, אז אם אתם לא נותנים לו לשבת ולקחת חלק בארוחה, צריך לפחות לתת לו חופן או שניים מהארוחה הזאת, או ארוחה, או שתי ארוחות, שהרי או זה שהכין את האוכל".

המתנות

(חדית' מספר 2568)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "אני אקבל הזמנה אפילו אם הזמנתי לאכול רגל של כבש, ואני אקבל מתנה אפילו אם זה יד או רגל של כבש".

(חדית' מספר 2571)

מאת אנס, שיתרצה ממנו אללה.

פעם אחת שליח אללה עליו השלום ביקר בבית שלנו וביקש דבר מה לשתות. חלבנו את אחת הכבשים שלנו וערבבנו את זה עם מים מהבאר שלנו ונתנו לו את זה. אבו בכר ישב לצידו השמאלי, ועומר היה מולו, ומישהו ערבי ישב לימינו. כאשר שליח אללה עליו השלום סיים, עומר אמר לו "הנה אבו בכר". אך שליח אללה עליו השלום נתן את שארית החלב לערבי ואמר פעמיים "מהצד הימני! תתחילו מהצד הימני!".

(חדית' מספר 2585)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹלָה.

שליח אֱלֹלָה עליו השלום נהג לקבל מתנות, ואז לתת דבר מה בחזרה.

(חדית' מספר 2611)

מאת אֲבִן עֶמֶר, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹלָה.

היינו בחברתו של הנביא עליו השלום במסע, ורכבתי על גמל בעייתי. הנביא עליו השלום ביקש מעומר שימכור לו את הגמל הזה, אז עומר מכר לו את הגמל הזה. הנביא עליו השלום אמר אז "עֲבֹד אֱלֹלָה! הגמל הזה בשבילך!".

(חדית' מספר 2632)

מאת ג'אֲבֵר, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹלָה.

לחלק מהאנשים היו אדמות בשפע, והם אמרו שהם יתנו את זה לאחרים כדי שהם יטפחו את זה, בתנאי שהם יוכלו לקבל שליש, או רבע, או חצי, מהיבול שלהם. הנביא עליו השלום אמר "מי שיש לו אדמה, צריך לעבד אותה בעצמו, או לתת את זה לחברו, או להשאיר אותה לא מעובדת".

(חדית' מספר 2636)

מאת עומר, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹלָה.

פעם אחת נתתי סוס למען אֱלֹלָה. לאחר מכן ראיתי שהוא נמכר. שאלתי את שליח אֱלֹלָה עליו השלום (אם אני יכול לקנות את זה), אז הוא אמר "אל תקנה את זה, כי אתה לא צריך לקחת בחזרה את מה שנתת לצדקה".

ההוכחות

(חדית' מספר 2639)

מאת עַאִישָה, שְׁיִתְרָצָה מִמְנָה אֱלֹלָה.

אשתו של ריפאעה אלקוראזי באה אל הנביא עליו השלום ואמרה "אני הייתי אישתו של ריפאעה, אך הוא גירש אותי ואלו היו גירושים סופיים שלא ניתנים לביטול. ואז התחתנתי עם עבדל אלרחמן בן אלזובייר, אך הוא אימפוטנט".

הנביא מוחמד עליו השלום אמר "את רוצה להתחתן שוב לריפאעה? את לא יכולה עד שיהיו לך יחסים מלאים (משכב) עם בעלך הנוכחי". אבו בכר ישב עם שליח אֵלֶּלָה עליו השלום, וח'לד בן סעיד בן אלעס היה בדלת וחיכה להכנס. הוא אומר "אבו בכר! אתה שומע את מה שהאישה הזאת מספרת בגלוי לנביא?".

(חדית' מספר 2645)

מאת אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֶּלָה.

הנביא עליו השלום אמר על הבת של חֻמְזָה : "אני לא מורשה להתחתן איתה מבחינה הלכתית, מכיוון שקשר בהנקה (אנשים שינקו מאותה האימא) הם כמו קשר דם (בענייני חתונה. היא הבת של אחי להנקה"

(חדית' מספר 2661)

מאת עֵאִישָׁה, שִׁיתְרָצָה ממנה אֵלֶּלָה.

בכל פעם ששליח אֵלֶּלָה עליו השלום התכוון לצאת לקרב, הוא היה מפיל גורל בין הנשים שלו, והיה לוקח איתו את זו אשר הייתה עולה בהגרלה. במהלך אחד הקרבות שלו, הוא עשה הגרלה ואני (עֵאִישָׁה) עליתי בהגרלה. ואז יצאתי איתו, לאחר שירדו הפסוקים על החיג'אב לאישה. נשאו אותי בתוך ביתן על גב הגמל, ולקחו את הגמל כשאני עדיין בתוכו. כששליח אֵלֶּלָה עליו השלום סיים את הקרב שלו וחזר הביתה, והתקרבנו לאלמדינה, שליח אֵלֶּלָה עליו השלום הורה לנו להמשיך בלילה. כשהגיע ההוראה להמשיך, הלכתי עד שהתרחקתי מהצבא כי הייתי צריך להתפנות. לאחר שסיימתי, חזרתי למחנה כדי להמשיך עם האחרים, ולפתע הבנתי שהשרשרת שלי נעלמה. אז חזרתי כדי לחפש אותו, וזה לקח לי הרבה זמן. האנשים אשר נשאו אותי על הגמל, הגיעו אל הביתן שלי, שמו אותו על גב הגמל, במחשבה שהייתי בתוכו. באותו הזמן הייתי בעלת משקל קל מאוד, רזה וקטנה, ולא הייתי אוכלת הרבה. אז האנשים לא הרגישו את ההבדל בכובד של הביתן כאשר הם הרימו אותו, והם שמו אותו על הגמל. בזמנו הייתי אישה צעירה. הם החלו להוביל את הגמל והמשיכו ללכת. מצאתי את השרשרת שלי לאחר שהצבא כבר עזב, וכאשר חזרתי למחנה, לא מצאתי אף אחד. אז הלכתי למקום שבו נהגתי להיות, במחשבה שהם יבחינו בכך שאני נעדרת וישובו לחפש אותי. במצב הזה,

הרגשתי עייפה מאוד ונרדמתי. ספואן בן אלמעטל א-סלמי א-ד'כואני היה מאחורי הצבא והגיע אל המקום שלי בבוקר. כאשר הוא ראה אדם יושן, הוא בא אלי, והוא נהג לראות אותי לפני התקופה של הכיסוי. אז אני קמתי ושמעתי אותו אומר "אנו לאללה, ולאללה אנו שבים". הוא גרם לגמל שלו לשבת, ירד מהגמל שלו, ואז אני עליתי וישבתי על הגמל. ספואן החל ללכת והוביל את הגמל בחבל עד שהגענו אל הצבא אשר חנה לנו בצהריים. אז, מי שיועד לחורבן, נפל אל החורבן, והמנהיג של אלו אשר האשימו באשמות שווא היה עבד אלה בן אבי בן סלול. לאחר מכן חזרנו לאלמדינה, הייתי חולה במשך חודש שלם, בעוד האנשים הפיצו את שמועות השווא והשקרים. הרגשתי בתקופה ההיא שאני לא מקבלת את היחס הנחמד והרגיל מהנביא, אשר הייתי רגילה לקבל כאשר הייתי חולה. הוא פשוט היה מגיע, אומר שלום, ואז שואל "מה המצב?". לא היה לי מושג לגבי מה שהולך עד שהחלמתי, ויצאתי החוצה עם אום מסטח, אל המקום שבו נהגנו ללכת כדי להתפנות. נהגנו לא ללכת להתפנות אלא מלילה ללילה, וזה היה לפני שהיו לנו שירותים בקרבת הבתים שלנו. והמנהג הזה שלנו היה כמו המנהג של הערבים במקומות הפתוחים. אז אני ואום מסטח יצאנו בהליכה. אום מסטח מעדה בגלל השמלה הארוכה שלו ואמרה "מסטח ייהרס!". אמרתי "את אומרת מילה רע, למה את מקללת אדם אשר לקח חלק בקרב בדר?". היא אמרה "לא שמעת מה שהם אמרו?". אז היא סיפרה לי את השמועות והאשמות השווא. המחלה שלי התגברה, וכאשר חזרתי הביתה, שליח אלה עליו השלום בא אלי, אמר לי שלום ושאל אותי "מה קורה?". בקשתי ממנו שיאפשר לי ללכת להורים שלי, רציתי להיות בטוחה בנוגע לשמועות. הוא הרשה לי, ואני הלכתי אל ההורים שלי, ושאלתי את אימא שלי "על מה האנשים הללו מדברים?". היא אמרה "בתי! אל תדאגי יותר מדי בנוגע לעניין הזה. אני נשבעת באללה, אין דבר כזה שאישה כל כך מקסימה אשר אהובה כל כך על ידי בעלה, אשר לו נשים אחרות, והנשים לא מרכלות עליה בשקרים ושמועות שווא".

אמרתי "השבח לאללה! האנשים לוקחים ברצינות את העניין הזה?". בלילה ההוא המשכתי לבכות ולא יכולתי להירדם עד הבוקר. בבוקר, שליח אלה עליו השלום קרא לעלי אבן אבו טאלב ואוסאמה בן זייד, כאשר הוא ראה שההתגלות האלוהית מתעכבת, והוא התייעץ איתם בנוגע לגירוש אישתו (עא'ישה). אוסאמה בן זייד אמר שהוא יודע על המוניטין הטוב של הנשים שלו והוסיף "שליח אלה! תשמור על אשתך. אני נשבע באללה, אנו לא יודעים

עליה דבר מלבד דברים טובים!". עלי אבן אבו טאלב אמר: "שליח אללה!
אללה לא שם עליך מגבלות, ויש הרבה נשים אחרות מלבדה, יחד עם זאת,
תבקש מהמשרתת שתגיד לך את האמת. אז שליח אללה עליו השלום קרא
לברירה ואמר "ברירה, האם אי פעם ראית בה דבר מה אשר גרם לך לחשוד?".
ברירה אמרה "לא, אני נשבעת באללה אשר שלח אותך עם האמת, מעולם לא
ראיתי בה משהו רע מלבד העובדה שהיא ילדה בגיל צעיר, אשר לפעמים ישנה
ומשאירה לכבשים את הבצק כמאכל". ביום ההוא, שליח אללה עליו השלום
עלה אל במת הנאומים וביקש שמישהו יתמוך בו בהענשת עבד אללה בן אבי
בן סלול. שליח אללה עליו השלום אמר: "מי יתמוך בי בהענשת האדם הזה
אשר פגע בי על ידי כך שהוא פגע בשם של המשפחה שלי? אני נשבע באללה,
אני לא יודע דבר על המשפחה שלי מלבד את הטוב, והם האשימו אדם אשר
אני לא יודע עליו דבר מלבד את הטוב, והוא מעולם לא נכנס לבית שלי אלא
בחברתי". סעד בן מועד קם ואמר "שליח אללה! אני נשבע באללה, אני אפתור
אותך ממנו! אם האדם הזה הוא משבט אַנס, אנו נערוף את ראשו! ואם הוא
מהאחים שלנו, הח'זרג', אז תורה לנו, ואנו נמלא את הוראותיך!"

על זה אמר סעד בן עובאדה, ראש שבט הח'זרג', ולפני המקרה הזה הוא היה
אדם צדיק, הוא קם, מלא בקנאה לשבט שלו, ואמר "אני נשבע באללה, אמרת
שקר! אתה לא יכול להרוג אותו! ואתה לעולם לא תוכל להרוג אותו!". על זה
אמר אוסיד בן אלחדיר לסעד בן עובאדה: "אני נשבע באללה! אתה שקרן! אני
נשבע באללה, אנחנו נהרוג אותו! ואתה צבוע אשר מגן על צבועים!". על זה
שני השבטים, אַנס וח'זרג', התלהמו ועמדו לריב האחד עם השני, בעוד ששליח
אללה עליו השלום עמד על הבמה. הוא ירד מהבמה והחל להשקיט אותם עד
שהם שקטו, והוא נשאר בשקט. ביום ההוא בכיתי כל כך, עד שהדמעות שלי
לא הפסיקו, וגם לא יכולתי לישון.

בבוקר, ההורים שלי היו איתי, ואני בכיתי כבר שתי לילות ויום ברצף, עד
שחשבתי כי הכבד שלי יתפוצץ מהבכי. בעודם יושבים איתי, ואני בוכה, אישה
מהאנסר ביקשה את האישור שלי להיכנס, ואני נתתי לה אישור להיכנס. היא
ישבה והחלה לבכות איתי.

בעודנו במצב הזה, שליח אללה עליו השלום נכנס וישב, והוא לא ישב איתי
מאז היום שבו החלו השמועות. לא הגיעו אליה התגלויות בענייני באותו

החודש. הוא אמר את העדות⁴⁷, ואז הוא אמר "עאִיִּשָּׁה! שמעתי כך וכך לגבייך. אם את חפה מפשע, אֵלֶּלָה בקרוב יחשוך את חפותך. ואם חטאת, אז תבקשי סליחה מֵאֵלֶּלָה, מפני שכאשר אדם מתוודה על חטאיו ומבקש מֵאֵלֶּלָה סליחה, אֵלֶּלָה מקבל את חזרתו בתשובה". כששליח אֵלֶּלָה עליו השלום סיים את נאумו, הדמעות שלי חדלו לחלוטין, ולא נשארה אפילו טיפה אחת. ביקשתי מאבא שלי שיענה לשליח אֵלֶּלָה עליו השלום בשמי. אבא שלי אמר "אני נשבע בֵּאֵלֶּלָה, אני לא יודע מה להגיד לשליחו של אֵלֶּלָה". אז אמרתי לאימא שלי "תדברי עם שליחו של אֵלֶּלָה בשמי". והיא אמרה "אני נשבעת בֵּאֵלֶּלָה, אני לא יודעת מה להגיד לשליחו של אֵלֶּלָה". הייתי ילדה קטנה ולא היה לי כל כך ידע בקוראן. אמרתי "אני יודעת, בֵּאֵלֶּלָה, שהקשבתם למה שאנשים אמרו, ושזה נכנס לכם לראש, וקיבלתם את זה כאמת. כעת אם אגיד שאני חפה מפשע, וֵאֵלֶּלָה יודע שאני חפה מפשע, אתם לא תאמינו לי. ואם אתוודה הודאה שקרית שאני אשמה, וֵאֵלֶּלָה יודע שאני חפה מפשע, אתם כן תאמינו לי אני נשבעת בֵּאֵלֶּלָה, אני לא משווה את המצב שלי איתכם אלא עם המצב של אבא של יוסף אשר אמר: 'אך עליי להיות סבלן, וֵאֵלֶּלָה יעזור לי על אשר תיירתם לי'. אז פניתי לצד השני של המיטה שלי בתקווה שֵאֵלֶּלָה יוכיח את חפותי. אני נשבעת בֵּאֵלֶּלָה, מעולם לא חשבתי שֵאֵלֶּלָה יחשוף התגלות אלוהית בענייני, מפני שחשבתי שאני לא חשובה מספיק מכדי שידובר עלי בקוראן הקדוש. קיוויתי ששליח אֵלֶּלָה עליו השלום יחלום חלום שבו אֵלֶּלָה יוכיח את חפותי. אני נשבעת בֵּאֵלֶּלָה, שליח אֵלֶּלָה עליו השלום לא קם ואף אחד לא עזב את הבית לפני שההתגלות האלוהית הגיעה אל שליח אֵלֶּלָה עליו השלום. אז, אחז בו המצב שבדרך כלל היה אוזן בו. הוא היה מזיע עד כדי כך שהטיפות של הזיעה נפלו ממנו כמו פנינים למרות שזה היה יום חורף קר. כשהמצב הזה של שליח אֵלֶּלָה עליו השלום נגמר, הוא חיך, והדבר הראשון שהוא אמר היה "עאִיִּשָּׁה, תודי לֵאֵלֶּלָה, כי הוא הכריז על חפותך". אימא שלי אמרה לי ללכת לשליח אֵלֶּלָה עליו השלום. אמרתי "אני נשבעת בֵּאֵלֶּלָה, אני לא אלך אליו ולא אודה לאף אחד מלבד אֵלֶּלָה". כאשר אֵלֶּלָה נתן את הכרזת חפותי, אָבוּ בַכֵּר, אשר נהג לפרנס את מִסְטַח בֵּן אֶת'ת'ה, בגלל שהוא היה הקרוב שלו, אמר "אני נשבע בֵּאֵלֶּלָה, אני לעולם לא אספק לִמְסַטַח שום דבר יותר בגלל מה שהוא אמר על עאִיִּשָּׁה". לאחר מכן אָבוּ כֵר אמר "כן! אני נשבע בֵּאֵלֶּלָה! אני ארצה

⁴⁷ שאין אלוהים מלבד אֵלֶּלָה וּשְמוֹחֲמֵד הוא שליחו של אֵלֶּלָה.

שאללה יסלח לי!" ואז הוא שב לעזור למסטח כפי שהוא נהג לעזור לו לפני כן. שליח אללה עליו השלום גם שאל את זינב בת ג'חש "מה את יודעת ומה ראית?". היא השיבה "שליח אללה! אני נמנעת מלטעון ששמעתי או ראיתי מה שלא שמעתי ולא ראיתי. אני נשבעת באללה, אני לא יודעת דבר מלבד טוב בנוגע לעאִישה". עאִישה גם הוסיפה "זינב נהגה להתחרות בי, ובכל זאת אללה הגן עליה, מפני שהיא הייתה צדיקה".

(חדית' מספר 2663)

מאת אבו מוסא, שיתרצה ממנו אללה.
הנביא עליו השלום שמע אדם אחד משבח אדם אחר ומפליג בשבחיו. הנביא עליו השלום אמר "הרסת את האדם הזה"⁴⁸.

(חדית' מספר 2666)

מאת עבד אללה, שיתרצה ממנו אללה.
שליח אללה עליו השלום אמר "אם פלוני נשבע שבועת שקר כדי לקחת במרמה את רכושו של אחיו המוסלמי, אז אללה יהיה זועם כאשר הוא יפגוש אותו".

(חדית' מספר 2672)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.
שליח אללה עליו השלום אמר "ישנם שלושה אנשים אשר אללה לא ידבר איתם ולא יביט בהם ולא יטהר אותם והם יזכו בעונש כואב. והם:
1. אדם אשר בבעלותו מים בשפע והוא מונע אותם מההולכים בדרך.
2. אדם אשר נשבע אמונים למנהיג מוסלמי אך עושה זאת רק למען טובות ארציות. אם השליט נותן לו את מבוקשו אז הוא נשאר נאמן, ואחרת הוא לא נשאר נאמן.

⁴⁸ בהפרזה בשבחיו.

3. אדם אשר מתרברב עם אדם אחר, לאחר תפילת אחר הצהריים, ונשבע באללה שהוצע לו הון בעבור דבר מסוים, והשני מאמין לו וקונה את זה ממנו.

השכנת השלום

(חדית' מספר 2692)

מאת אום כלת'ום בינת עוקבה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "זה אשר משכין שלום בין אנשים בעודו ממציא מידע טוב או אומר דברים טובים (שהוא המציא, רק כדי להשכין שלום), הוא אינו שקרן".

(חדית' מספר 2700)

מאת אלבראא בן עאזיב, שיתרצה ממנו אללה.

ביום של הסכם חודיביה, הנביא עליו השלום עשה הסכם שלום עם עובדי העבודה הזרה, על שלושה תנאים:

1. הנביא עליו השלום יחזיר להם כל אחד מעובדי העבודה הזרה.
2. עובדי הבודה הזרה לא ישיבו אף אחד מהמוסלמים שהלך אליהם.
3. הנביא עליו השלום וחבריו יבואו למכה בשנה העוקבת ויישארו שם במשך שלושה ימים, והם יכנסו עם הנשקים שלהם בתוך הנרתיקים שלהם.

אבו ג'נדאל הגיע מקפץ, בעוד רגליו כבולות, אך הנביא עליו השלום השיב אותו לעובדי העבודה הזרה.

הצוואות

(חדית' מספר 2742)

מאת סעד בן אבו וקאס, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום בא לבקר אותי כאשר הייתי חולה במכה. הוא (הנביא עליו השלום) אמר "שאללה רחם על אבן אפרא". אז אני אמרתי "שליח אללה, האם אשאיר את כל הרכוש שלי לצדקה?". הוא אמר "לא". אז אמרתי "אני אתן חצי מזה לצדקה?". אז הוא אמר "לא". אז אמרתי "שליש?". אז הוא אמר "כן, שליש, ואפילו שליש זה יותר מדי. עדיף שתשאיר את היורשים שלך עשירים מאשר

שתשאיר אותם עניים התלויים באחרים. ומה שתתרום בדרכו של אֵלֶּלָה יחשב לך כצדקה, אפילו עם זה חופן של אוכל אשר תעניק לאשתך. אֵלֶּלָה יאריך את חייה כן שכמה אנשים יפיקו מכך תועלת, ואחרים ייזקו מכך". בזמנו, לסעד הייתה רק בת אחת.

(חדית' מספר 2753)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֶּלָה.

כאשר אֵלֶּלָה הוריד את הפסוק "והתרה בבני משפחתך הקרובים", שליח אֵלֶּלָה עליו השלום קם ואמר "אנשי קורייש! תפדו את עצמכם (מאש הגיהנום), מפני שאני לא יכול להציל אתכם מעונשו של אֵלֶּלָה! בני עבד מנף! אני לא יכול להציל אתכם מעונש של אֵלֶּלָה! ספיה, דודתו של שליח אֵלֶּלָה! אני לא יכול להציל אותך מעונשו של אֵלֶּלָה! פֶּאטְמָה בת מוחמד, תבקשי ממני כל דבר מהוני ורכושי, אך אני לא יכול להציל אותך מעונשו של אֵלֶּלָה!".

(חדית' מספר 2755)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֶּלָה.

שליח אֵלֶּלָה עליו השלום ראה אדם רוכב על בדנה ואמר לו "תרכב על זה". ואז, בפעם השנייה או השלישית הוא הוסיף "אבוי לך".

(חדית' מספר 2756)

מאת אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֶּלָה.

האימא של סעד בן עובאדה נפטרה בהעדרו. הוא אמר "שליח אֵלֶּלָה עליו השלום! אימא שלי נפטרה בהעדרך, האם זה יועיל אם אני אתן צדקה בשמה?". הנביא עליו השלום אמר "כן". סעד אמר "אני אהפוך אותך לעד לכך שנתתי את הגן שלי, אשר נקרא אלמחרף, כצדקה בשמה".

(חדית' מספר 2768)

מאת אַנֶס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֶּלָה.

כאשר שליח אֵלֶּלָה עליו השלום הגיע לאלמדינה, לא היו לו משרתים. אבו טאלחה לקח אותי אל שליח אֵלֶּלָה עליו השלום ואמר "שליח אֵלֶּלָה! אַנֶס הוא בחור חכם, אז תן לו לשרת אותך". אז הייתי נותן לו שירות בביתו ובמסעות

שלו. אם עשיתי דבר מה, הוא מעולם לא שאל אותי למה. ואם נמנעתי מעשיית דבר כלשהו, הוא מעולם לא שאל אותי למה.

המאמץ

(חדית' מספר 2782)

מאת עבד אללה אבן מסעוד, שיתרצה ממנו אללה.

שאלתי את שליחו של אללה עליו השלום "שליח אללה! מה הוא המעשה הכי טוב?". אז הוא השיב: להתפלל את התפילות בזמן שלהם". שאלתי "מה הכי טוב לאחריו?". הוא אמר "להיות טוב ונאמן להורים שלך". שאלתי "מה הכי טוב אחרי זה?". הוא אמר "אלג'האד בדרכו של אללה". לא שאלתי את שליח אללה עליו השלום עוד לאחר מכן, אך אם הייתי שואל, הוא היה אומר לי עוד.

(חדית' מספר 2783)

מאת אבן עבאס, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "אין יותר הגירה לאחר השחרור, אך ג'האד וכוונה טובה עדיין יש. אז אם אתם נקראים לתת מעצמכם, לכו מיד".

(חדית' מספר 2819)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "פעם אחת שלמה הבן של דוד, אמר 'אני נשבע באללה, היום אני אשכב עם מאה נשים, וכל אחת מהם תלד אביר אשר ילחם למען אללה', אך הוא לא אמר 'אם ירצה אללה'. לכן, רק אחת הנשים ילדה, וזה היה חצי אדם. אני נשבע בזה אשר בידיו חייו של מוחמד, אם הוא היה אומר 'אם ירצה אללה', כולן היו יולדות אבירים שהיו נלחמים למען אללה".

(חדית' מספר 2830)

מאת אנס אבן מאלק, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "מגפה היא עדות לכל מוסלמי (אשר נפטר ממנה)"

(חדית' מספר 2837)

מאת אלבראא, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

ביום הקרב של מחנות עובדי האלילים⁴⁹ ראיתי את הנביא עליו השלום נושא אדמה, והאדמה כיסתה את הלבן של הבטן שלו, והוא אמר "בלעדיך (אללה), לא הייתה לנו הדרכה, ולא היינו נותנים צדקה, ולא מתפללים. אז בבקשה, תברך אותנו בשלווה נפשית, ותעשה את הרגליים שלנו יציבות כאשר אנו פוגשים את האויבים שלנו. אכן, אלו אנשים אשר מרדו בנו, אך לעולם לא ניכנע אם הם יביאו עלינו צרות".

(חדית' מספר 2840)

מאת אבו סעיד, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

שמעתי את הנביא עליו השלום אומר "אכן, כל אחד אשר צם יום אחד למען אללה, אללה ירחיק אותו שבעים שנה מהגיהנום".

(חדית' מספר 2843)

מאת זייד בן ח'אליד, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "זה אשר הכין אדם אשר הולך בדרכו של אללה, מקבל את אותו הגמול של האדם ההוא. והוא אשר דואג לאלה שתלויים באדם שהלך בדרכו של אללה, מקבל גם את גמולו של האדם הזה.

(חדית' מספר 2853)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "אם פלוני שומר על סוס בדרכו של אללה, מתוך האמונה שלו באללה ובהבטחתו של אללה, יתוגמל ביום תחיית המתים בעבור כל מה שהסוס אכל ושתה, ואפילו בעבור הצרכים שעשה הסוס".

(חדית' מספר 2856)

מאת אבו מועד', שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

⁴⁹ אלאחזאב

רכבתי לצידו של הנביא עליו השלום, על חמור אשר נקרא אופייר. הנביא עליו השלום שאל "מועד! אתה יודע מה זכותו של אללה על עבדיו, ומה הזכות של עבדיו עליו?".

השבתי "אללה והשליח שלו יודעים טוב יותר". הוא אמר "זכותו של אללה על העבדים שלו זה שהם יעבדו אך ורק אותו, ולא יעבדו שום דבר אחר מלבדו. זכותם של העבדים שלו עליו, זה שהוא לא יעניש אותם אם הם יעבדו רק אותו". אמרתי "שליח אללה, האם לא אדווח לאנשים על הבשורות הטובות?". הוא אמר "אל תבשר להם על זה כי הם ישענו על זה לחלוטין".

(חדית' מספר 2860)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "סוסים מוחזקים לשלוש מטרות: לחלק מהאנשים הם מקור לגמול, לאחרים הם אמצעי למחסה, ולאחרים הם מקור לחטאים. אלו אשר עבורם זה מקור לגמול, הם אלו אשר מחזיקים סוסים למען דרכו של אללה, קושרים אותו עם חבל ארוך באחו או בגינה, עם התוצאה שכל מה שהוא יוכל מהאזור של האחו או הגינה שבהם הוא קשור, יחשב כמעשה טוב לזכותו. ואם הוא יקרע את החבל ויקפץ מעל גבעה או שתיים, אז כל הצואה שלו וטביעות הרגליים שלו יכתבו כמעשים טובים עבורו. ואם הוא חולף על פני נהר ושותה ממנו מים, אפילו אם לא הייתה לו כוונה להשקות אותו, גם אז הוא יתוגמל על השתייה. באשר לזה אשר עבורו הסוס הוא מקור לחטאים, זה הוא אשר מחזיק את הסוס שלו למען הגאווה והשחצנות והאויבות למוסלמים. סוס כזה יהיה מקור לחטאים רבים עבורו". כאשר שליח אללה עליו השלום נשאל בנוגע לחמורים, הוא אמר "שוב דבר לא התגלה לי בנוגע להם מלבד הפסוק המיוחד והכללי הזה: "הן, מי שיעשה חסד כמשקל גרגר, יחזהו. הן, מי שיעשה רשע כמשקל גרגר, יחזהו".

(חדית' מספר 2907)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה.

שליח אללה עליו השלום בא לבית שלי (של עאישה) בעוד שתי בנות שהיו לידי שרו שירי גבורה על קרבות לפני האסלאם. הנביא עליו השלום נשכב על המיטה והפנה את פניו לצד השני. אבו בכר בא ונוץ בי ואמר בזעם "כלי

הנגינה של השטן בנוכחתו של שליח אֵלֵלָה?!" שליח אֵלֵלָה עליו השלום הפנה אליו את פניו ואמר "תניח להם". כשאָבו בכר לא שם לב, סימנתי לבנות ללכת, והם הלכו. זה היה יום חג, והשחורים נהגו לשחק עם מגני העור והחניטות שלהם. או שאני ביקשתי משליח אֵלֵלָה עליו השלום או שהוא בעצמו הציע לי לראות את המחזה הזה. השבתי בחיוב. אז הוא נתן לי לעמוד מאחוריו, והלחי שלי נגעה בלחי שלו, והוא אמר "תמשיכו בני ארפידה!". כשהתעייפתי, הוא שאל אותי אם זה מספיק. השבתי בחיוב, והוא אמר לי ללכת".

(חדית' מספר 2919)

מאת אַנס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

הנביא עליו השלום הרשה לעבד אלרחמן בן עוף ואלזובייר ללבוש בגדים ממשי מפני שהייתה להם מחלת עור אשר גרמה לגירודים.

(חדית' 2928)

מאת אָבו הַרִירָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "השעה (יום הדין) לא תגיע עד שאתם תילחמו בטורקים, אנשים עם עיניים קטנות, פנים אדומות, ואפים שטוחים. הפנים שלהם יראו כמו מגנים העטופים בעור. השעה לא תגיע עד שתלחמו באנשים עד הנעליים שלהם עשויות משיער".

(חדית' מספר 2946)

מאת אָבו הַרִירָה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "צויתי להילחם באנשים עד שהם יגידו שאין אלוהים מלבד אֵלֵלָה. כל מי שיגיד שאין אלוהים מלבד אֵלֵלָה, החיים והרכוש שלו ינצלו על ידי אלא על פי ההלכה, והחשבון שלו יהיה אצל אֵלֵלָה".

(אחדית' מספר 2965, 2966)

מאת עֶבֶד אֵלֵלָה בן אָבו אלוּפָא, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

פעם אחת, שליח אֵלֵלָה עליו השלום, חיכה עד שהשמש ירדה, ואז עמד בין האנשים שלו ואמר "אנשים! אל תקוו לפגוש את האויב, ותבקשו שאֵלֵלָה ישמור עליכם. אך אם אתם חייבים לפגוש את האויב, אז תהיה סבלניים ודעו

שגן העדן נמצא תחת הצל של החברות שלכם". אז הוא אמר "אללה! מוריד הספר! מזיז העננים! מביס מחנות עובדי האלילים! הבס את עובדי האלילים ותעניק לנו את הניצחון!".

(חדית' מספר 2989)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "יש צדקה עבור כל חוליה של גוף האדם, בכל יום שבו השמש זורחת. לשפוט בצדק בין שני אנשים זה צדקה, ולעזור לאדם בנוגע לרכיבה שלו על חיה על ידי כך שעוזרים לו לרכוב על זה או מעמיסים עליה את הדברים שלו, זה גם נחשב לצדקה. ומילה טובה היא גם צדקה, וכל צעד שעושים לעבר התפילה במסגד זה גם צדקה, ולהסיר מכשול מהדרך זה גם צדקה".

(חדית' מספר 2998)

מאת אבן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "אם האנשים ידעו את מה שאני יודע בנוגע ליציאה למסע לבד, אף אחד לא היה מטייל לבד בלילה".

(חדית' מספר 3004)

מאת עבד אללה בן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

פלוני בא אל הנביא עליו השלום וביקש את רשותו לקחת חלק בג'האד. הנביא עליו השלום שאל אותו "ההורים שלך חיים?". אז הוא השיב בחיוב. הנביא עליו השלום אמר לו "אז תעשה ג'האד למענם".

(חדית' מספר 3006)

מאת אבן עבאס, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "זה אסור על גבר להיות לבד עם אישה, ואף אישה לא צריכה לצאת לטייל אלא עם מִחְרָם⁵⁰". אז אדם אחד קם ואמר "שליח אללה, שובצתי בצבא לקרבות כאלה ואחרים, אך אשתי אמורה לעשות חג". אז שליח אללה עליו השלום אמר "לך ותעשה את החג' עם אישתך".

(חדית' מספר 3011)

מאת אבא של אבו בורדה, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "שלושה אנשים יקבלו תגמול כפול.

1. זה אשר יש לו משרתת והוא מחנך אותך בצורה נכונה ומלמד אותו דרך ארץ, ואז פודה אותה ומתחתן איתה, אדם כזה יקבל שִׁכָּר כפול.
2. מאמין מבין עם הספר אשר היה מאמין אמיתי, ואז האמין בנביא מוחמד עליו השלום, אדם כזה יהיה לו שִׁכָּר כפול.
3. עבד אשר ימלא את זכויותיו של אללה ומצוותיו, ויהיה ישר עם אדונו".

(חדית' מספר 3015)

מאת אבן עמר, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

במהלך אחד הקרבות של הנביא עליו השלום, אישה נמצאה מתה. אז שליח אללה עליו השלום אסר על הריגת נשים וילדים.

(חדית' מספר 3067)

מאת אבן עמר, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

ברח לו סוס, והאויב תפס אותו. אז המוסלמים שחררו את האדמה מידי האויב, והסוס הוחזר לו כבר בזמנו של שליח אללה עליו השלום.

החמישית מהשלל

(חדית' מספר 3123)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

⁵⁰ אדם שאיתו היא לא יכולה להתחתן, כמו אח שלה, אבא שלה וכו'.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר "אֱלֹהָהּ הַבְּטִיחַ לָזֶה אֲשֶׁר עוֹשֶׂה גִ'הָאֵד בְּדִרְכּוֹ שֶׁל אֱלֹהָהּ, וְאֲשֶׁר עוֹשֶׂה זֹאת אֶךְ וְרַק לְשֵׁם גִ'הָאֵד בְּדִרְכּוֹ שֶׁל אֱלֹהָהּ וּמִתּוֹךְ הָאֲמוּנָה בְּדִבְרֵהוּ, שֶׁהוּא יִכְנִיס אוֹתוֹ לִגְן הָעֵדֶן אוֹ יִשִּׁיב אוֹתוֹ לְמָקוֹם מִשְׁכָּנוֹ שֶׁמִּמֶּנּוּ הוּא יֵצֵא, עִם מֶה שֶׁהוּא הַרְוִיחַ מִהַשְׁכָּר וְהַשְׁלָל.

(חֲדִית' מִסְפָּר 3133)

מֵאֵת אָבּוּ מוֹסָא, שְׂתִירְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָהּ.

הִלַּכְתִּי לְנִבִּיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם בַּחֲבֵרֶת קְבוּצָה מֵאֵלֶּאשְׁעֵרִיין, וּבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ לְסַפֵּק לָנוּ אֲמֻצָּעִים לְתוֹבֵלָה. הוּא אָמַר "אֲנִי נִשְׁבַּע בְּאֱלֹהָהּ, לֹא אֶסְפֵּק לָכֶם אֲמֻצָּעִים לְהוֹבֵלָה, וְאֵין לִי דִבֵּר שֶׁתּוֹכְלוּ לָרִכּוֹב עֲלָיו". לְאַחֵר מִכֵּן, כִּמָּה גְּמִלִים הוֹבְאוּ אֶל הַנִּבִּיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם וְהוּא שָׁאֵל עֲלָיו "אֵיפֹה הַקְּבוּצָה הַזֹּאת?". אַז הוּא הוֹרָה שִׁיתָנוּ לָנוּ 5 גְּמִלִים עִם דְּבָשׁוֹת לְבָנוֹת. כְּשִׁיצְאָנוּ אִמְרָנוּ "מֶה עֲשִׂינוּ? לְעוֹלָם לֹא נִהְיָה מְבוֹרָכִים בַּזֶּה". אַז חֲזַרְנוּ אֶל הַנִּבִּיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם וְאִמְרָנוּ "בִּיקְשָׁנוּ מִמֶּךָ לְסַפֵּק לָנוּ אֲמֻצָּעִי תוֹבֵלָה, וְאַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ שֶׁלֹּא תִסְפֵּק לָנוּ אֲמֻצָּעִי תוֹבֵלָה. הָאֵם שִׁכַּחְתָּ?". הוּא הִשִּׁיב "לֹא סִיפַקְתִּי לָכֶם אֲמֻצָּעִי תוֹבֵלָה, זֶה אֱלֹהָהּ שִׁסִּיפֵק לָכֶם, וְאֲנִי נִשְׁבַּע בְּאֱלֹהָהּ, שֶׁאִם יִרְצֶה אֱלֹהָהּ, וְאֲנִי אֵי פַעַם נִשְׁבַּע לַעֲשׂוֹת דִּבְרַת כִּלְשָׁהוּ, וְלֵאחֵר מִכֵּן מִגְּלָה שְׁזֶה מוֹעִיל יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ אַחֵר, אֲנִי אַעֲשֶׂה אֵת מֶה שֶׁמוֹעִיל יוֹתֵר, וְאֶכְפֹּר עַל הַשְּׁבוּעָה שֶׁלִּי".

(חֲדִית' מִסְפָּר 3155)

מֵאֵת אָבּוּן אָבּוּ אֱלוֹפָא, שְׂתִירְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָהּ.

הוֹתַקְפָּנוּ בְּרַעַב בּוֹזְמָן הַמִּצּוֹר שֶׁל חִיִּיבֵר, וְכֹאשֶׁר זֶה הָיָה הַיּוֹם שֶׁל קֶרֶב חִיִּיבֵר שִׁחַטְנוּ אֶת הַחֲמוּרִים. כֹּאשֶׁר הַסִּירִים כָּבֵד רִתְחוּ, הַנִּבִּיא הוֹרָה לְהַפּוֹךְ אֶת הַסִּירִים, וְשֶׁאֵךְ אֶחָד לֹא יֵאָכֵל אֶת בֶּשֶׂר הַחֲמוּרִים. חֲשַׁבְנוּ שֶׁהַנִּבִּיא עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אָסַר אֶת זֶה בְּגִלָּל שֶׁלֹּא נִלְקַחָה מִזֶּה הַחֲמִישִׁית שֶׁל הַשְׁלָל. אַחֲרַיִם אִמְרוּ "הוּא אָסַר לֹאֲכֹל אוֹתָם לְנִצָּח".

הַגִּ'זִּיה וְהַמּוֹאֲדָעָה

(חֲדִית' מִסְפָּר 3160)

מֵאֵת אֱלִנּוּעֵמָאן בֶּן מוֹקֵרִין, שְׂתִירְצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָהּ.

הייתי עם שליח אללה עליו השלום בהרבה קרבות, וזה היה המנהג שלו שאם הוא לא נלחם בשעות היום המוקדמות, הוא היה ממתין עד שהרוח תתחיל לנשוב והזמן של התפילה היה מגיע.

(חדית' מספר 3163)

מאת יחיא בן סעיד, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

פעם אחת, הנביא עליו השלום קרא לאנסאר כדי לתת להם חלק מאדמת בחריין. על זה הם אמרו "לא! אנחנו נשבעים באללה, אנו לא נקבל את זה אלא אם תתן שווה ערך לאחרים שלנו". הוא אמר "זה יהיה שלהם אם ירצה אללה". אך כאשר הם ממשיכים להתעקש, אמר להם הנביא עליו השלום "לאחר לכתך, אתם תראו שאחרים מקבלים העדפה על פניכם. אך היו סבלניים עד שניפגש בנהר (לאחר יום הדין)".

תחילת הבריאה

(חדית' מספר 3194)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "כאשר אללה סיים את הבריאה, הוא כתב בספר שלו אשר נמצא איתו על כס המלכות: הרחמים שלי גוברים על הכעס שלי".

(חדית' מספר 3207)

מאת מאלק בן צַעְצַעָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר " כאשר הייתי בבית, במצב של בין שנת צהריים לבין ערנות, מלאך זיהה אותי כאדם אשר שוכב בין שני אנשים. מגש זהוב המלא בחכמה ואמונה הובא אלי, והגוף שלי נפתח מהגרונ עד לחלק התחתון של הבטן שלי, ואז הבטן שלי נשטפה בזאמזם (סוג של מים שנובעים באורח פלאי מבאר במדבריות שבסביבת מכה), והלב שלי התמלא בחכמה ואמונה. אלבורק חיה לבנה, הקטנה מפרדה וגדולה מחמור, הובאה אלי, ויצאתי עם גבריאלי. כאשר הגעתי אל הרקיע הקרוב, גבריאלי אמר לשומר השער "לפתח את השערים!". שומר השער שאל "מי זה?" אז הוא אמר "גבריאלי!". שומר השער אמר "ומי איתך?". גבריאלי אמר "מוחמד". שומר השער אמר "האם

קראו לו?". גבריאֵל אמר "כן". אז נאמר "ברוך הבא, איזה ביקור נהדר הוא!". אז פגשתי את אדם עליו השלום, ברכתי אותו לשלום, והוא אמר "ברוך הבא, בן ונביא".

אז עלינו לרקיע השני, שם שאלו "מי זה?", אז גבריאֵל אמר "גבריאֵל". שאלו אותו "מי איתך?". הוא אמר "מוחמד". שאלו "האם הוא נשלח" אז הוא אמר "כן". אז נאמר "ברוך הבא, איזה ביקור נהדר הוא!" אז פגשתי את ישוע ואת יחיא אשר אמרו "ברוך הבא, אח ונביא". אז עלינו לרקיע השלישי. שאלו "מי זה?". גבריאֵל אמר "גבריאֵל". הוא נשאל "מי איתך?". גבריאֵל אמר "מוחמד". הוא נשאל "האם הוא זומן?". גבריאֵל אמר "כן!". אז נאמר "ברוך הבא, איזה ביקור נהדר הוא!". שם פגשתי את יוסף וברכתי אותו לשלום והוא אמר "ברוך הבא, אח ונביא". אז עלינו לרקיע הרביעי ושוב אותן שאלות ואותן תשובות הוחלפו כמו ברקיעים הקודמים. שם פגשתי את אידריס וברכתי אותו לשלום. הוא אמר "ברוך הבא, אח ונביא". אז עלינו לרקיע החמישי ושוב אותן שאלות ואותן תשובות כמו ברקיעים הקודמים. שם פגשתי את אהרון אשר אמר "ברוך הבא, אח ונביא". אז עלינו לרקיע השביעי, ושוב אותן שאלות ואותן תשובות כמו ברקיעים הקודמים. שם פגשתי את משה עליו השלום אשר אמר לי "ברוך הבא, אח ונביא". כאשר המשכתי, הוא החל לבכות, וכאשר הוא נשאל מדוע הוא בוכה, הוא אמר "הוי אדוני! החסידים של זה אשר נשלח אחרי יכנסו לגן עדן במספרים גדולים יותר מהחסידים שלי". אז עלינו לרקיע השביעי, ושוב אותן שאלות ותשובות כפי שהיו ברקיעים הקודמים. שם פגשתי את אברהם אשר אמר "ברוך הבא, בן ונביא".

אז ראיתי את אֶלְבִּית אֶלְמַעְמור⁵¹. שאלתי את גבריאֵל, והוא אמר לי "זה אֶלְבִּית אֶלְמַעְמור, שבו 70,000 מלאכים מתפללים את התפילות היומיות שלהם, וכאשר הם עוזבים הם לעולם לא חוזרים לזה.

אז ראיתי את סֶדְרַת אֶלְמַנְתָּה⁵². וראיתי את הפירות אשר דומים לכלי החרס של חג'ר' והעלים שלו הם כמו אוזניים של פילים, וארבע נהרות יוצאים מהשורשים שלו, שניים מהם נראים ושניים נסתרים. שאלתי את גבריאֵל בנוגע

⁵¹ מעין מסגד שמיימי שבו סוגדים המלאכים.

⁵² עץ שנמצא בגן העדן.

לנהרות הללו והוא אמר "שני הנהרות הנסתרים הם בגן העדן, ושני הנראים הם נהר הפרת ונהר הנילוס".

אז חמישים תפילות צווה עלי. הוא אמר "אני מכיר את האנשים טוב ממך, בגלל שהייתה לי הכי קשה להבי את בני ישראל לכדי צייתנות. החסידים שלך לא יוכלו לעמוד בזה. אז חזור לאדונך ותבקש ממנו להוריד במספר התפילות". אז שבתי וביקשתי מאללה, והוא הוריד את זה לארבעים. חזרתי אל משה והיה לי את אותו הדיון איתו, ואז שוב חזרתי לאללה והוא הוריד את זה לשלושים ואז לעשרים ואז לעשר, ואז שבתי אל משה אשר חזר על אותה העצה. לבסוף, אללה הוריד את זה לחמש. כאשר באתי שוב למשה, הוא אמר "מה עשית?" אז אמרתי "אללה הפחית את זה רק לחמש". אז הוא שוב נתן את אותה העצה, אך אני נכנעתי. אללה אמר לשליחו עליו השלום "ציויתי את המצווה שלי והקלתי את העול מהעבדים שלי, ואני אתגמל כל מעשה טוב כאילו היה עשר מעשים טובים".

(חדית' מספר 3208)

מאת עבד אללה אבן מסעוד, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום, אשר באמת התנבא, אמר: "האדם מוכנס אל הרחם של האימא שלו למשך ארבעים ימים. אז הוא הופך לפיסה של דם מעובה לפרק זמן דומה, וזה לחתיכת בשר לפרק זמן דומה. אז אללה שולח מלאך אשר מצווה לכתוב ארבע דברים. הוא מצווה לכתוב את מעשיו (של האדם החדש), את מחייתו, את שעת פטירתו, ואם הוא יהיה שמח או אומלל. אז הנשמה ננשפת לתוכו. ובכן, כל אחד מכם עשוי לעשות מעשים טובים עד שיהיה רק מרחק נגיע בינו לבין גן העדן, ואז הכתוב בספר משתלט עליו והוא מתחיל לעשות את המעשים של אנשי הגיהנום. כך גם אחד מכם עשוי לעשות מעשים רעים עד שיהיה בינו לבין הגיהנום רק מרחק נגיעה, ואז הכתוב בספר ישתלט עליו והוא יתחיל לעשות את המעשים של אנשי גן העדן".

(חדית' מספר 3210)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה.

שמעתי את שליח אללה עליו השלום אומר "המלאכים יורדים עם העננים, ומכריזים את הנושאים אשר הוחלטו בשמיים. השטנים מקשיבים לזה בחשאי,

יורדים ומספרים את זה למגידי העתידות, והם מוסיפים לזה עוד מאה שקרים מתוך עצמם".

(חדית' מספר 3215)

מאת עֲאִישָׁה, שְׁתִּירְצָה מִמְּנָה אֱלֹהָ.

אלחרית' בן הישאם שאל את הנביא עליו השלום "כיצד מגיעה אליך ההתגלות האלוהית?". הוא השיב "בכמה דרכים: לפעמים המלאך מגיע אלי עם קול אשר מזכיר צלצול של פעמון, וכאשר המצב הזה פוסק, אני זוכר את מה שהמלאך אמר, והסוג הזה של ההתגלות האלוהית הוא הכי קשה עבורי. לפעמים המלאך מגיע אלי בדמותו של אדם ומדבר איתי, ואני מבין וזוכר מה שהוא אומר".

(חדית' מספר 3220)

מאת אֶבְן עֲבָאס, שְׁתִּירְצָה מִמְּנָה אֱלֹהָ.

שליח אֱלֹהָ עליו השלום היה הכי נדיב מבין כל האנשים, והוא נהג להיות אפילו יותר נדיב בזמן חודש הרמדאן כאשר המלאך גבריאל נהג לפגוש אותו. גבריאל נהג לפגוש אותו בכל לילה כדי ללמוד ביחד את הקוראן הקדוש בתשומת לב רבה. שליח אֱלֹהָ עליו השלום נהג להיות נדיב יותר מהרוח המהירה כאשר הוא היה פוגש את גבריאל.

(חדית' מספר 3237)

מאת אֲבוּ הַרִירָה, שְׁתִּירְצָה מִמְּנָה אֱלֹהָ.

הנביא עליו השלום אמר "אם בעל קורא לאשתו למיטה, והיא מסרבת, והוא יושן בכעס, המלאכים יקללו אותה עד הבוקר".

(חדית' מספר 3240)

מאת עֲבָד אֱלֹהָ בן עֶמֶר, שְׁתִּירְצָה מִמְּנָה אֱלֹהָ.

שליח אֱלֹהָ עליו השלום אמר "כאשר אחד מכם נפטר, היעד הסופי שלו יוצג לו גם בבוקר ובגם בערב. אם הוא שייך לאנשי גן העדן, יוצג לו מקומו בגן העדן, ואם הוא מאנשי הגיהנום, יוצג לו מקומו בגיהנום".

(חדית' מספר 3241)

מאת עימראן בן חוסיין, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

הנביא עליו השלום אמר "הבטתי בגן העדן וגיליתי שרוב התושבים שם הם אנשים עניים. הבטתי בגיהנום וראיתי שרוב התושבים שם הם נשים".

(חדית' מספר 3245)

מאת אבו הרִירָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "הקבוצה הראשונה שתכנס לגן העדן תזרח כמו הירח המלא. הם לא ירקו או יקנחו את האף ולא יצטרכו להתפנות. הכלים שלהם יהיו עשויים מזהב והמסרקים שלהם יהיו עשויים מזהב וכסף. במרכזם יעשה שימוש בעץ האלוורה, והזעה שלהם תריח כמו מאסק. לכולם יהיו שתי נשים. מוח העצם ברגליהם של הנשים יראה מבעד לבשר מרוב היופי. לא יהיו הבדלים ביניהם (אנשי גן העדן) ולא שנאה. הלבבות שלהם יהיו כלב אחד, והם ישבחו את אֵלֵלָה בבוקר ובערב.

(חדית' מספר 3269)

מאת אבו הרִירָה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "במהלך השינה שלכם, השטן קושר שלושה קשרים מאחורי הראש של כל אחד מכם, והוא נושף לתוך כל אחד מהקשרים הללו 'הלילה כל כך ארוך, אז תמשיכו לישון'.

אם האדם הזה מתעורר ומשבח את אֵלֵלָה, אז קשר אחד נפרם. וכאשר הוא מטהר עצמו במים, הקשר השני נפרם. וכאשר הוא מתפלל, כל הקשרים נפרמים, והוא מתעורר בבוקר חי וערני ועם רוח טובה. אחרת הוא מתעורר במצב רוח ירדו וחסר מרץ".

(חדית' מספר 3271)

מאת אבן עבאס, שִׁיתְרָצָה ממנו אֵלֵלָה.

הנביא עליו השלום אמר "אם אחד מכם, כאשר הוא מקיים יחסי מין עם אשתו, אומר 'בשם אֵלֵלָה! הוי אֵלֵלָה! תגן עלינו מהשטן ומנע מהשטן את הגישה אל

הילד שאתה הולך לתת לנו, אז אם נולד ילד כתוצאה מכך, השטן לא יפגע בו".

(אחדית' מספר 3272, 3273)

מאת אבן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "כאשר הקצה העליון של השמש מופיע (בבוקר), אל תתפללו עד שתראו את השמש במלואה. וכאשר החלק התחתון של השמש שוקע, אל תתפללו עד שהיא תשקע לחלוטין. ואל תנסו להתפלל בזריחה או בשקיעה מפני שהשמש זורחת בין שתי הקרניים של השטן".

(חדית' מספר 3276)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "השטן בא לאחד מכם ואומר: מי ברא את פלוני ואת אלמוני? עד שהוא אומר: מי ברא את ריבונכם? כאשר הוא מעלה שאלה כזאת, צריך לבקש מחסה באללה ולוותר על מחשבות כאלה".

(חדית' מספר 3277)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

שליח אללה עליו השלום אמר "כאשר מגיע חודש הרמדאן, נפתחים שערי גן העדן, נסגרים שערי השאול, ונכבלים השטנים".

(חדית' מספר 3280)

מאת ג'אבר, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "כאשר יורד הלילה, תשמור את הילדים שלכם קרוב אליכם, מפני שזה הזמן שבו השטנים נפוצים יותר. שעה לאחר מכן אתם יכולים לשחרר אותם. וסגרו את שערי הבית שלכם, ותזכירו את שם ריבונכם, ותכסו את כלי האוכל שלכם, ותזכירו את שם ריבונכם".

(חדית' מספר 3285)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "כאשר קוראים אל התפילה, השטן בורח ורוטן. כאשר מסתיימת הקריאה לתפילה, הוא חוזר. כאשר מוכרזת התחלת התפילה, הוא שוב בורח. ולאחר מכן הוא חוזר להפריע בין המתפלל לבין הלב שלו, בכך שהוא אומר 'תזכור את הדבר הזה או הזה' עד שהאדם שוכח אם הוא התפלל 3 או 4 רִכְעוֹת. אז אם פְּלוֹנִי שוכח אם הוא התפלל 3 או 4 רִכְעוֹת, הוא צריך לעשות שתי סגידות של השכחה".

(חדית' מספר 3291)

מאת עַאִישָה, שִׁיתְרָצָה מִמְנָה אֱלֵלָה.

שאלתי את הנביא עליו השלום על אדם אחד אשר מסתכל מסביב בזמן התפילה. הוא השיב "זה מה שהשטן גונב מהתפילה שלכם"

(חדית' מספר 3292)

מאת אָבו קַאטָאדָה, שִׁיתְרָצָה מִמְנָה אֱלֵלָה.

הנביא עליו השלום אמר "החלום הטוב הוא מֵאֱלֵלָה, והחלום הרע הוא מהשטן. אז אם לאחד מכם יש חלום שגורם לו לפחד, הוא צריך לירוק לצדו השמאל, והוא צריך לחסות בֵּאֱלֵלָה מפני הרוע שבחלום, ואז זה לא יוכל לפגוע בו".

(חדית' מספר 3293)

מאת אָבו הַרִירָה, שִׁיתְרָצָה מִמְנָה אֱלֵלָה.

שליח אֱלֵלָה עליו השלום אמר "אם פְּלוֹנִי אומר מאה פעמים ביום: אין אלוהים מלבד אֱלֵלָה, והוא יחיד ללא שותפים. לו המלכות ולו השבח והוא הכל יכול. הוא יקבל את הגמול השווה לשחרור 10 עבדים, ומאה מעשים טובים ירשמו לזכותו, ומאה מעשים רעים ימחקו מהחשבון שלו, ובאותו היום הוא יהיה מוגן מהבוקר עד הערב מהשטן, ואף אחד לא יעלה עליו מלבד זה אשר אמר זאת יותר פעמים"

הנביאים

(חדית' מספר 3418)

מאת עֲבַד אֱלֵלָה בֶּן עֶמֶר, שִׁיתְרָצָה מִמְנָה אֱלֵלָה.

לשליח אֱלֹהָהּ עליו השלום נאמר "אני נשבע בִּאֱלֹהָהּ, אני אצום בכל הימים, ואתפלל בכל הלילות, כל עוד אני חי". על זה אמר שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום שאל אותי "אתה זה שאומר: אני אצום כל הימים ואתפלל כל הלילות כל עוד אני חי?". אמרתי "כן, אני זה שאמר את זה". הוא אמר "אתה לא יכול לעשות זאת. אז תצום לפעמים ותשביר את הצום. תתפלל ותישן. תצום שלושה ימים בחודש, מפני שהגמול על המעשה הטוב מוכפל פי עשר. ולכן אם תצום שלושה ימים בכל חודש, השָׁכָר יהיה שווה לצום של שנה". אמרתי "שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום! אני יכול לעשות יותר מזה!" אז הוא אמר "תצום כל חודש שלושה ימים". אז אמרתי "אני יכול לעשות יותר מזה!". אז הוא אמר "תצום יום כן ויום לא, זה היה הצום של דוד עליו השלום, וזה הצום הכי טוב". אמרתי "שליח אֱלֹהָהּ, אני יכול לעשות יותר מזה". אז הוא אמר "אין יותר טוב מזה".

(חדית' מספר 3420)

מאת עבד אֱלֹהָהּ בן עמר, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָהּ.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר לי "הצום המועדף על אֱלֹהָהּ זה הצום של דוד עליו השלום אשר נהג לצום יום כן ויום לא. והתפילה המועדפת על אֱלֹהָהּ היא התפילה של דוד עליו השלום, אשר נהג לישון חצי מהלילה, להתפלל שליש מהלילה, ואז לחזור לישון בשאר הלילה".

(חדית' מספר 3425)

מאת אבו ד'ר, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָהּ.

אמרתי "שליח אֱלֹהָהּ, איזה מסגד היה הראשון שנבנה?" הוא השיב "אלמסג'יד אלחראם". שאלתי "ואיזה נבנה אחריו?". הוא אמר "מסגד אלאקצא". אמרתי "ומה היה פרק הזמן ביניהם?". הוא השיב "40 שנה". אז הוא הוסיף "כאשר מגיע זמן התפילה, תתפללו, מפני שכל העולם הוא המסגד שלכם".

(חדית' מספר 3436)

מאת אבו הרירה, שִׁיתְרָצָה ממנו אֱלֹהָהּ.

הנביא עליו השלום אמר: "אף אחד לא דיבר בעודו בעריסה מלבד שלושה. אחד מהם היה ישוע בן מרים. חוץ מזה, היה אדם מבני ישראל אשר נקרא ג'וראיג'. כאשר הוא היה מתפלל, אמא שלו קראה לו. הוא אמר לעצמו 'אני

צריך לענות לה או להמשיך להתפלל?'. הוא המשיך להתפלל ולא ענה לה. אמא שלו אמרה 'אללה, אל תתן לו למות עד שהוא יראה את פניהם של פרוצות'. אז כאשר הוא היה מתבודד, אישה באה וניסתה לפתות אותו, אך הוא סירב. אז היא הלכה לרועה צאן והציעה לו לנאוף איתה. לאחר מכן היא ילדה בן אשר טענה ששייך לג'וראיג'. האנשים, באו אליו והרסו בית ההתבודדות שלו, וגרשו אותו, ותקפו אותו. ג'וראיג' טיהר את עצמו במים והתפלל, ואז בא אל הילד ואמר 'ילד! מי אבא שלך?'. אז הילד אמר 'רועה הצאן'. לאחר שהם שמעו את זה, האנשים אמרו "אנו נבנה את הבית שלך מזהב!". אך הוא אמר 'לא, שום דבר מלבד בוך'. השלישי (שדיבר בעריסה) היה כאשר אישה מבני ישראל האכילה את הילד שלה מהחזה שלה כאשר פרש נאה חלף על פניה. היא אמרה 'אללה, תעשה שהילד שלי יהיה כמוהו!'. לאחר מכן, הילד עזב את החזה שלה, פנה אל הפרש, ואמר 'אללה, אל תעשה אותי כמוהו!'. ואז הילד המשיך לינוק ממנה.

(חדית' מספר 3452)

מאת חד'יפה, שיתרצה ממנו אללה.

שמעתי את שליח אללה עליו השלום אומר "פעם היה אדם שגסס, אשר איבד כל תקווה לשרוד, והוא אמר למשפחה שלו 'כשאמות, תארגנו ערימה גדולה של עצים ותעשו מדורה. כאשר האש תכלה את הבשר שלי ותגיע אל העצמות שלי, וכאשר העצמות שלי ישרפו, תיקחו אותם ותהפכו אותם לאבקה, ותחכו ליום עם רוח כדי לפזר את זה בים'. כך הם עשו, אך אללה אסף את החלקים שלו ושאל אותו 'מדוע עשית את זה?'. אז הוא ענה 'בגלל שפחדתי ממך'. אז אללה סלח לו".

(חדית' מספר 3455)

מאת אבו הרירה, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר "בני ישראל נהגו להישלט ולהיות מודרכים על ידי הנביאים. בכל פעם שנביא מת, אחד היה תופס את מקומו. לא יהיה נביא אחרי, אך יהיו חליפים אשר יגדלו במספר". האנשים שאלו "שליח אללה! מה אתה מצווה עלינו לעשות?". הוא אמר "תצייתו לזה אשר יהיה הראשון לקבל

את שבועת האמונים. תמלאו את הזכויות שלהם, כי אֱלֹהָ יִשְׁאֵל אוֹתָם עַל כָּל דָּבָר בְּנוּגַע לְשִׁלְיָתָהּ שְׁאֵלָה הַנִּיחַ בַּחֲסוֹתָם".

(חדית' מספר 3456)

מאת אֲבוּ סַעִיד, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ.

הַנְּבִיאַ עֲלִיוֹ הַשְּׁלוֹם אָמַר: "אַתֶּם תֵּלְכוּ בְּדֶרֶכְכֶּם הָרַעָה שֶׁל הַקּוֹדֵמִים לָכֶם, פְּשׁוּטוֹ כַּמִּשְׁמָעוֹ, עַד כְּדֵי כִךְ שֶׁאִם הֵם יִכְנָסוּ לַתּוֹךְ חוֹר שֶׁל לִטְאָה, גַּם אַתֶּם תֵּלְכוּ לִשְׁמִי". אָמַרְנוּ "שְׁלִיחַ אֱלֹהָ, הֲאֵם אַתָּה מֵתְכוּוֹן לִיהוּדִים וְהַנּוֹצְרִים?" הוּא הֵשִׁיב "אֲזַי לִמִּי עוֹד?"

(חדית' מספר 3473)

מאת אוֹסַאמָה בֶּן זִייד, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנּוּ אֱלֹהָ.

שְׁלִיחַ אֱלֹהָ עֲלִיוֹ הַשְּׁלוֹם אָמַר: "מִגִּפָּה הַיִּיתָה עוֹנֵשׁ אֲשֶׁר נִשְׁלַח עַל קְבוּצָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֲזַי אִם תִּשְׁמָעוּ שׁוֹהַ מִתְּפִשֵּׁט, אֵל תִּתְקַרְבוּ לָזֶה. וְאִם הַמִּגִּפָּה תוֹפִיעַ בְּמָקוֹם שֶׁבּוֹ אַתֶּם נִמְצָאִים, אֵל תַּעֲזֹבוּ בְּמִטְרָה לְבִרוּחַ מִזֶּה".

(חדית' 3474)

מאת עֲאִישָׁה, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנָּה אֱלֹהָ.

שְׁאֵלְתִי אֶת שְׁלִיחַ אֱלֹהָ עֲלִיוֹ הַשְּׁלוֹם בְּנוּגַע לַמִּגִּפָּה. הוּא אָמַר לִי שׁוֹהַ הִיא עוֹנֵשׁ שֶׁנִּשְׁלַח מֵאֱלֹהָ עַל מִי שֶׁהוּא רָצָה, וְשְׁאֵלָה הַפֶּךְ אֶת זֶה לְמִקּוֹר לְרַחֲמִים עֲבוּר הַמֵּאֲמִינִים, מִפְּנֵי שֶׁאִם מִיִּשְׁהוּ בִּזְמַן הַמִּגִּפָּה נִשְׁאָר בָּאָרֶץ שֶׁלּוֹ בְּסַבְלָנוֹת, בְּתִקְוָה שְׁאֵלָה יִתְגַּמֵּל אוֹתוֹ, וּמִתּוֹךְ אֲמוֹנָה שֶׁשׁוּם דָּבָר לֹא נֹפֵל עֲלָיו אִלָּא אִם אֱלֹהָ כָּתַב לוֹ אֶת זֶה, הוּא יִתְגַּמֵּל כִּשְׁהִיד".

(חדית' 3475)

מאת עֲאִישָׁה, שְׁיִתְרָצָה מִמֶּנָּה אֱלֹהָ.

הָאֲנָשִׁים מִשְׁבֵּט קוֹרֵיִישׁ הָיוּ מוֹדָאגִים בְּנוּגַע לַאִישָׁה מִבְּנֵי מַחְזוּם⁵³, אֲשֶׁר גִּנְבָה. הֵם שְׁאֵלוּ: מִי יִדְבֹּר לְמַעֲנָה אֲצֵל עִם שְׁלִיחַ אֱלֹהָ?". חִלַּק אָמְרוּ "אֵךְ אֶחָד לֹא יַעֲזֹר לַעֲשׂוֹת זֹאת מִלְּבַד אוֹסַאמָה בֶּן זִייד, הָאֲהוּב עַל שְׁלִיחוֹ שֶׁל אֱלֹהָ". כַּאֲשֶׁר

⁵³ בְּנֵי מַחְזוּם הַיִּיתָה אַחַת הַחֲמוּלוֹת הָעֲשִׂירוֹת בְּיוֹתֵר בְּשִׁבְט קוֹרֵיִישׁ.

אוסאמה דיבר על זה עם שליח אללה, נאמר לו "אתה מנסה לסנגר עבור מישהו במקרה שקשור לעונשים הקבועים של אללה?".

אז הוא קם והעביר דרשה "מה שהרס את האומות שקדמו לכם, זה שאם אחד מהמעמד הגבוה אצלם גנב, הם היו סולחים לו, ואם העני היה גונב, הם היו מענישים אותו לפי מה שאללה ציווה. אני נשבע באללה, שאם פאטמה בת מוחמד⁵⁴ הייתה גונבת, הייתי כורת לה את היד".

(חדית' מספר 3485)

מאת אבן עמר, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום אמר: "היה אדם אשר התהלך והבגדים שלו נסחבו מאחוריו בגאווה ושחצנות. האדמה בלעה אותו, והוא ימשיך לשקוע בה עד ליום תחיית המתים".

המידות הטובות

(חדית' מספר 3560)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה.

בכל פעם שלשליח אללה עליו השלום ניתנה הבחירה בין שני עניינים, הוא היה בוחר את הקל מבין השניים, כל עוד שזה לא היה משהו חוטא. אך אם זה היה דבר חוטא, הוא לא היה מתקרב לזה. שליח אללה עליו השלום מעולם לא רצה לנקום באף אחד למען עצמו, אך כאשר פלוני היה עובר על החוקים של אללה, הוא היה נוקם למען אללה.

המערכות

(חדית' מספר 4102)

מאת ג'אבר בן עבד אללה, שיתרצה ממנו אללה.

כשנחפרה התעלה, ראיתי את הנביא עליו השלום במצב של רעב קיצוני. אז חזרתי אל אישתי ואמרתי לה "האם יש לך משהו מפני שראיתי את שליח

⁵⁴ הבת של הנביא מוחמד עליו השלום.

אללה במצב של רעב קיצוני". היא הביאה לי שק המכיל שעורה. הייתה לנו גם בהמה, אז שחטתי אותה. אישתי הכינה את השעורה והיא סיימה בזמן שאני סיימתי לשחוט את הבהמה. אז חתכתי את הבשר לחתיכות ושמתי אותו בתוך סיר לבישול, וחזרתי אל שליח אללה עליו השלום. אישתי אמרה " אל תבייש אותי מול שליח אללה ואלו אשר איתו". אז הלכתי אליו ואמרתי לו בשקט "שליח אללה, שחטתי בהמה, והכנו שעורה, אז בבקשה תבוא, אתה ועוד אחד איתך". הנביא עליו השלום הרים את קולו ואמר "אנשי התעלה! ג'אבר הכין ארוחה עבורנו, אז בואו נלך!". שליח אללה עליו השלום אמר לי "אל תוריד את הסיר מהאש ואל תאפה את הבצק עד שאגיע". אז באתי לביתי, וגם שליח אללה בא, הולך לפני האנשים. כאשר באתי לאישתי, היא אמרה "שאללה יעשה לך כך וכך!". אמרתי "אמרתי לנביא עליו השלום את מה שאמרתי". אז היא הביאה לו את הבצק, הוא ירק בזה, וקרא על זה את ברכת אללה. אז הוא המשיך לעבר הסיר וירק בתוכו וקרא על זה את ברכת אללה. אז הוא אמר "תקראו לאופה שתעזור לכם להמשיך לאפות ביחד אתכם, ותמשיכו להוציא מנות מהסיר של הבשר, ואל תורידו אותו מהאש". היו כאלף אנשים אשר אכלו, ואני נשבע באללה, כולם אכלו, וכאשר הם עזבו את האוכל והלכו, הסיר שלנו עדיין היה מלא באוכל, כאילו שלא פחת ממנו דבר, והבצק שלנו המשיך באפייה כאילו ששום דבר לא נלקח מזה.

(אחדית' 4244, 4245)

מאת אבו סעיד אלח'דרי ואבו הרירה, שיתרצה מהם אללה.

שליח אללה עליו השלום הצביע על אדם אשר היה השליט של חייבר, אשר לאחר מכן הביא קצת תמרים מאיכות מעולה לנביא עליו השלום. הנביא עליו השלום אמר לו "האם כל התמרים של ח'ייחבר כאלה?". הוא אמר "לא, אני נשבע באללה! אך אנו לוקחים קערה אחרת של תמרים כאלה על כל שתיים - שלושה קערות של תמרים אחרים". הנביא עליו השלום אמר "אל תעשו כך, קודם תמכרו את התמרים מהאיכות הפחות טובה בעבור כסף, ובכסף תקנו את התמרים הטובים יותר".

(חדית' מספר 4258)

מאת אבן עבאס, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום התחתן עם מימונה כאשר הוא היה במצב של אחראם, אך הוא מימש את הנישואים לאחר שהוא סיים את המצב הזה. מימונה מתה בסרף.

(חדית' מספר 4340)

מאת עלי אבן אבו טאלב, שיתרצה ממנו אללה.

הנביא עליו השלום שלח פלוגה תחת פיקודו של אדם מהאנצאר, והורה לחיילים לציית לו. המפקד התעצבן ואמר "האין הנביא עליו השלום הורה לכם לציית לי?". הם השיבו "כן". אז הוא אמר "תאספו עצים למדורה עבורי". אז הם אספו. הוא אמר "תעשו מדורה". כאשר הם עשו, הוא אמר "תיכנסו לתוכה". אז הם התכוונו לעשות זאת, והחלו להחזיק אחד את השני ולהגיד "אנו רצים אל הנביא מהאש". הם המשיכו להגיד את זה עד שהאש נכבתה והזעם של המפקד שכך. כאשר החדשות הללו הגיעו אל הנביא עליו השלום הוא אמר "אם הם היו נכנסים לתוכה, הם לא היו יוצאים מתוכה עד יום הדין. צייתנות למישהו נדרשת רק כאשר הוא מצווה לטוב".

פרשנות הקוראן

(חדית' מספר 4937)

מאת עאישה, שיתרצה ממנה אללה.

הנביא עליו השלום אמר "אדם כזה אשר קורא את הקוראן ולומד אותו בעל פה, יהיה עם האציליים הצדיקים בגן העדן. ואדם כזה אשר מתאמץ ללמוד את הקוראן בעל פה ואשר קורא אותו בקושי גדול, יזכה לגמול כפול".

הסגולות של הקוראן

(חדית' מספר 5009)

אבו מסעוד.

הנביא עליו השלום אמר "אם פלוני קורא לפחות שני פסוקים מסורת אלבקרה⁵⁵ בלילה, זה יספיק לו".

(חדית' מספר 5017)

מאת עאִיֶּשָׁה.

בכל פעם שהנביא עליו השלום הלך למיטה בלילה, הוא נהג לאסוף את הידיים שלו ביחד, נשף עליהם, קרא את שלושת הסורות האחרונות בקוראן, אז העביר את הידיים שלו על כל החלקים בגוף שלו אשר בהם הוא יכל לגעת. הוא היה עושה כך 3 פעמים.

(חדית' מספר 5047)

מאת עבד אללה בן מורפל.

ראיתי את הנביא עליו השלום מקריא את הקוראן בזמן שהוא היה רוכב על הגמל שלו. הוא קרא סורת אלפאתח בצורה רכה מאוד, ובטון מהדהד ומרשים.

(חדית' מספר 5061)

מאת ג'ונדוב.

הנביא עליו השלום אמר "תקראו את הקוראן כל עוד אתם מסכימים בנוגע לפרשנות שלו, אך כאשר יש לכם מחלוקות, תפסיקו לקרוא".

החתונה

(חדית' מספר 5076)

מאת אבו הרירה.

אמרתי "שליח אללה! אני בחור צעיר ואני מפחד שאזונה, ואני לא יכול לממן חתונה". הוא נשאר בשקט, ואז חזר על השאלה, אך הוא נשאר בשקט. אמרתי את אותו הדבר בפעם השלישית, והוא נשאר בשקט. אז שוב שאלתי בפעם הרביעית, והדבר היחיד שהנביא עליו השלום אמר היה "אבו הרירה, העט

⁵⁵ הפרק השני בקוראן הקדוש.

התייבש לאחר שהוא כתב את אשר אתה הולך להתמודד איתו, אז אין זה משנה אם תסרס את עצמך או לא".

(חדית' מספר 5089)

מאת עאִיִּשָּׁה.

שליח אֱלֹהָה עליו השלום נכנס לדובא בת אלזובייר, ואמר לה "האם יש לך רצון לעשות חֶג'?", היא השיבה "אני נשבעת באֱלֹהָה, אני חולה". הוא אמר לה: תתכווני לעשות חֶג', ותקבעי תנאים על ידי כך שתגידי 'הוי אֱלֹהָה, אני אסיים את האחראם שלי בכל מקום שבו תפסיק אותו'.

(חדית' מספר 5243)

מאת ג'אבֶּר בן עבֶד אֱלֹהָה.

הנביא עליו השלום לא אוהב שמישהו חוזר (מהמסע) למשפחה שלו בלילה.

החתונה

(חדית' מספר 5283)

הנביא עליו השלום אמר לעאבס "הוי עאבס, האין אתה נדהם מאהבתו של מורית' כלפי בארירה ומהשנאה של בארירה כלפי מורית'?", אז הנביא עליו השלום אמר לבארירה "מדוע את לא חוזרת אליו?". היא אמרה "שליח אֱלֹהָה, האם אתה מצווה עלי לעשות זאת?". הוא אמר "לא, אני רק מפגיע בעדו". היא אמרה "אין לי צורך בו".

התמיכה במשפחה

(חדית' מספר 5357)

מאת עומר אבן אלח'טאב.

הנביא עליו השלום נהג למכור תמרים מהגן של בני נדיר ולאחסן עבור המשפחה שלו כל כך הרבה מזון שזה היה מספיק להם לשנה שלמה.

(חדית' מספר 5363)

מאת אלאסוואד בן יזיד.

שאלתי את עֲאִישָׁה "מה הנביא עליו השלום היה עושה בבית?". היא אמרה "הוא היה עובד עבור המשפחה שלו, ואז כאשר הקריאה לתפילה הייתה מגיעה הוא היה הולך".

האוכל

(חדית' מספר 5445)

מאת סעד.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "זה אשר אוכל שבעה תמרים בכל בוקר, לא יפגע מרעל או מכישוף ביום שבו הוא אוכל אותם".

(חדית' מספר 5456)

מאת אַבְן עבאס.

הנביא עליו השלום אמר "לאחר שאתם אוכלים, אל תנגבו את הידיים עד שניקיתם אותם או עד שניקו לכם אותם".

השחיטה והציד

(חדית' מספר 5478)

מאת אבו ת'עלבה אלחוסני.

אמרתי "הוי שליח אֵלֵלָה!" אנו חיים בארץ אשר נשלטת בידי אנשי הספר. האם אנו יכולים לשאת את האוכל שלנו בכלים שלהם? בארץ הזאת יש הרבה בהמות לציד, ואני צד את הבהמות שלי עם חץ וקשת, עם הכלב הלא מאולף שלי ועם הכלב המאולף שלי. אז מה מותר לי לאכול?". הוא אמר "בנוגע למה שאמרת בקשר לאנשי הספר, אם אתה יכול למצוא כלים אחרים, אז אל תאכל משלהם. אך אם אתה לא יכול למצוא כלים אחרים, אז תשטוף היטב את הכלים שלהם ותאכל מזה. אם אתה צד בהמה עם החץ וקשת שלך לאחר שהזכרת את שם אֵלֵלָה, תאכל מזה. ואם אתה צד משהו עם הכלב המאולף שלך לאחר שהזכרת את שם אֵלֵלָה. ואם אתה צד משהו עם הכלב הלא מאולף שלך ושוחט אותו, תאכל מזה.

(חדית' מספר 5511)

מאת אַסמאַ'

שחטנו סוס בתקופת חייו של שליח אֵלֶּלָה עליו השלום כאשר היינו באלמדינה, ואכלנו אותו.

(חדית' מספר 5514)

מאת אַבן עמר.

הוא שמע את הנביא עליו השלום אוסר על הריגת בהמה לאחר קשירתה.

(חדית' מספר 5524)

מאת ג'אבר בן עבד אֵלֶּלָה

הנביא עליו השלום אסר אכילת בשר חמור ביום הקרב של ח'ייבר, והתיר אכילת בשר סוס.

(חדית' מספר 5530)

מאת אבו ת'לבה.

שליח אֵלֶּלָה עליו השלום אסר את אכילת בשר הגורים של החיות הטורפות.

(חדית' מספר 5531)

מאת עבד אֵלֶּלָה אַבן עבאס.

פעם אחת, שליח אֵלֶּלָה עליו השלום, חלף על פני כבשה מתה, ואמר "למה אתה לא משתמשים בעור שלה?". אז הם אמרו "אך היא מתה!", אז הוא אמר "רק אכילתה אסורה".

(חדית' מספר 5538)

מאת מימונה.

עכבר נפל אל תוכל מיכל חמאה ומת. הנביא עליו השלום, נשאל לגבי זה. הוא אמר "תזרקו את העכבר, ואת החמאה שמסביבו, ותאכלו את שאר החמאה".

חג הקורבן

(חדית' מספר 5545)

מאת אלבראא.

הנביא עליו השלום אמר (ביום חג הקרבן) "הדבר הראשון שנעשה ביום הזה, הוא לעשות את תפילת החג, ואז לשחוט את הקרבן. מי שעושה כך, פעל על פי הסונה (הדרך) שלנו, ומי שהקדים לשחוט את הקרבן לפני התפילה, היה בסך הכל בשר שהוא הביא למשפחה שלו, והוא לא נחשב לקרבן".

(חדית' מספר 5548)

מאת עא'שה.

הנביא עליו השלום נכנס אליה כאשר היא הייתה במחזור לפני הכניסה למכה, והיא בכתה. הנביא עליו השלום אמר "מה הבעיה שלך? יש לך מחזור?". היא אמר "כן". הוא אמר "זה עניין שאללה קבע על כל בנות האדם, אז תעשי את כל הטקסים של החג' מלבד ההקפות סביב הכעבה". עא'שה הוסיפה: כאשר היינו במינה, הובא אלי בשר בקר. שאלתי "מה זה?". אז אמרו לי "שליח אלה שחט כמה פרות כקרבנות בשמן של נשותיו".

(חדית' מספר 5550)

מאת אבו בכרה.

הנביא עליו השלום אמר "הזמן חזר למצבו המקורי שבו הוא היה ביום שבו אלה ברא את השמיים ואת הארץ. השנה היא 12 חודשים, ארבע מהם קדושים, 3 מהם ברצף, והם ד'ו אלקדא, ד'ו אלחיג'א ומוחאראם, הרביעי הוא רג'ב מודאר, שהוא בין ג'ומדה ושעאבן". אז הנביא עליו השלום שאל "איזה חודש זה?" אז אנו אמרנו "אללה ושליחו יודעים טוב יותר". אז הוא נשאר לזמן ממושך עד כדי כך שחשבנו שהוא עומד לקרוא לזה בשם אחר משמו האמתי. הוא אמר "האין החודש הזה הוא ד'ו אלחיג'ה?". אז אנחנו אמרנו "כן". הוא אמר "איזה עיר זאת?". אנחנו אמרנו "אללה והשליח שלו יודעים טוב יותר". הוא נשאר בשקט לזמן ממושך עד כי חשבנו שהוא עומד לקרוא לזה בשם אחר. אז הוא אמר "האין זאת העיר? (מכה)". השבנו "כן". הוא אמר "איזה יום הוא היום?". אז אמרנו "אללה ושליחו יודעים טוב יותר". הוא נשאר בשקט כל

כך הרבה עד כי חשבנו שהוא הולך לקרוא לזה בשם אחר. אז הוא אמר "האין זה יום אלנחר?". השבנו "כן". אז הוא אמר "הדם שלכם, הנכסים והכבוד, קדושים אחד לשני, מפני שביום הזה, בעיר הזאת, בחודש הזה, אתם תפגשו את ריבונכם, והוא ישאל אתכם על המעשים שלכם. תיזהרו! אל תסטו לאחר לכתני על ידי מתן מכות על הצוואר אחד של השני. זה מוטל על הנוכחים להעביר את המסר לנעדרים, מפני שחלק מאלה שאליהם זה יועבר, אולי יבינו את זה טוב יותר מאלה ששמעו את זה ישירות".

המשקאות

(חדית' מספר 5615)

מאת אלנזל.

עלי בא אל שער החצר ושתה בעודו עומד ואמר "חלק מהאנשים לא אוהבים לשתות בעודם עומדים, אך ראיתי את הנביא עליו השלום עושה זאת, כפי שאתם רואים אותי עושה זאת עכשיו".

(חדית' מספר 5627)

מאת אבו הרירה. שליח אֵלֵלָה עליו השלום אסר לשתות ישירות ממיכל המים, ואסר למנוע מהשכן שלך לתקוע יתד בקיר הבית שלך.

המחלות

(חדית' מספר 5673)

מאת אבו הרירה.

שמעתי את שליח אֵלֵלָה עליו השלום אומר "המעשים הטובים של כל אדם לא יגרמו לו להיכנס לגן העדן". הם אמרו "האם גם אתה, הוי שליח אֵלֵלָה?". הוא אמר "אפילו לא אני, אלא אם אֵלֵלָה יחיל עלי את רחמיו וחסדו. אז היו מתונים במעשים הרוחניים שלכם, ותעשו את מה שביכולתכם. ואף אחד מכם לא צריך לקוות למוות, מפני שאם הוא עושה טוב, הוא יוסיף את מעשיו הטובים, ואם הוא עושה רע, הוא יכול להתחרט בכנות לפני אֵלֵלָה".

הרפואה

(חדית' מספר 5680)

מאת אבן עבאס.

הנביא עליו השלום אמר, "הרפואה נמצאת בשלושה דברים: כף של דבש, הקזת דם, וצריבה באש. אך אני אסרתי על החסידים שלי צריבה באש".

(חדית' מספר 5688)

מאת אבו הרירה.

שמעתי את שליח אֵלֵלָה עליו השלום אומר "הקצח או תרופה להכול מלבד המוות".

(חדית' מספר 5707)

מאת אבו הרירה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "אין מחלה, ואין סימן רע, ופגע רע, ולא אות רע בחודש ספר, וצריך לברוח מהמצורע כמו שבורחים מהאריה".

הלבוש

(חדית' מספר 5786)

מאת אבו ג'וחיפה.

ראיתי את בילאל מביא מקל קצר ותוקע אותו באדמה, ואז מכריז על תחילת התפילה. וראיתי את שליח אֵלֵלָה עליו השלום יוצא, לובש גלימה עם שרוולים מקופלים. אז הוא עשה שתי רַקְעוֹת של התפילה בעודו פונה למקל, וראיתי את האנשים והחיות חולפים על פניו מעבר למקל.

(חדית' מספר 5801)

מאת עוקבה בן עאמיר.

פארוג' ממשי הוצג לשליח אֵלֵלָה עליו השלום, והוא לבש אותו התפלל איתו. כאשר הוא סיים את התפילה, הוא הסיר את זה באגרסיביות כאילו שהוא שונא את זה ואמר "הלבוש הזה לא ראוי ליראי אֵלֵלָה".

(חדית' מספר 5885)

מאת אבן עבאס.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום קילל את הגברים אשר מחקים (במנהגים ובלבוש) את הנשים, ואת הנשים אשר מחקות את הגברים.

(חדית' מספר 5933)

מאת אבו הרירה.

הנביא עליו השלום אמר "אֱלֹהָהּ קילל את האישה אשר מאריכה באופן מלאכותי את השיער שלה או של מישהו אחר, ואת זאת אשר השיער שלא מוארך באופן מלאכותי, ואת זאת אשר עושה קעקוע לעצמה או לאחר, ואת זאת אשר עושים לה קעקועים".

(חדית' מספר 5967)

מאת מועד' בן ג'בל.

כאשר הייתי רוכב מאחורי הנביא עליו השלום, וביני ולבינו היה רק הקצה של האוכף, הוא אמר "מועד'!". אמרתי "אני כאן שליח אֱלֹהָהּ, ומוכן לעזור לך". הוא אמר "אתה יודע מה הזכות של אֱלֹהָהּ על עבדו?". אמרתי "אֱלֹהָהּ ושליחו יודעים טוב יותר". הוא אמר "הזכות של אֱלֹהָהּ על העבדים שלו זה שהם יעבדו אך ורק אותו, ולא יצרפו לו שותפים". הוא אמר "אתה יודע מה הזכות של העבדים על אֱלֹהָהּ אם הם עושים את זה?". השבתי "אֱלֹהָהּ ושליחו יודעים טוב יותר". הוא השיב "הזכות של העבדים על אֱלֹהָהּ זה שהוא לא יעניש אותם (אם הם עובדים רק אותו)

המוסר הטוב

(חדית' מספר 5973)

מאת עבד אֱלֹהָהּ אבן עמרו.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר: "אחד החטאים הגדולים שאדם יכול לעשות זה לקלל את ההורים שלו". שאלתי את הנביא "שליח אֱלֹהָהּ! איך אדם מקלל את הוריו?", הנביא עליו השלום אמר "האדם שמזיק לאבא של אדם אחר, ואז השני מזיק לאבא של הקודם ולאימא שלו".

(חדית' מספר 5987)

מאת אבו הרירה.

הנביא עליו השלום אמר: "אללה ברא את הברואים, וכאשר הוא סיים את כל הברואים שלו, אמר הרחם 'במקום הזה אני חוסה בכ מכל אלה אשר מתנתקים ממני (מנתקים את קשרי המשפחה)'. אללה אמר 'כן, הלא תהי מרוצה שאני אשמור על קשר טוב עם אלה אשר שומרים איתך על קשר טוב, ואנתק את הקשר עם זה אשר מנתק איתך את הקשר?'. נאמר 'כן אדוני'. אז אללה אמר "אז זה בשבילך".

(חדית' מספר 5995)

מאת עאשה.

אישה עם שתי הבנות שלה באו וביקשו ממני נדבות, אך היא לא מצאה אצלי שום דבר מלבד תמר אחד שנתתי לה אותן, והיא חילקה את זה בין שתי הבנות שלה, ואז היא קמה והלכה. אז הנביא עליו השלום בא ואני סיפרתי לו את הסיפור. הוא אמר "מי שאחראי על הבנות הללו, ומתנהג אליהן בכבוד ונדיבות, הם יגנו עליו מאש הגיהנום".

(חדית' מספר 5999)

מאת עומר אבן אלחטאב.

כמה שבויים הובאו אל הנביא עליו השלום, ואחת מהם הייתי חולבת את עצמה כדי להניק, והיא מצאה ילד בין השבויים, אז היא לקחה אותו והניקה אותו. הנביא עליו השלום אמר לנו "אתם חושבים שהאישה הזאת יכולה לזרוק את הילד שלה לתוך האש?". השבנו "לא ואם יש לה את הכוח לא לזרוק אותו". הנביא עליו השלום אמר "אללה יותר רחמן כלפי העבדים שלו מאשר האישה הזאת לילד הזה".

(חדית' מספר 6000)

מאת אבו הרירה.

שמעתי את שליח אללה עליו השלום אומר "אללה חילק את הרחמים שלו למאה חלקים. הוא שמר אצלו 99 חלקים, והוריד אל העולם רק חלק אחד.

ובגלל החלק האחד הזה, הברואים שלו רחמניים אחד כלפי השני, כך שאפילו הסוסה מרחיקה את הפרסות שלו מהגור שלה, כדי שהיא לא תרמוס אותו".

(חדית' מספר 6011)

מאת נועמאן בן באשיר.

שליח אללה עליו השלום אמר "תראו את המאמינים ואת הרחמנות, האהבה והנחמדות שהם מראים אחד לשני, כפי שתראו גוף אחד. כך שאם חלק אחד מהגוף סובל, כל הגוף סובל יחד איתו".

(חדית' מספר 6012)

אנס אבן מאליק.

הנביא עליו השלום אמר "אם מוסלמי שותל משהו, ובן אדם או חיה אוכלים מזה, הוא יתוגמל כאילו שהוא נתן את זה כצדקה".

(חדית' מספר 6013)

מאת ג'ריר בן עבד אללה.

הנביא עליו השלום אמר: "מי שלא ירחם, לא ירוחם".

(חדית' מספר 6014)

מאת עא'שה.

הנביא עליו השלום אמר "גבריאל המשיך להמליץ לי להתייחס טוב ויפה לשכן שלי, עד כי חשבתי שהוא יורה לי לתת לו חלק מהירושה שלי".

(חדית' מספר 6020)

מאת עא'שה.

אמרתי "שליח אללה, יש לי שני שכנים, למי עלי לשלוח מתנות?". הוא אמר "לזה אשר הדלת שלו קרובה יותר לשלך".

(חדית' מספר 6021)

מאת ג'בר בן עבד אללה.

הנביא עליו השלום אמר "כל מעשה טוב הוא צדקה".

(חדית' מספר 6154)

מאת אבן עמר.

הנביא עליו השלום אמר "עדיף לאדם שימלא את גופו במוגלה מאשר שימלא את עצמו בשירה".

(חדית' מספר 6177)

מאת אבן עמר.

הנביא עליו השלום אמר "עבור כל בוגד, יונף דגל ביום תחיית המתים, ויכרז באופן פומבי "זה בוגד, הבן של פלוני".

(חדית' מספר 6179)

מאת עאשה.

הנביא עליו השלום אמר: אף אחד מכם לא צריך להגיד "טימאתי את עצמי", אלא שיגיד "הקשחתי את עצמי".

(חדית' מספר 6181)

מאת אבו הרירה.

שליח אללה עליו השלום אמר: אללה אמר "בני האדם עושים שימוש לרעה בזמן. אך אני הזמן, ובידיים שלי הלילה והיום".

(חדית' מספר 6183)

מאת אבו הרירה.

שליח אללה עליו השלום אמר " והם אומרים 'הנדיב', והרי שהנדיבות היא ליבו של המאמין".

(חדית' מספר 6197)

מאת אבו הרירה.

הנביא עליו השלום אמר "תתנו שמות על שמי, אך אל תתנו שמות על ה'כוניה' שלי למשל (אבו אלקאסם). ומי שרואה אותי בחלום, אכן ראה אותי, כי השטן לא יכול לחקות אותי. ומי שבכוונה מייחס לי דברים לא נכונים, בוודאות יהיה מקומו בגיהנום".

(חדית' מספר 6206)

מאת אבו הרירה.

שליח אלה עליו השלום אמר "השם הכי נורא מנקודת מבטו של אלה ביום תחיית המתים יהיה של אדם אשר קורא לעצמו מלך המלכים".

(חדית' מספר 6226)

מאת אנס אבן מאלק.

שני אנשים התעטשו ליד הנביא עליו השלום, והוא ברך את אחד מהם, ואת השני לא ברך. אז זה אשר הוא לא ברך אמר "שליח אלה, ברכת אותו, אך אותי לא ברכת". אמר הנביא עליו השלום "הוא שיבח את אלה, ואתה לא שיבחת את אלה".

בקשת הרשות

(חדית' מספר 6230)

מאת עבד אלה.

פעם אחת כאשר התפללנו עם הנביא עליו השלום, נהגנו להגיד "השלום על אלה מלפני עבדיו, השלום על גבריא, השלום על מיכאל, השלום על פלוני". כאשר הנביא עליו השלום סיים את התפילה, הוא פנה אלינו ואמר "אלה הוא השלום, ולכן כאשר אתם יושבים בתפילה, אתם צריכים להגיד 'הברכות לאלה, והתפילות המעשים הטובים. שלום עליך, הוי הנביא, ורחמי אלה וברכתו. השלום עלינו, ועל עבדי אלה הצדיקים'. מפני שאם הוא אומר כך, זה יהיה עבור כל עבדי אלה הצדיקים שבשמיים ובארץ. לאחר מכן הוא צריך להגיד 'אני עד שאין אלוהים מלבד אלה, ואני עד שמוחמד הוא עבדו ושליחו', אז הוא יכול להמשיך באיזה מילים שהוא רוצה (בקשות וכו')".

(חדית' מספר 6243)

מאת אֲבוּ הַרִירָה.

הנביא עליו השלום אמר "אללה כתב על בני האדם את החלק שלהם בניאוף. הניאוף של העיניים הוא במבט, הניאוף של הלשון הוא בדיבור, והמשאלות והתשוקות ונפש מעידה על כל זה או מתכחשת לזה".

(חדית' מספר 6270)

מאת אֲבֵן עֶמֶר.

הנביא עליו השלום אסר על כך שאדם יאולץ לקום מהמושב שלו כדי שאחר ישב במקומו, אך הוא צריך לפנות מקום.

(חדית' מספר 6301)

מאת אֲבוּ הַרִירָה.

שליח אללה עליו השלום אמר "מי מכם אשר נשבע באומרו 'אני נשבע באל-לאט ואלעזא', צריך להגיד 'אין אלוהים מלבד אללה', ומי מכם שאמר לחברו 'בוא נלך להמר', צריך לתת משהו לצדקה".

התפילות

(חדית' מספר 6306)

מאת שַׁדָּאד בֶּן אֹס.

הנביא עליו השלום אמר "הדרך הכי טובה לבקש מחילה מאללה, זה להגיד: הוי אללה, אתה אדוני. אין אלוהים מלבדך. אתה בראת אותי, ואני עבדך, ואני נאחז בבריתך כפי יכולתי. אני חוסה בך מהרוע שעשיתי. אני מודה לך על החסדים שעשית איתי, ואני מתוודה על החטאים שלי. אז תסלח לי, כי אין מי שיסלח אלא אתה".

(חדית' מספר 6308)

מאת עֲבֵד אֱלֹהֵ אֲבֵן מַסְעוּד.

הנביא עליו השלום אמר "המאמין רואה את החטאים שלו כאילו שהוא יושב מתחת להר אשר הוא מפחד שיפול עליו. בעוד שהרשע מחשיב את החטאים שלו כמו זבובים אשר חולפים ליד האף שלו והוא רק מגרש אותם ככה".

אבו שיהאב הדגים עם היד מעל האף שלו (תנועה של גירוש זבובים)

הנביא עליו השלום אמר גם "אללה מרוצה מהחרטה הכנה של עבדו, יותר מאדם אשר חונה במקום שבו החיים שלו נמצאים בסכנה, אך יש איתו את הבהמה שלו אשר נושאת עבדו אוכל ומים, ואשר לאחר מכן נרדם לזמן מה, וכאשר הוא מתעורר הוא מגלה שהבהמה נעלמה, ולאחר מכן הוא מחפש אותו בחום הלוהט ובצימאון קיצון ובכל מה שאללה רצה עבורו, ואז הוא אומר 'אחזור למקום שלי', ואז הוא אכן חוזר, נרדם שוב, וכאשר הוא מתעורר הוא מגלה שהבהמה שלו נמצאת לידו"

(חדית' מספר 6407)

מאת אבו מוסא.

הנביא עליו השלום אמר "הדוגמה של האדם אשר מזכיר את אללה בהשוואה לזה אשר לא מזכיר את אללה, היא כמו ההשוואה בין היצור החי ליצור המת".

ריכוך הלב

(חדית' מספר 6507)

מאת עבאדה בן א-סאמת.

הנביא עליו השלום אמר "מי שאוהב לפגוש את אללה, אללה אוהב לפגוש אותו. מי ששונא לפגוש את אללה, אללה שונא לפגוש אותו".

עאישה, או אחת הנשים האחרות של הנביא עליו השלום, אמרה "אך אנו לא אוהבים את המוות". הוא אמר "זה לא כך. הכוונה שכאשר מתקרבת שעת המוות של המאמין, הוא מתבשר בכך שאללה מרוצה ממנו, ובברכתו של אללה עליו, ולכן בשעה ההיא, שום דבר לא יקר לו יותר מאשר מה שנמצא לפניו. לכן הוא אוהב את המפגש עם אללה, וגם אללה אוהב את המפגש איתו. אך כאשר מתקרבת שעת המוות של הלא מאמין, הוא מקבל את הבשורות הרעות אל העונש האלוהי והגמול הכואב, ואז שום דבר לא שנוא עבורו יותר מאשר מה שנמצא מולו. לכן, הוא שונא את המפגש עם אללה, ואללה גם שונא את המפגש איתו".

(חדית' מספר 6514)

מאת אַנס בן מאליק.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר "כאשר אדם נלקח אל הקבר שלו, הוא מלווה על ידי שלושה, אשר שניים חוזרים, ואחד נשאר איתו: הקרובים שלו, הרכוש שלו, והמעשים שלו הולכים אחריו. הקרובים והרכוש שלו חוזרים, בעוד שהמעשים שלו נשארים איתו".

(חדית' מספר 6516)

מאת עַאִישָה.

הנביא עליו השלום אמר "אל תגדפו את המתים, כי הם נושאים בתוצאות של המעשים שלהם".

(חדית' מספר 6521)

מאת סֶהַל בן סַעַד.

שמעתי את הנביא עליו השלום אומר "האנשים יתאספו ביום הדין על אדמה לבנה עם גוון אדום כמו כיכר לחם טהור".

סֶהַל, או מישהו אחר, הוסיף: "לא יהיו בה (בארץ ההיא) סימני דרך עבור אף אחד".

(חדית' מספר 6527)

מאת עַאִישָה.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר "האנשים יתאספו יחפים, ערומים, וערלים". אמרתי "שליח אֱלֹהָהּ, האם הגברים והנשים יסתכלו אחד על השני?". הוא אמר "המצב יהיה קשה מכדי שהם ישימו לב לזה".

(חדית' מספר 6532)

מאת אַבו הַרִירָה.

שליח אֱלֹהָהּ עליו השלום אמר "האנשים יזיעו ללא הפסקה ביום תחיית המתים, עד כדי כך שהזיעה תחדור 70 אמות מתחת לאדם, והזיעה תעלה על גדותיה עד שהיא תגיע לפה ולאוזניים של האנשים".

(חדית' מספר 6539)

מאת עדי בן חאתם.

הנביא עליו השלום אמר "לא יהיה אחד מכם אשר לא ידבר עם אללה ביום הדין, ללא מתווך בינו לבין אללה. הוא יביט ולא יראה דבר מולו, והוא יביט שוב, ואש הגיהנום תהיה מולו. אז מי מבינכם אשר יכול להציל את עצמו, שיעשה זאת אפילו עם חצי תמר (כמתן צדקה).

(חדית' מספר 6545)

מאת אבו הרירה.

הנביא עליו השלום אמר "יאמר לאנשים של גן העדן: אנשי גן העדן! לנצח אין עוד מוות בשבילכם!. ולאנשי הגיהנום יאמר: אנשי הגיהנום! לנצח אין עוד מוות בשבילכם!".

(חדית' מספר 6557)

מאת אנס בן מאלק.

הנביא עליו השלום אמר: אללה יגיד לאדם אשר לו יהיה את העונש הכי קל באש ביום הדין "אם היה לך שווה ערך לכל מה שעל פני האדמה, היית פודה את עצמך עם זה?". הוא ישיב "כן!". ואללה ישאל "ביקשתי ממך משהו הרבה יותר פשוט מזה אשר הייתה בעמוד השדרה של אדם, וזה לא לעבוד אף אחד אחר מלבדי, אך סירבת והתעקשת לעבוד אחרים מלבדי".

הגורל

(חדית' מספר 6608)

מאת אבן עמר.

הנביא עליו השלום אסר לתת נדר ואמר "למעשה, נדר לא מונעת שום דבר, אך היא רק גורמת לקמצן לבזוז את הרכוש שלו".

השבועות

(חדית' מספר 6669)

מאת אֲבוּ הַרִירָה.

הנביא עליו השלום אמר "אם פְּלוֹנִי אוֹכַל דָּבָר מֵהָ, מִבְּלִי לִשִּׁים לֵב, בַּעַת שֶׁהוּא צָם, אִזְ עָלִיו לִהְיוֹת מִשִּׁיךְ אֶת הַצּוֹם שְׁלוֹ, מִפְּנֵי שֶׁזֶה אֱלֵלָה אֲשֶׁר הָאָכִיל וְהִשְׁקָה אוֹתוֹ".

(חדית' מספר 6686)

מאת סוּדָה.

אחת הַכִּבְשִׁים שֶׁלָּנוּ מֵתָה, אִזְ פִּשְׁטָנוּ אֶת עוֹרָהּ, וְהִתְחַלְנוּ לִהְיוֹת בָּהּ תִּמְרִים, עַד שֶׁזֶה הַפֶּךְ לִהְיוֹת נָאֵד מִיָּם.

חוקי הירושָה

(חדית' מספר 6762)

מאת אֲנָס בֶּן מַאֲלֶק.

הנביא עליו השלום אמר "הָאֵחַ שֶׁל הָאָחוֹת שֶׁל חֶלֶק מֵהָאֲנָשִׁים הוּא מֵהֶם אוֹ מֵעֲצָמָם".

(חדית' מספר 6766)

מאת סַעַד.

שִׁמְעֵתִי אֶת הַנְּבִיא עָלִיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר "מִי שֶׁמִּתְיַיֵּמֵר לִהְיוֹת הַבֵּן שֶׁל אָדָם אַחֵר מִלִּבֵּד אָבִיו, וְהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הוּא לֹא אָבִיו, גֵּן הָעֵדֶן יִהְיֶה אֲסוּר עֲבוּרוֹ".

פֶּשֶׁר הַחֲלוּמוֹת

(חדית' מספר 6990)

מאת אֲבוּ הַרִירָה

שִׁמְעֵתִי אֶת שְׁלִיחַ אֱלֵלָה עָלִיו הַשְּׁלוֹם אוֹמֵר "דָּבָר לֹא נִשְׁאָר מֵהַנְּבוּאָה מִלִּבֵּד "אֶלְמַבְּשָׂרָאֵת". שְׁאֵלוּ אוֹתוֹ "מֵה זֶה אֶלְמַבְּשָׂרָאֵת?" הוּא אָמַר "הַחֲלוּמוֹת הַטּוֹבִים".

(חדית' מספר 6993)

מאת אֲבוּ הַרִירָה.

שמעתי את הנביא עליו השלום אומר "מי שרואה אותי בחלום, יראה אותי כשהוא ער. השטן לא יכול לחקות את הצורה שלי".

(חדית' מספר 6994)

מאת אַנֶס בן מאלק.

הנביא עליו השלום אמר "מי שראה אותי בחלום, אין ספק שהוא ראה אותי, מפני שהשטן לא יכול לחקות אותי".

(חדית' מספר 7006)

מאת אֲבֵן עֶמֶר.

שמעתי את שליח אֵלֵלָה עליו השלום אומר "כאשר הייתי יושן, קיבלתי קערה מלאה בחלב (בחלום), שתיתי לרוויה עד שהבחנתי ברטיבות יוצאת מהציפורניים שלי, ואז נתתי את השאר לעומר". האנשים אמרו "מה המשמעות של זה?". השליח עליו השלום אמר "זה ידע".

(חדית' מספר 7008)

מאת אֲבוּ סַעִיד אֶלְח'דְרִי.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "כאשר הייתי יושן, כמה אנשים הוצגו לי בחלום. הם היו לובשים חולצות, חלק מהם בקושי כיסו את החזה שלהם, וחלק ארוכים יותר. אז חלף על פני עומר אֲבֵן אֶלְחַטָאב לובש חולצה וסוּחַב אותה מאחוריו". האנשים שאלו "מה המשמעות של החלום הזה?". שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "הדת".

(חדית' מספר 7017)

מאת אֲבוּ הַרִירָה.

שליח אֵלֶּלָה עליו השלום אמר "כאשר יום הדין יתקרב, החלומות של המאמינים יתגשמו כמעט תמיד, והחלום של המאמין הוא חלק אחד מתוך ארבעים ושישה חלקים של הנבואה, ומה שקשור לנבואה לא יכול להיות שקרי".

(חדית' מספר 7042)

מאת אַבן עבאס.

הנביא עליו השלום אמר "זה שטוען שהוא ראה חלום שהוא לא ראה, יאלץ לקשור קשר בין שתי חביות של דגנים, אשר הוא לא יצליח לקשור. ואם פְּלוּנִי מקשיב לדיבורים של אנשים מסוימים אשר לא רוצים שהוא יקשיב, והם בורחים ממנו, אז מתכת נזולית תישפך אל תוך האוזניים שלו. ומי שעושה תמונות, יוענש ביום הדין בכך שיצוו עליו להפיח רוח חיים בתמונה הזאת, והוא לא יוכל לעשות זאת".

(חדית' מספר 7044)

מאת אבו קטאדה.

גם אני, נהגתי לחלום חלום שהיה גורם לי לחלחלה, עד ששמעתי את הנביא עליו השלום אומר "חלום טוב הוא מֵאֵלֶּלָה, אז אם פְּלוּנִי רואה חלום שהוא אוהב, הוא לא צריך לספר על זה לאף אחד מלבד לאלה שהוא אוהב. ואם הוא ראה חלום שהוא לא אוהב, אז הוא צריך לבקש מחסה בֵּאֵלֶּלָה מהרוע של החלום ומהרוע של השטן, ועליו לירוק שלוש פעמים לצד השמאלי שלו, ולא לספר על החלום לאף אחד, כי זה לא יפגע בו".

המבחנים

(חדית' מספר 7054)

מאת אַבן עבאס.

הנביא עליו השלום אמר "מי שהבחין בדבר שהוא לא אוהב, אשר נעשה על ידי השליט שלו, אז הוא צריך להיות סבלני, מכוון שמי שנפרד מהמוסלמים אפילו לרגע, מת ככה, נפטר מוות של בורים".

(חדית' מספר 7061)

מאת אבו הרירה.

הנביא עליו השלום אמר: הזמן יעבור מהר מאוד, המעשים הטובים יפחתו, האומללות תחדור, צרות יופיעו, ויתרבה אלהי'.

אז האנשים שאלו אותו: מה זה אלהי'?

אז הנביא עליו השלום אמר: ההרג, ההרג.

(חדית' מספר 7084)

מאת חד'יפה בן אלימאן.

האנשים נהגו לשאול את שליח אלה על הטוב, אך אני הייתי שואל אותו על הרע, כדי שלא אכנע לו (לרע). אז אמרתי "שליח אלה! היינו חיים בבורות ובסביבה נוראית. אז אלה הביא לנו את הטוב הזה (האסלאם). האם יהיה רוע לאחר מכן?". הוא אמר "כן". אמרתי "האם יהיה טוב לאחר הרוע הזה?". הוא אמר "כן, אך זה לא יהיה טהור". שאלתי "מה יהיה הפגם שלו?". הוא השיב "יהיו אנשים שמדריכים אחרים לא על פי המסורת שלי. אתם תאשרו חלק מהמעשים שלהם, ותשללו חלק מהמעשים שלהם". שאלתי "האם יהיה רוע לאחר הטוב הזה?". הוא השיב "כן, אנשים יזמינו אחרים אל שערי השאול, וכל מי שיענה להזמנה שלהם, ייזרק אל תוך השאול". שאלתי "שליח אלה! האם תתאר לנו אותם?". הוא אמר "הם יהיו מהאנשים שלנו, וידברו את השפה שלנו". אמרתי "מה אתה מורה לי לעשות במידה וזה יקרה בתקופת החיים שלי?". הוא אמר "תיצמד לקהילה של המוסלמים ולא ימאם שלהם". אמרתי "ואם אין קהילה של מוסלמים ולא ימאם?". הוא אמר "אז תברח מכל הכתות הללו, אפילו אם תצטרך לנשוך את שורשי העץ עד שהמוות ייקח אותך בעודך במצב הזה".

(חדית' מספר 7108)

מאת אבן עמר.

שליח אלה עליו השלום אמר "אם אלה שולח עונש על אומה, זה נופל על כל האוכלוסייה ללא הפליה, ואז כאשר הם קמים לתחייה, כל אחד יישפט לפי המעשים שלו".

קבלת מידע מאדם אמין

(חדית' מספר 7265)

מאת סלמה בן אלאכוע.

שליח אללה עליו השלום אמר לאחד משבט אסלם: תכריז בקרב אנשיך ביום אלעאשורא⁵⁶ "מי שאכל משהו, צריך לצום לשאר היום. ומי שלא אכל כלום, שימשיך את הצום שלו".

ההיצמדות לקוראן ולסונה

(חדית' מספר 7349)

מאת אבו סעיד אלח'דר.

שליח אללה עליו השלום אמר "נוח יובא ביום תחיית המתים, וישאלו אותו: 'האם העברת את המסר של אללה?' והוא יגיד 'כן אדוני'. אז האומה של נוח תתושאל 'האם הוא העביר לכם את המסר של אללה'. והם ישיבו 'אף מזהיר לא הגיע אלינו'. אז ישאלו את נוח 'מי העד שלך?' אז נוח יגיד 'מוחמד והחסידים שלו'. אז יביאו אתכם (המוסלמים) ואתם תעידו".

ייחוד האל

(חדית' מספר 7379)

מאת אבן עמר.

הנביא עליו השלום אמר "המפתחות אל הנסתר הם חמישה, ואף אחד לא יודע אותם מלבד אללה: אף אחד לא יודע מה ברחם מלבד אללה. אף אחד לא יודע

⁵⁶ הוא היום העשירי בחודש מוחרם, שהוא החודש הראשון בלוח השנה המוסלמי. ליום זה משמעויות שונות בעדות מוסלמיות שונות.

מה יקרה מחר מלבד אֵלֵלָה. אף אחד לא יודע מתי ירד גשם מלבד אֵלֵלָה. אף אחד לא יודע איפה הוא ימות מלבד אֵלֵלָה. ואף אחד לא יודע מתי יגיע יום הדין, מלבד אֵלֵלָה".

(חדית' מספר 7405)

מאת אבו הרִירה.

הנביא עליו השלום אמר "אֵלֵלָה אמר: אני כמו שהעבד שלי חושב עלי, ואני איתו אם הוא מזכיר אותי. אם הוא מזכיר אותי לבד, גם אני מזכיר אותו לבד. אם הוא מזכיר

אותי בקבוצה, גם אני מזכיר אותו בקבוצה טובה יותר. ואם הוא מתקרב אלי בצעד, אני מתקרב אליו באמה. אם הוא מתקרב אלי באמה, אני עושה לקראתו את המרחק של שתי ידיים. ואם הוא בא אלי בהליכה, אני מתקרב אליו במהירות".

(חדית' מספר 7465)

מאת עלי בן אבו טאלב.

לילה אחד שליח אֵלֵלָה עליו השלום ביקר אותו (את עלי) ואת פאטמה, הבת של הנביא עליו השלום, ואמר להם "אתם לא עושים את תפילת הלילה?", עלי אמר "שליח אֵלֵלָה! הנשמות שלנו אצל אֵלֵלָה, וכאשר הוא רוצה להביא אותנו אל החיים, הוא עושה כך". אז שליח אֵלֵלָה הלך ולא השיב. אז שמעתי אותו הולך ואומר "והיה האדם מתווכח יותר מכולם".

(חדית' מספר 7485)

מאת אבו הרִירה.

שליח אֵלֵלָה עליו השלום אמר "אם אֵלֵלָה אוהב מישהו, הוא קורא לגבריאֵל ואומר 'אֵלֵלָה אוהב את פְלוֹנִי, אז גבריאֵל, תאהב אותו גם אתה'. ואז גבריאֵל אוהב אותו, ואז הוא מצהיר ברקיע 'אֵלֵלָה אוהב את פְלוֹנִי, לכן תאהבו אותו גם אתם', אז כל שוכני הרקיעים יאהבו אותו, ואז ניתנים לו התענוגות של אנשי הארץ".

(חדית' מספר 7501)

מאת אבו הרירה.

שליח אללה עליו השלום אמר: אללה אמר "אם העבד שלי מתכוון לעשות משהו, אז אל תכתבו את זה אלא אם הוא יעשה את זה. ואם הוא עושה את זה, אז תכתבו לו את זה כפי שזה, ואם הוא נמנע מלעשות את זה למעני, אז תכתבו לו מעשה טוב. אם הוא מתכוון לעשות מעשה טוב, אך לא עושה את זה, אז תכתבו לו את זה כמעשה טוב, ואם הוא כן עושה את זה, תכתבו לו בין עשר מעשים טובים לשבע מאות מעשים טובים".

(חדית' מספר 7505)

אבו הרירה.

שליח אללה עליו השלום אמר: אללה אמר "עבור העבד שלי, אני כמו שהוא חושב עלי".

(חדית' מספר 7518)

מאת אבו סעד אלחדרי.

הנביא עליו השלום אמר: אללה יגיד לשוכני גן העדן "אנשי גן העדן!". הם יגידו "כן אדוננו, הוד מלכותו, אשר כל הטוב אצלו!". אללה יגיד "האם אתם מרוצים?". והם יגידו "מדוע שלא נהיה מרוצים אדוננו, שהרי נתת לנו את מה שלא נתת לאף ברוא אחר?".

הוא יגיד "אין צורך שאתן לכם משהו טוב יותר מזה?". והם יגידו "אדוננו! מה עוד יכול להיות יותר טוב מזה?", והוא יגיד "אני אברך אתכם בעונג שלי, ולכולם לא תכעסו לאחר מכן".

